

ГУЛБОНГИ ИСТИҚЛОЛ

(Баёзи назми муосири тоҷик)

Душанбе
«Адиб»
2011

ББК 84 Тоҷик – 7-5
К-45

Ҳайати таҳрир: *Саидмурод Фаттоев,
Мирзошоҳрух Асрорӣ, Меҳмон Бахтӣ,
Фарҳоди Карим, Гулназар*

Мурағтибон:
Сайидалӣ Маъмур ва Гурез Сафар

К-45 **Коллектив. Гулбонги Истиклол** (*баёзи назми муосири тоҷик*). – Душанбе, «Адиб», 2011, 272 саҳ.

«Гулбонги Истиклол» маҷмӯаи дастҷамъӣ буда, шеърҳои дар ситоиши Ватан, Истиклол, Сулҳ, ваҳдат ва дӯстӣ бахшидаи шоирони муосири тоҷикро фаро гирифтааст.

Китоб тӯҳфаи шоирони тоҷик ба ҷашни 20-солагии Истиклолияти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

ISBN 978-99947-2-087-3

© М. Бахтӣ, М.Қаноат, Гулназар ва дигарон. 2011

СУЛҲИ ДЕРИНТИЗОРИ МО ОМАД

Раҳми парвардигори мо омад,
Нури ҳақ бар диёри мо омад.

Чанги бунёдсӯзи мо бигзашт,
Сулҳи бунёдкори мо омад.

Зиндагӣ сахттар зи мурдагӣ буд,
Ҳотифи зиндадори мо омад.

Кӯю барзан пур аз гадоён буд,
Фурсати шоҳкори мо омад.

Пири Канъоно, чашми ту равшан,
Юсуфи дилфигори мо омад.

Мурдаҳо норизо зи мо буданд,
Фотиҳа бар мазори мо омад.

Чор сӯ буд тирборонҳо,
Яке тири барори мо омад.

Ахтари наҳс аз сари мо рафт,
Ахтари саъд ёри мо омад.

Аз сари мо хазонфишон бигзашт,
Гулфишони баҳори мо омад.

Кӯҳсоро, бубахш пастии мо,
Нангу ному виқори мо омад.

Ҳоли зору низори мо бигзашт,
Вақти ҷуду нисори мо омад.

Чанги девонавори мо бигзашт,
Сулҳи деринтизори мо омад.

ГАНЧИ МИЛЛАТ

Биё, бо ҳам бисозему чахонеро барафрӯзем,
Биё, бо ҳам биёмезему дунёро биёмӯзем.

Биё, бо ҳам биёғозем, то бе ҳам наанҷомем,
Биё, бо ҳам бинозему биё, дар сӯги ҳам сӯзем.

Ало, эй гулбуни танҳо, ки бехешастӣ дар сахро,
Биё, то чехра бинмоем, мо ҳам оламафрӯзем.

Ҳамин танҳо на симу зар бувад ганче, ки меҷӯем,
Биё, роҳе ба дил ҷӯему ганчи миллат андӯзем.

Ту дар худ дар ғами хешӣ, ман ин ҷо дар ғами хешам,
Ту он ҷо кинатӯзи мову мо ҳам бо ту кинтӯзем.

Ало, он ки маҳалбозӣ, дағалбозӣ, мағалбозӣ,
Биё, то пора-пора ин яханҳоро ба ҳам дӯзем.

Агар мо мардумомезем, мардум низ бо моянд,
Чаро ин нукта напзирӣ, ки мо ҳамрозу ҳамрӯзем?!

январӣ 1998

СУРУДИ ҶОВИДОНИ МО

Дилам бигрифта аз чанги гиребонҳои садпора,
Биё, аз як гиребон сар барорем, эй накӯкора!

Намебинӣ, намесӯзӣ, чаро аз ғам намегирӣ,
Ки механдад ба ҳоли мо ҳама аҷроми сайёра?

Агар сайёра овораст, ҷурми ӯ ба дӯши мост?
Чаро бошем аз тобут то гахвора овора?

Чахонро чораю тадбир омӯзондаем, аммо
Чаро худ дар чахон мондем бетадбиру бечора?

Забонам то кучо парвоз карду мо кучо мондем?
Зи афранги ситамкора? Зи бонги шуми «Аврора»?

Хирадмон то кучо эъчоз карду мо кучо мондем?
Зи нафси чанд худкома? Зи наҳси чанд патёра?

Туро мегӯям, эй модар, туро мегӯям, эй хоҳар,
Ки бо ман бош, то бинмоямат шахроҳи ангора.

Биё, то бишнави аз ман суруди ҷовидони Мо:
Дари уммед бикшоям, на дарвоза, на дарсора.

Биё, дар пой он модар, ки моро зод, сар бинҳем,
Ки то сайёра гардон бод, чунбон бод гаҳвора!

феврели 1998

* * *

Як бори дигар ханда ба лаб мешуда бошад?
Дар кишвари ғам базму тараб мешуда бошад?

Дар кашмакаши рӯзи фурузону шаби тор
Помолу фано зулмати шаб мешуда бошад?

Фарзанд, ки бар чони падар теғ кашида,
Бишкастагари теғи ғазаб мешуда бошад?

Бар куштани фарзанд падар низ занад теғ,
Дар байн суоле зи насаб мешуда бошад?

Дар ларза бадан аз асари таб шуда бисёр,
Нобуд чунин ларзаву таб мешуда бошад?

Аз дидаи дар гирия бувад хоб фирорӣ,
Меҳмон ба дари дида ғанаб мешуда бошад?

Кӣ кард чафо пешу кӣ овард бало пеш,
Бо ченаки таърих вачаб мешуда бошад?

Бар ҷои ҳамин мамлакати сулҳчудоям
Як мамлакати сулҳталаб мешуда бошад?

Илҳоми гурезанда садо дод зи дурӣ:
Рози ту ба ин бахт сабаб мешуда бошад?

ЧОМА

(Илҳом аз оиши оиштии Хучанд)

Чомаи Сулҳ ба тан омадаї,
Ба даҳан қанди сухан омадаї.
Ба замин не, ба ҳаво не, ба кучо?
Сар-сари дидаи ман омадаї!

Ин қадар чома туро зеб диҳад,
Ба руҳат акси руҳи себ диҳад.
Ба нигоҳам қадамат гулбез аст,
Дар бағал боғу чаман омадаї.

Чомаи тоза муборак бошад,
Ҳусни шероза муборак бошад!
Раҳи пурнур дар он метобад,
Зи раҳи нурфикан омадаї.

Ба ҳамин чома дигар банд миён,
Чомаро дор нигоҳу мадарон.
Сари ҳар риштаву кӯкаш бахт аст,
Бахт дар бар ба Ватан омадаї.

Чомаи Сулҳ панаҳчо бар мо,
Қимат аз сарвати дунё бар мо.
Шарафат бод, ки ҳиммат карда,
Зӯр бвр хиллаву фан омадаї.

Тирамаҳ ранги баҳорон бигрифт,
Зиндагӣ аз сари нав чон бигрифт.
Оби чӯ соф шуд аз ҳуноба,
Марҳами реши бадан омадаї.

Чомаи Сулҳ ба тан омадаї,
Ба даҳан қанди сухан омадаї.
Ба замин не, ба ҳаво не, ба кучо?
Сар-сари дидаи ман омадаї!

ҒАЗАЛИ СУЛҲ

Ин, ки мебинӣ, манам як ғолиби майдони сулҳ,
Дар баҳои чони худ тоҷики саргардони сулҳ.

Субҳи содиқ медамад аз шонаи сабзи Ватан,
Дар фазои созгори чехраи хандони сулҳ.

Рӯзгорон бо фиребаш ҳушдоре медихад,
Осиёи рӯзии мо чарҳаи гардони сулҳ.

Дар сукути зулмати таърих будем, эй дарег,
Бедаво, бемуттако дар сурати армони сулҳ.

Роҳи пирӯзии мо бо мушкилӣ тай мешавад,
Мебаранд охир ба манзил халқро мардони сулҳ.

Тоҷики озодадил, уммедпарварро бубин,
Ҷонситону ҷонфишон бигрифта аз домони сулҳ.

Киштии мо аз дами тӯфони дунё меравад,
Дасту бозуи қавӣ бигрифта сарфармони сулҳ.

Пас аз ин андар дифои марзи покат, эй Ватан,
Мерасад аз Оли Сомон фавҷи фарзандони сулҳ.

*Техрон, майи соли 1997
(пас аз ба имзо расидани Созишномаи
сулҳ ва анҷоми музокироти тоҷикон)*

ҒАЗАЛИ ВАҲДАТ

Дӯстон, бо ҳам бисозед, ин замони ваҳдат аст,
Ҳамдилу ҳамдард будан ҷисму ҷони ваҳдат аст.

Он қадарҳо ваҳдати сарду забонӣ сохтем,
Он ҳама акнун дигар захре ба хони ваҳдат аст.

Мардуми Хатлону Раштонанд аз як хоки пок,
Ошноӣҳояшон дар ошёнӣ ваҳдат аст.

Дар Бадахшону Зарафшон, дар Ҳисори шодмон,
Худшиносиву худафрӯзӣ тавони ваҳдат аст.

Марзи Вахшону заминҳои барӯманди Хучанд
Хурраму сарсабз аз оби равони ваҳдат аст.

Мешавад Сурхобу Хингоб оқибат Вахши бузург,
Ин баҳамой чу шаҳрӯди дамони ваҳдат аст.

Тоҷик аз тоҷик афтодаст дур аз ҳамдигар,
Аз парешонии худ дар ормони ваҳдат аст.

Гар сари овози якро дигаре гирад ба меҳр,
Гардад овозе, ки ҷовидон равони ваҳдат аст.

Эй, ки месӯзӣ ба уммеи фурӯғи кишварат,
Дар забону дил яке будан нишони ваҳдат аст.

Ҳусну нерӯи ватанро мекунад ваҳдат фузун,
Тоҷикистон хонадони ҷовидони ваҳдат аст.

апрели соли 1992

МУБОРАК БОШАД

Чӣ навиде! Хабарӣ ид муборак бошад!
Ид дар домани хуршед муборак бошад!

Милки пӯшида бибардошт нигоҳе ба нигоҳ,
Мижаи баста кушоид, муборак бошад.

Панҷаи оштӣ гардид ду мушти паси пушт,
Тарафайн оз бубахшид, муборак бошад.

Нони ноҳис ба муроди ҳама ҳис хоҳад шуд,
Кӣ чунин ноншиканон дид, муборак бошад!

Руҳи пуркида ба авзои табассум баргашт,
Дили чӯкида бачо шид, муборак бошад.

Ваҳдати моддии миллат ва мусулмонию он
Ёфт сарриштаи тавҳид, муборак бошад!

Ағбаҳову дараҳои навмедӣ тай шуд,
Маслаки равшани уммед муборак бошад.

Сарвари давлати моро ба ҳалолоию ҳақӣ,
Хунару санъати тамҳид муборак бошад.

Дӯстон, ҳамватанон, ид муборак бошад,
Зафарӣ маслиҳати ҷидд муборак бошад.

РУБОИЁТ

Озодии мо ба худ расидан будаст,
Дар марҳилае зи худ раҳидан будаст.
Озодии мо на сар ба гардун судан,
Аз тораки хештан чаҳидан будаст.

*Кушоиши Роҳи Абрешим ҳамчу роҳи фардои тоҷикон
фархунда бод!*

*Аз Яхчи Поён то Зигар ҷои касногузар буд. Мушкилоти он
ба шакли устура ба эътиқод ва боварҳои мардум
даромадааст. Даҳани Аждаҳо, Девдара, Обчак, Тиёқпарто,
Ҷон дар кафи даст, Аллоҳ Акбар, Камарбанд. Ҳамон нуқтаи
ҷуғрофии Иронвич, ки муҳаққиқон меҷустанд, ҳамин аст.
Пули Чимнот, қиссаи обу аждаҳо ва ғайра.*

Ва ин роҳи васл ба сӯи асл аст!

Моем ниҳода сина бар синаи санг,
Ҷуем таҷаллие зи ойинаи санг.
Мо санг шудему санги мо об нашуд,
Аз меҳри гияҳ амону аз кинаи санг!

Роҳе, ки зи Коми Аждаҳо мегузарад,
Аз он дами субҳидам даҳо мегузарад.
Зоди сафараш ниҳод дар мулки Шикай,
Аз раҳгузараш оби бақо мегузарад.

Дар Девдара парӣ надидаст касе,
Аз нахли умед бар начидаст касе,
Бо фотиҳа бигзашт аз ин ҷой ҳаме,
Бо қатра зи Обчак чакидаст касе.

Афтид асо ба обу шаҳпул нашуд,
Умру самараш ба арзи қачқӯл нашуд.
Гар роҳ набуд, мо ҳама роҳ шудем,
Аз ҳосили умри рафта маҳсул нашуд.

Аз марҳилае ба ном Аллоҳ Акбар,
Моро бирасон ба сӯи чархи ахзар.
Омад ҳадасе, ки солики роҳгузар,
Аз чоҳ бурун омадӣ, аз Моҳ гузар!

Ин роҳи ҳақиқат аст, афсона кучост,
Ҷон дар кафи дасти мост, чонона кучост?
Як умр дар ин чода иморат кардем,
Паймон нашикастӣ, ёр, паймона кучост?

Афсӯс, зи раҳравон на по монд, на пай,
На нашъаи май баҷост, на нолаи най.
Ёрон ҳама чодаҳои худро бурданд,
Ку Борбаде, ки ояд аз шаҳри Нусай?

Ин Дашти Ҷам аст, чоми Ҷамшед биёр!
Эй мурғи саҳар, бихону хуршед биёр!
Дар Руму Араб агар надорӣ дасте,
Шо-Носири дигаре зи Ёгед биёр!

Дар кӯҳи Камарбанд камар боз макун,
Дар зери самои танг парвоз макун.
Уммеди Зиғар расиданатро чи бурӣ?
Дар нимараҳӣ, раҳи нав оғоз макун!

Меъмори азал ачаб раҳе сохтааст,
Меъмори наве тарҳи нав андохтааст.
Дар рӯи замин чунин раҳе нест, биё,
Меъмори чу кӯҳ қомат афрохтааст!

ДУБАЙТИҶО

Рамузи Ваҳдат аз наврӯз омӯз,
Ва ё аз тифли навомӯз омӯз.
Зудудан дудаҳои осмонро
Ба зери осмон аз рӯз омӯз.

Рамузи Вахдати олам ҳамин аст,
Нумӯи сабза аз лутфи замин аст.
Гаҳе борону гаҳе санг борад,
Чӣ чархишҳо, ки дар чархи барин аст.

Замини ташна рӯзе об ёбад,
Чу ринде, ки шароби ноб ёбад.
Зи чархишҳои сар ё чархи ахзар
Саҳар хуршеду шаб маҳтоб ёбад.

Замин чарҳад, ҳамечарҳад сари ман,
Ки меафтад зи дастам соғари ман.
Замин чому ҳама дарёст дар он,
Нарезад қатрае з-ин чоми гардон.

Ту ваҳдат аз дили бекина омӯз,
Намуди ростӣ з-ойина омӯз.
Ниғаҳдории ойини ҳақиқат
Зи бишкан-бишкани порина омӯз!

Зи Миррих табли чанг ояд ҳамеша,
Зи Зӯҳра ною чанг ояд ҳамеша,
Аё Симурғ, Золи нав кучо шуд,
Зи кӯҳи Қоф санг ояд ҳамеша.

Раҳи ваҳдат зи санги пора бигзашт,
Баланду пастро ҳамвора бигзашт.
Ҳазар кун аз раҳи дилҳои сангин,
Ки ҳар кӣ з-он гузашт, овора бигзашт.

ВОПАСИН АБӢТ

Дӯстон, ваҳдат намеомад, агар ҳиммат намешуд,
Маҳв мегаштем, моро гар чунин қудрат намешуд.

Ақлҳоро гар намеовард ин мӯъҷиз ба ҷунбиш,
Тоҷики сарсаҳт ҳаргиз соҳиби нусрат намешуд.

Гар хирадмандӣ намеомад ба имдоди халоиқ,
Мардуми мо бемуҳобо соҳиби давлат намешуд...

* * *

Чанд рӯзи хуш агар то зиндагонӣ дидаем,
Аз камоли якдилию якзабонӣ дидаем...

* * *

Ҳаббазо сулҳу сафо! Шукронаи ваҳдат кунем,
Хонаи дилро бадал бо хонаи ваҳдат кунем¹...

---

¹ Ин абёти парешон, ки манзури хонандагони соҳибзавқ мегардад, аз зумраи охири таълифоти устод Абдучаббор Қаҳҳорӣ буда, онро ду рӯз пеш аз ғавташ навиштааст.

ДИЛҲОИ ПУРҲАРОРАТ

Мо, бинокорони дунёи навин,
Ошиқони меҳнати ҳаққу ҳалол.
Мениҳем андар раҳи ваҳдат қадам,
Роҳи фикру мақсади мо безавол.

Дӯст медорему хизмат мекунем
Бо садоқат мо ба мулки меҳрубон.
Гаштаю баргашта даъват мекунем,
Халқи олавро ба сулҳи ҷовидон.

Сулҳ–ҳусни боғҳои рӯҳбахш,
Нозу неъматҳои дастархони мост.
Сулҳ–нури барқи Норақ, нури Вахш,
Сулҳ овози дили ҷӯшони мост.

Сулҳҷӯёни ҷаҳонро ёварем,
Зидди душман мавҷи обу оташем.
Халқ фармояд, ба ҷо меоварем,
Гар Ватан даъват кунад, саф мекашем!

ВАТАНИ ВАҲДАТ

Тоҷикистон, Тоҷикистон,
Мулки мардони сарафроз,
Ман агар кӯтоҳумрам,
Умри ту бодо дароз.

Шукр гӯям, аз ман астӣ,
Бо ман астӣ, модар астӣ,
Аз барои ман ягона
Дар ҳама баҳру бар астӣ.

Шукр гӯям, шукри беҳад,
Ки ду чашми сери худро
Боз кардам, боз кардам
Дар канори ту ба дунё.

Устухонам сахт гардид
Аз ҳавою обу хокат,
Ҷони ман дорад хузуре
Аз ғубори хоки покат.

Дар барат чун арчаи ту
Саркашонам, қадкашонам,
Дур гардам аз ту, мирам,
Зист бе ту чун тавонам?

Шукр гӯям, шукри беҳад,
Ки надидам рӯи зардат...
Тоҷикистон, Тоҷикистон,
Ман набинам доғу дардат!

ОБОД МЕШАВАМ

Аз як дами саҳар, хуршеди зарравар,
Бинам башорат ар аз шавкати башар,
Обод мешавам!

Гар мӯри хӯшачин, чун хатти дилнишин,
Дар дафтари замин, бикшод болу пар,
Обод мешавам!

Мавҷи ситораро, мисли шарораҳо
Бар дида карда ҷо бо шамсу бо қамар,
Обод мешавам!

Аз як нигоҳи гарм, з-атри ҳаёву шарм,
В-аз ними ҳарфи нарм бӯсида баҳрубар,
Обод мешавам!

Ҳар барги лолае, чун ҳаждасолае,
Орад пиёлае бо лаълии саҳар,
Обод мешавам!

Ҳамсоҷдухтарон, бо рӯи арғувон,
Чун села кафтарон боло шаванд агар,
Обод мешавам!

Ранчида ёри ман, боғу баҳори ман,
Дар шоми тори ман ояд маро ба дар,
Обод мешавам!

Рақси Саидаро, он нури дидаро,
Бо сад умедҳо оварда бар назар,
Обод мешавам!

Дар мавчи бисмилам, сар то ба по дилам,
Сайёду соилам, пурсӣ зи ман хабар,
Обод мешавам!

Ҳар тору пуди ман, буду набуди ман,
Чархи кабудӣ ман сӯи ту раҳнигар,
Обод мешавам!

ИСТИҚЛОЛ

Оби истиқлол хун шуд,
Ошиқиҳоям ҷунун шуд.

Аспи мастам роҳгум зад,
Шаҳсавори ман забун шуд.

Орзу аз дил бадар рафт,
Нолаҳои ман дарун шуд.

Кам гирифтам қарзи ёрон,
Дарду доғи ман фузун шуд.

Дӯст то бар сар нишондам,
Душмани ман сарнагун шуд.

ЭЙ, КАМОНБАРДАСТ

Эй, камонбардаст,
Камонабрӯи ту дар хона гирён.
Осмону ҷониби ӯ чашми хайрон.
Қомати ӯ ҷун камон хамгашта,
Бингар,
Он камони хеш бигзор.
Рав, камонабрӯи худ бар дида бардор!

ДАРДИ МИЛЛАТ

Худоё, тоҷиконатро амон бахшо зи худхой,
Дилам садпора шуд аз маншаи «инчой»- «ончой».

Суханнодон, суханнодидаҳо имрӯз пурхарфанд,
Дареғо, нуктадоне, нуктасанче, нуктафармое.

Ба ҳар кӣ бингарам теғи забонаш қатл меҳоҳад,
Дареғо, шарбате, нукле, наботе, мағзу ҳалвое.

Зи чашми мардуме чои муҳаббат кина мерезад,
Дареғо, наргису бодому охуеву ҷодуе.

Сари як мӯй меистанд қавми номуросое,
Дареғо, хатти Аттореву тори меҳри Мавлое.

Касе аз баҳри миллат сӯхт, ё худро ба об афганд!
Дареғо, Ғӯриё ё Маздаке, фарзанди Саққое.

Сари як барг буда рӯдавиданҳои мо, мардум
Дареғо, Шаҳри Сабзу Шоҳи Сабзу шеҳри Сабзӣ.

Ба по ноҷида хоре, «шоирони миллат» афзуданд,
Дареғо, Туғрале, Айнулқузоте, шайх Саҳбое.

Бухорӣ матои ҳешро аз гумруке ҷӯяд,
Намепурсад кучо шуд сад вагон тиллоӣ бобӣ.

Чу тухми ҳиммати мо аз замини мо нашуд боло,
Дареғо, Балъамӣ, шоир Ҳисомӣ...

Баҳяпартоӣ...

ЧАНД ТАРОНА

НОЗИШ

Хорро гулзор кардӣ, зинда бош,
Муштро хирвор кардӣ, зинда бош,
Хобро бедор кардӣ, зинда бош,
Бо ту менозад ватан, ту бо ватан.

Ту хазонро навбахор омӯхтӣ,
Мустамандиро виқор омӯхтӣ,
Нобарориро барор омӯхтӣ,
Бо ту менозад ватан, ту бо ватан.

Чун гирах рахро кушодӣ сӯ ба сӯ,
Об гаштиву бирафтӣ чӯ ба чӯ,
Муждаи сабзиш расондӣ кӯ ба кӯ,
Бо ту менозад ватан, ту бо ватан.

Буда эъҷози ту эъҷози ватан,
Авчи парвози ту парвози ватан,
Мавчи овози ту овози ватан,
Бо ту менозад ватан, ту бо ватан.

Тоҷикистон сарбаланд асту ту низ,
Кишвари оламписанд асту ту низ,
Зери гардун бегазанд асту ту низ,
Бо ту менозад ватан, ту бо ватан.

ПАНЧАКЕНТ

Ачаб пири чавонбахтӣ,
Ки уммед чавон дорӣ,
Агар розе ту бикшудӣ,
Ҳазорон дар ниҳон дорӣ,
Саразмат гарчи хомӯш аст,
Ту аз Қайнар забон дорӣ.
Ту бо лабҳои Деваштич
Такаллум бо замон дорӣ.

Диёри номдори ман—
Панҷакент!

Баҳори гулнисори ман—
Панҷакент!

Зи Рӯдак Рӯдакӣ бархост,
Чаҳони шеър пайдо шуд,
Сухан то чони Лоиқ сӯхт,
Чароғи роҳи фардо шуд,
Талоши равшани мардум
Шукуфту ҳусни саҳро шуд,
Зарафшону зари нобаш
Зи нав машҳури дунё шуд.

Диёри номдори ман—
Панҷакент!

Баҳори гулнисори ман—
Панҷакент!

Агар имрӯзи ту зебост,
Бувад фардот зеботар,
Агар имрӯзи ту пайдост,
Бувад фардот пайдотар,
Чу бо пириву бо тадбир,
Шавӣ ҳар лаҳза барнотар.
Суруди ифтихори ту
Расад шевою гӯётар.

Диёри номдори ман—
Панҷакент!

Баҳори гулнисори ман—
Панҷакент!

ШУКРОНА

Ассалом, эй аслу эй бунёди ман,
Ассалом, эй хонаи ачдоди ман,
Гар замоне дур афтодам зи ту,
Дур н-афтоди даме аз ёди ман.

Шукри номат, эй Ватан, сад шукри ту,
Маънии ҳастии ман, сад шукри ту.

Бе ту чонам дар тани ман қон набуд,
Нони бе ту хӯрдаи ман нон набуд,
Сӯйи ту буд дидаи уммеди ман,
Ғайри армони туам армон набуд.

Шукри номат, эй Ватан, сад шукри ту,
Маънии ҳастии ман, сад шукри ту.

Дар ба дар гаштам, дари бахтам нашуд,
Дасти лутфе бар сари сахтам нашуд.
Хоби роҳатро надидам зери чарх,
То ки хору санги ту рахтам нашуд.

Шукри номат, эй Ватан, сад шукри ту,
Маънии ҳастии ман, сад шукри ту.

Рӯйи ту дидам, ғамам бигзашту рафт,
Ҳасрати бешу камам бигзашту рафт,
Аз ачал парво надорам баъд аз ин,
Ҳачри ту аз оламам бигзашту рафт.

Шукри номат, эй Ватан, сад шукри ту,
Маънии ҳастии ман, сад шукри ту.

ЗИНДА БОШ

Зиндагиро пурнаво кардӣ, ташаккур,
Синаҳоро пурсафо кардӣ, ташаккур,
Аз дигар моро ту мо кардӣ, ташаккур,
Дар раҳи меҳру вафо кардӣ, ташаккур.

Зинда бошу зиндагӣ омӯз моро,
Ҳамчу хуршеди сахар афрӯз моро.

Хандаи тифлон бубину гулфишон бош,
Бо ҷавонон ошиқӣ кун, навҷавон бош,
Зери чархи давргардон беҳазон бош,
Бо ҷаҳон бошу азизи сад ҷаҳон бош.

Зинда бошу зиндагӣ омӯз моро,
Ҳамчу хуршеди сахар афрӯз моро.

Миллати моро сари боло сазовор,
Ақли равшан, дидаи бино сазовор,
Эътибору иззати дунё сазовор,
Ифтихору шӯҳрати фардо сазовор.

Зинда бошу зиндагӣ омӯз моро,
Ҳамчу хуршеди сахар афрӯз моро.

ХОНАИ ИНСОН

Бахти ту ҳамхонаи мову ман аст,
Хонаи мо зери фалак равшан аст.
Хонаи он зода, ки обод нест,
Лаҳзае аз зиндагӣ дилшод нест.

Ҳифз бикун хонаи инсонро,
Маншаи афсонаи инсонро.

Одам агар нийяти хасмона дошт,
Рӯйи заминро ҳама вайрона дошт.
Одам агар нийяти ёрона кард,
Рӯйи ҷаҳонро ҳама ҷонона кард.

Ҳифз бикун хонаи инсонро,
Маншаи афсонаи инсонро.

Мон, ки ҷароғи ману мо зинда бод,
Бому дари мову ту поянда бод.
Мон, ки замин – хонаи уммеди мо –
Пур шавад аз тантанаи иди мо.

Ҳифз бикун хонаи инсонро,
Маншаи афсонаи инсонро.

ТОЧИКИСТОН АСТУ ИСТИҚЛОЛ...

Тоҷикистон, обу хокам обу хоки поки туст,
Ту маро ҳам чои чон, ҳам чои дил, ҳам чои чашм.
Ман қадам чун мениҳам, дар зери поям хоки туст,
Гарди хокатро табаррук мениҳам болои чашм.
Гар касе як гарди ту дар баҳру бар гум мекунад,
Ў на гарди хоки покат, балки сар гум мекунад.

То забон бикшоям аз ишқат, маро бикшо забон,
То ба деҳқон чун замини пахта бахшоям сурур.
То ситоям кӯху водият чу дарёи равон,
Карда гардон парраҳоро, к-он шавад дарёи нур.
Ишқи ман набвад ба ту ҳаргиз фақат ҳарфу сухан,
Баски ишқи ту дамида чои чонам дар бадан.

Бодҳо дар пуштаҳо аз меҳри ман хонад суруд,
Мавҷҳо дар рӯдҳо аз ишқи ман хонад ғазал,
Офтоб аз қуллаҳо аз сидқи ман гӯяд дуруд,
Тоҷикистон, баҳри ту, ишқи азизи бебадал.
Ман баландам аз само, то зери гардуни туам,
Дар рағу шарёни ту як қатраи хуни туам.

Достони нусрати ту дар замини осмон,
Ахтарон рӯйи ливоят карда аз гардун нузул.
Гарчи ҳамчун Тоҷикистон арзу тӯли ту аён,
Лек ҳамчун хоки тоҷикон надорӣ арзу тӯл.
Решаи тоҷик равад аз хиттае бар хиттае,
Бо ҳама илму фанаш аз қитъае бар қитъае.

Аз азал ин кӯҳсорон ҳамчу боми тоҷик аст,
Боми ҳар як тоҷике бошад ба гардун ҳамчавор.
Аз ниёгон ёдгори мо чу номи тоҷик аст,
Тоҷикистон асту истиқлол аз мо ёдгор.
Сабз бошӣ, хоки тоҷик, ҳамчавори осмон,
То зиям андар канорат ҳамканори осмон.

БА ЮМНИ СУБҲИ ИСТИҚЛОЛ

Биё бо ман,
Агар дар осмони синаат хуршед пайдо нест,
Ҳавои хотират абристу бугзе ба дил дорад,
Вале борути раъде нест, то тарконадаш як бор,
Ки чашмонат шавад равшан,
Ҳаво борад.

Биё бо ман, агар дашти дилат аз лолаҳо холист
Ва мавчи нарми гандумзорҳо аз ёди ту рафта.
Дигар ин дашт як сахрои сӯзонест,
Ки хокаш регу регаш тобаи тафта,
На ёди ҷӯйбораш мондаву обе,
На дар бедориву хобе.

Биё бо ман,
агар дар дашти ту оху чуз охе нест
Ва ё дар пеши чашми ошиқат охунигоҳе нест
Ва ё дар арсаи мардони размовар,
ки ҷойи пештозиҳост,
Далерию далератро саманду пойгоҳе нест.

Биё бо ман, ки набвад ҳеч ҷойи шикваву афсӯс,
Ки ин як лаҳзае, онест,
Ки ҷовидон дурахшад бар сарат як осмон хуршед,
Ки дашти лолаҳоят зери по қолии алвонест
Ва оҳуҳои чашми ошиқи Лайло
Ба ду паҳлӯи Мачнуни хиёбонест.

Ту худ, к-аз Хочаи Ҳофиз най
харгиз ба ҳиммат кам,
Ба холи тоҷикии пушти лаб ин ёри моро ҳам,
Чӣ мушқил,
гар бубахшӣ яксара Порису Ланданро,
Ки ҳоло рафтааст аз даст, сад хайфо,
Самарқанду Бухоро ҳам.
Биёву тоза чон бахшой расми ҳадя карданро.

Биё, к-ин соҳати сабзи Замин дар зери пойи туст,
(Чу он гирд аст чун гирду),
Ба ҳар ҷояш қадам бардорию монӣ,
Ту андар маркази онӣ
Ва ё худ меҳвар астӣ ту.

Биё, як осмон истораҳову моҳтоб аз туст,
Шабе зеботар аз ҳар шеъру афсона,
Ки ин шаб ғайри парвозат набошад чорае дигар,
Ки кай гунҷад дили парвозият
дар синаву хона?!

Биё, к-имшаб туро чашни арӯсӣ асту домодӣ,
Агар шодӣ ҷаҳон дорад,
бигир, аз туст ҳол ин як ҷаҳон шодӣ,
Ба юмни субҳи истиклолу озодию ободӣ!

ИСТИҚЛОЛ

Шуд мубарро савти ною чанги истиқлол,
Лаззати ишқ аст дар оҳанги истиқлол.

Реги истиқлол тобад беҳтар аз марчон ,
Баркаши кӯҳ аст дар посанги истиқлол.

Маъдани ин мулк бошад чавҳари дониш,
Фарри яздонист дар фарҳанги истиқлол.

Рангбасти зиндагиро рангрезӣ нест,
Пурчило бошад ҳамеша ранги истиқлол.

Мӯр гардиданд морони замони чанг,
Роҳи ҷонбозист ҳар фарсанги истиқлол.

Рӯ ба сӯи офтоби фазл бинмуданд
Сафқашу сарлашқару сарҳанги истиқлол.

Ку касе к-аз бениёзӣ кард истиғно,
Нест дар олам касе дилтанги истиқлол.

Дар таҷаллоянд рӯи саҳнаи айём
Лоларухсорони шӯху шанги истиқлол.

Лаззати нуқли ҷалоли сулҳро доранд,
Хӯшаҳои пухтаи ованги истиқлол

Эй мусаввир, ин саодатро ба лавҳ овар,
Манзари хусн аст дар аржанги истиқлол.

Мӯсафедеро бидидам, шукри ҳақ мегуфт,
Дар руху пешонааш ожанги истиқлол:

К-эй Худо, шукронаи ин боргоҳи сабз,
Мазҳари ангуштару авранги истиқлол.

Бар хисори сабзи дилҳо роҳ пайдо шуд,
Гашт паҳно кӯчароҳи танги истиқлол.

СУРУДИ ТОЧИКИСТОН

Бонишон Давлати дар ҷаҳон мустақил,
Ҷовидон миллати дар асолат ҷалил.
Лафзи ширини ту дар узубат шакар,
Сирати ту ҷалӣ, сурати ту ҷамил.

Тоҷикистон, туй номвар,
Узви комилҳуқуқи башар.

Дар масири ҷаҳон, роҳи ту дунявӣ,
Поятахтат қавӣ, гоҳи ту дунявӣ.
Парчамат дар ҷаҳон рамзи фарҳанги сулҳ,
Тоҷи зар рӯи хиргоҳи ту дунявӣ.

Тоҷикистон, туй номвар,
Узви комилҳуқуқи башар.

Қуллаи кӯҳи ту, кутби сулҳи ҷаҳон,
Остони дарат минбари воизон.
Кашфи Девони ту мактаби осафон,
Дафтари фазли ту раҳнамои замон.

Тоҷикистон, туй номвар,
Узви комилҳуқуқи башар.

ТОҶИ МАН

Тоҷикистони азизам, Ватанам, модари хусн,
Сари сабзи ту бувад сояи сабзи сари хусн.
Навдаи сабзи ту дар боғ расоӣ дорад,
Шоҳаи хушки ту даъвии асоӣ дорад.

Меҳр аз қалби самовот сафо мерезад,
Қатраи шабнамат аз чашми Худо мерезад.
Хуни оташ зи раги санги ту дар чӯш бувад,
Ҳар гули боғи ту як қиссаи хомӯш бувад.
Ҳафт ахтар чу сар аз ҷайби гиребон дорӣ,
Сари тавҳид бурун то дари яздон дорӣ.
Хиради туст давида ба раги пайкари мо,
Бувад андешаи хоки раҳи ту дар сари мо.
Осмон тахти бузургии бузургони ту ҳаст,
Фазли сомони ҷаҳон мактаби сомони ту ҳаст.
Тоҷро бар сари тоҷик зи тинат додӣ,
Даҳрро турфа зи тоҷик ту зиннат додӣ.
Сачда бар хок задан мазҳари меъроҷи ман аст,
Эй Ватан, гарди раҳат дар сари ман тоҷи ман аст.

ИШҚРО ПЕШИ МАН ОРЕД

Булбули зори гулам, ғунҷаи лаб боз кунед,
Нои минқори маро килки суҳансоз кунед.
Ишқро пеши ман оред, ки пар бикшоям,
Варақи шеърӣ маро шаҳпарӣ парвоз кунед.
Набзро дар баданам шавкати Сайхун бахшед,
Шеърро аз дили Ҷайхуни ман оғоз кунед.
Синаи танги маро водии Кӯлоб кунед,
Хонаи ишқи маро дарғаҳи Дарвоз кунед.
Ба Зарафшони сарам ахтари Раштон пошед,
Вахшро дар ниғаҳам оинапардоз кунед.
Сари сангини маро Қуллаи Помир кунед,
Гунаи сарди маро лолаи Шероз кунед.
Аз Ҳисори дили ман равзани ҳақ бикшоед,
Аз дили Каъбаи ишқам ба Худо роз кунед.

ЭЙ САОДАТИ ВАТАН

Эй саодати Ватан
Дар ибодати Ватан,
Каъбаи вафои туст
Меҳру тоати Ватан.

Савганди ту муқаддасу бо шири модар аст,
Савганди ту муқаддасу бо номи кишвар аст.
Савганди ту ба номи бузургии миллат аст,
Савганди ту ба номи Худованди акбар аст.

Эй саодати Ватан
Дар ибодати Ватан,
Каъбаи вафои туст
Меҳру тоати Ватан.

Ҳар кас равад ба роҳи ту, бологузар шавад,
Бар модари бузургу Ватан мӯътабар шавад.
Шайтонпараст мешавад, он кас ки бо ту нест,
Ҳар кас, ки ёри ту шавад, он бозафар шавад.

Эй саодати Ватан
Дар ибодати Ватан,
Каъбаи вафои туст
Меҳру тоати Ватан.

Бо туст ҳар ки меҳру вафоро шиносад ӯ,
Пайғамбари замину саморо шиносад ӯ.
Дар ҷони хеш ҷони Ватанро бубинад ӯ,
Халқи азизу ҳаққи Худоро шиносад ӯ.

Эй саодати Ватан
Дар ибодати Ватан,
Каъбаи вафои туст
Меҳру тоати Ватан.

ДУШАНБЕ

Аз меҳри дилу нури басар тахти Душанбе,
Аз дӯстии аҳли башар бахти Душанбе.

Аз фарри Каён фарри ҳама рӯзу шабонаш,
Шаъни падарон дар тану дар хуни равонаш.
Аз хандаи хуршедии ишқ аст бисоташ,
Яъне, ки ба Хурмузд расад риштаи чонош.

Яъне ки бувад хонаи Хуршеди Душанбе,
Муъчизаи афсонаи Хуршеди Душанбе.

«Шаҳнома»-и хоност китобаш ба ҷаҳонҳо,
Ишқи дили Мавлост китобаш ба ҷаҳонҳо.
Ин Меҳани Синост, бидонад ҳама дунё,
Дилномаи зебост китобаш ба ҷаҳонҳо.

Мерос зи Синою зи Мавлост Душанбе,
Яктошудаи давру замонҳост Душанбе.

ТОЧИКИСТОН, ПАРЧАМАТ ПОЯНДА БОД

Рангҳои парчами мо хушчило,
Тоҷи он мероси кайшоҳӣ ба мо.
Ҳафт ахтар ҳафт бурҷи роҳи нур,
Раҳкушои олами бахту сурур.

Тоҷикистон, Парчамат поянда бод,
Ҷовидон фарзандҳоят зинда бод!

Ранги сабзаш сабз шуд аз ҷони мо,
Ранги сурхаш хуни аҷдодони мо.
Дар сафедияш раҳи бахти сафед,
Мебарад моро ба фардои умед.

Тоҷикистон, Парчамат поянда бод,
Ҷовидон фарзандҳоят зинда бод!

АХТАРИ МАН

Аз миёни ситораҳои зиёд
Ахтари дури ман намоён аст.
Он на дар осмони мулки дигар,
Бал ба гардуни Тоҷикистон аст.

Ҳар кучое, ки роҳ бигрифтам,
Буд он чой ахтарам бо ман.
Аз сафарҳои дур баргаштам,
Тори сар буд ахтарам равшан.

Гум нашуд бо ҳидояташ роҳам,
Омадам боз бар канори Ватан.
Ман намондам ба хоки бегона,
Нашудам зори обу хори Ватан.

Худ, ки дилро нақандаам аз ту,
Тоҷикистон, манам аз он зинда.
То ту ҳастию осмонат ҳаст,
Ахтари ман намешавад қанда.

ҶАҲОНЕ ДАР ҶАҲОН

Агарчи Тоҷикистонам қалон нест,
Ҷаҳон дар ҷашми ман бе он аён нест.
Ба уқёнусу баҳру наҳрҳояш
Маро беҳтар зи Вахшу Зарфишон нест.
Агар бошад фузун кӯҳи баландаш,
Вале ҷои дигар Боми Ҷаҳон нест.
Агарчи мардумони беш дорад,
Шуморааш бештар бе тоҷикон нест.
Ҷаҳон дорад агар қавми қадимӣ,
Зи суғди бостон бе он нишон нест.
Суханвар дар ҷаҳон гарчи зиёд аст,
Ба сони Рӯдакӣ соҳибқирон нест.
Ҷӣ ҷӯям ҷаннати рӯи заминро,
Диёрам бе гулистон, бӯстон нест.

Агарчи дар масоҳат танг тобад,
Чу тоҷик дилкушоде дар замон нест.
Чаҳоне дар чаҳон бошад бароям,
Чаҳон бе Тоҷикистонам чаҳон нест.

ХОКИ ВАТАН

Чун тифли навзод омадам
Бар рӯи дунёи куҳан,
Бар ҷои хока дояам
Хоки Ватан зад дар бадан.

Хоки Ватан дод обу нон,
Ман ёфтам зӯру тавон.
Бар қадри ин лутфу карам
Ман мерасам то ҷовидон.

Хоки Ватан маъво шудам
Дар гарму сарди рӯзгор.
Хоки Ватан дармон шудам
Бар ранҷу дарди рӯзгор.

Чун дур рафтам аз бараш,
Хоки Ватан овард боз.
Чун бар канораш омадам,
Бикшод боз оғӯши ноз.

Бо меҳру ихлос омадам
Чун бар дари хоки Ватан,
Ҳаргиз нахоҳам по ниҳод
Ноҷо сари хоки Ватан.

Ман бар дари хоки Ватан
Монам қадам фарзандвор.
Ман аз сари хоки Ватан
Бӯсе занам дилбандвор.

Ҳар гарди хокаш дар сафар
Болои миҷгон кардаам.
Бо мушти хоки поки он
Кам дарди ҳичрон кардаам.

Бар қимати хоки Ватан
Ман беш аз худ мерасам.
Мо нам барои ворисон
Як гарди он нокарда кам.

Ман омадам бар ин ҷаҳон
Хоки Ватан андар бадан,
Худ хок гардам дар бадал,
Фардо бо домони Ватан!

ЗАБОНИ МОДАРӢ

Бехтарин ганчи равонам, эй забони модарӣ,
Ман туро пайдо намудам аз ҷаҳони модарӣ.
Ҳар кучо тоҷикро гар бехато бишнохтам,
Шуд шиносономае моро баёни модарӣ.
Ком ширин мешавад аз ҳар каломи ширадор,
Қадри он боло гузорам ҳамчу нони модарӣ.
Мисли гул зебову рангоранг бошад шевааш,
Оварад пеши назар дасторхони модарӣ.
Чун забони ман забони шеърӣ оламгир буд,
Мекунам ифшо ба он ҳар ормони модарӣ.
Модарам рафту забонаш монд мероси гарон,
Мондаам имрӯз чун меросбони модарӣ.
Ман забони ноб аз дуздон ҳимоят мекунам,
Нашнавам то ки дигар оҳу фиғони модарӣ.
Дигаре гар ганҷу коҳе баъди худ монад нишон,
Ман забонам мегузорам чун нишони модарӣ.
Ҳам наместонам забони ман шавад хору залил,
Чунки бар чо нам даромад он ба чони модарӣ.

ДИЛБАСТА

Чашм бикшодам чу бар рӯи ҷаҳон,
Бо дуоят, эй Ватан, мондам амон.
Дил бубастам ман ба обу хоки ту,
То шудам бо обу хокат сабзҷон.

Рӯзам аз меғи ятимӣ тор буд,
Осмонат софу ахтарбор буд,
Аз самоят ахтарамро ёфтам,
Бахт хобу ахтарам бедор буд.

Пайраҳам аз домани кӯҳсор буд,
Роҳҳоят тангу ноҳамвор буд.
Аз раҳат роҳи ҳаётам мегузашт,
Ҳар қадам сангин буду душвор буд.

Дур аз ту рӯи чашмам буд хас,
Аз ҳавои ёд бигрифтам нафас.
Ҳар кучо будам, набуд оромие,
Меҳри ту раҳтӯша буд то бозпас.

Бо дуоят зинда будам дар замон,
Бо ҳаёлат меравам аз ин ҷаҳон.
Баста будам дил ба обу хоки ту,
Мегузорам дил ба хокат ҷовидон.

ҶОИ ТУ ДАР ДИЛИ МАН

Озод Тоҷикистон,
Обод манзили ман,
Ҷои ман аз бари ту,
Ҷои ту дар дили ман.

Худ ғамгусор будӣ
Дар рӯзи мушкили ман.
Кӯҳи ту гашт садде
Дар роҳи қотили ман.

Сабзонд хоки покат
Ҳар донаи умедам.
Хорат халид, аммо
Хорӣ зи ту надидам.

Чун бар ту мушкил омад,
Дур аз ту ман нагаштам.
Паймона гар шикастам,
Паймоншикан нагаштам...

Бо аслу насл мондам
Пайванду восили ту.
Шукрона мекунам боз
Бо обу бо гили ту.

Озод Тоҷикистон,
Обод манзили ман,
Ҷои ман аз бари ту,
Ҷои ту дар дили ман.

ИЛТИҶО АЗ ВАТАНСАРОЁН

Беҳтарин ҳарфи муҳаббат Ватан аст,
Меҳру ихлосу садоқат Ватан аст.

Шеърбофӣ ҳунаре нест, ки нест,
Сухани аз ҳама қимат Ватан аст.

Шоиру шеър худододӣ аст,
Ҷуръату кӯшишу заҳмат Ватан аст.

Шоири шеъри сара доро нест,
Баҳри ӯ давлату сарват Ватан аст.

Худ Ватан гулшану хораш накунед,
Бар Ватандор ғанимат Ватан аст.

Худ Ватан шеъру шиораш накунед,
Пурбаҳо аз ҳама санъат Ватан аст.

Гар Ватанро ҳама модар хонанд,
Модари модари миллат Ватан аст.

МО ТОЧИКОНеМ

Мо дар замини лутфи Худоем,
Дар Боми дунё сар бар самоем,
Ҳамошёнӣ Симуриғ моем,
Тоҷи саодат бар сар бимонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

То нури фитрат бо мост, бо мост,
То дар дили мо нури «Авасто»-ст,
То партави ҳақ моро мучаллоост,
Аз раҳни¹ баҳмон² худро раҳонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Мо ҳамзабони аҳли биҳиштем,
Ҳамсолу ҳамхун бо Зардуҳиштем,
Мадюни ин бахт, ин сарнавиштем,
Аз рӯди Рӯдак баҳри дамонеи,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Мо мӯсафеди таърихи пирем,
Меҳре зарогин андар замирем,
Некӣ намирад, мо менамирем,
Пайки ҷавонӣ аз бостонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Будем умре мо ёри некӣ,
Бурдем умре мо бори некӣ,
Пиндори некӣ, гуфтори некӣ,
Кирдори некӣ андар равонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

---

¹ Раҳн–гарав

² Баҳмон–номаълумӣ

Пайгоми сурӣ мо аз сурушем,
Эъломи ваҳдат мо аз Курушем,
Аҳли башарро дӯши ба дӯшем,
Аз остони он ростонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Бе данду¹ дунӣ дар олами дун,
Аз ҷабри таърих, аз оташу хун,
Ҳамчун Самандар вораства берун,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Дар роҳи мардӣ мо сарбадорем,
Бахшем сарро, сир кай барорем,
Дар пой меҳан сар мегузорем,
Ин гуна будем, ин гуна монем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Дар даст нома чун «Шоҳнома»,
Бо савту сози чангу чакома,
Бо мо силоҳе гар ҳаст хома,
Синосиришту Мавлонишонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Таърих моро афгор карда,
Сад ҷабр бар мо ағёр карда,
Бар шонаи мо шан² бор карда,
Аммо ҳамеша мо аҳли шонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

---

¹ Дандӣ–бедиёнатӣ

² Шан–санг

Меҳмоннавозу ваҳдатшиорем,
Бо некроён хешу таборем,
Чизе, ки дорем, аз дил барорем,
Дар пеши меҳмон мо чон бимонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Дар каф китобу дар лаб дурудем,
Мо аҳли ишқем, аҳли сурудем,
Мо суда сад раҳ сӯи суудем,
Мо Борбадро сози равонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Ҷоми Ҷами мо инъом бо мост,
Бо мост Ҳофиз, Хайём бо мост,
Тӯморгуна ин ном бо мост,
Саъдист чун саъд, мо дар амонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Озодагиро эҷод кардем,
Аз оз худро озод кардем,
Озодагиро мо зод кардем,
Мо зодагони озодагонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Мо бо сафои оби зулолем,
Мо ҳамнавои кабки ҳилолем,
Ҳаққо, ҳақиқи¹ ҳаққи ҳалололем,
Чун чашмаҳомон покизаҷонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

---

¹ Ҳақиқи–сазовори, лоиқи.

Хуршеди ховар чун дар сари мост,
Тоҷи сари мо худ аз фари мост,
Хуршеди дигар дар пайкари мост,
Мо аз табори фарзодагонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Мо ёдгори неки «Зарирон»,
Нахли «Асурик» дар мо шукуфон,
Оинадори оини некон,
Мо панди неку Нӯшервонем,
Мо тоҷиконем,
Мо тоҷиконем.

Дар сарзамини поки бихиштӣ
Рӯ монда рӯи хоки бихиштӣ,
Бо сарфидоӣ, бо сарнавиште
Мо соҳибони ганҷи ниҳонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Ин хок дар худ сад ёд дорад,
Сад дарду армон фарёд дорад,
Сад шодбошӣ шамшод дорад,
Во шав, ки мо худ вораस्ताгонем,
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

Эй меҳани ишқ, эй марзи имон,
Эй хоки ҳикмат, хулди¹ бузургон,
Дар арзи покат, эй Тоҷикистон,
Дастобадастем, ҷони ба ҷонем!
Мо тоҷиконем!
Мо тоҷиконем!

---

¹ Хулди–бақои доимӣ, ҷовидонагӣ, бихишт.

ВАТАН ДАР ҶОН

Ватан—ҷоне, ки дар ҷони ману туст,
Ватан—ноне, ки дар хони ману туст.

Ватан ойинаи оби зулол аст,
Ватан покии вичдони ману туст.

Ватан як пораи нури илоҳист,
Шабарӯзи шабистони ману туст.

Ватан ишқ аст, ишқи ёри ҷонист,
Ватан ҷонона ҷонони ману туст.

Ватан пайваста пайки родмардист,
Ба по истода паймони ману туст.

Ватан он моми пир, он тифли маъсум,
Ватан дар рӯи дастони ману туст.

Дили ӯ дар дили мо мезанад дил,
Ватан дар хуни шарёни ману туст.

Ватан гуфтан кам аст, эй ҷон, Ватан бош!
Ватан дар шонаву шони ману туст...

ДАР БАҲОИ ҶОН

Он чист, ки марзи шаъну шон аст?—Ватан!
Имону амони мо дар он аст?—Ватан!

Он чист, ки бе вай ҳама чизи олам
Бе ҳусну таровату равон аст?—Ватан!

Он чист ба ҳаҷр зинда дорад ёдаш,
Чун шахд ҳамеша дар забон аст?--Ватан!

Аз подшаҳй ба мулки гурбат болост,
Хокаш зи ҳама ганҷ гарон аст?—Ватан!

Он чист, ки маънои тамоми ҳастӣ,
Дар маънии поки он ниҳон аст?—Ватан!

Сарбайти суруди безаволи ҳастист,
Сарманшаи ишқи ҷовидон аст?—Ватан!

Ҳам қимату ҳам ҳиммату ҳам ҳикмати ту
Дар ваҳдати ҷони ӯ ниҳон аст?—Ватан!

Он чист, ба ҳеч қимате нафрӯшанд,
Он чист, ки дар баҳои ҷон аст?—Ватан!

ВАТАНИ ХЕШ ЧАРОҒОН БИКУНЕМ

Тоҷико, парчами ҳиммат бардор,
Рӯзи нанг омаду худ дур мадор.
Ончунон ёри ватандор шавем,
Меҳан обод шавад, душман хор.

Тоҷико, давраи паймон бирасид,
Ҳар чӣ бо дидаи дил бояд дид.
Соз Роғун, бираҳ аз мӯхтоҷӣ,
Бори миннат натавон боз кашид.

Тоҷико, ганҷ ба мо дод Худо,
Кӯҳсорони баланду дарё.
Вақти он шуд, ки ба каф ганҷ орем,
Ҳам зи кӯҳсору зи дарёш сахо.

Тоҷико, даст ба ҳам бояд дод,
Зӯри сарпанча шавад чун фӯлод.
Кӯҳ талқон шаваду дарё банд,
Нури Роғун бикунад дилҳо шод.

Тоҷико, панди падар гӯш бидор,
Пеши бадҳоҳ макун худро хор.
Он чи дорӣ, ту ба Роғун бахшой,
То намонӣ таҳи шарму таҳи ор!

Тоҷико, аҳди худ аз қон бикунем,
Қоннисорӣ сари паймон бикунем.
Сардию тирагӣ аз байн барем,
Ватани хеш чароғон бикунем.

МЕҲАНИ ДИЛ

Эй Тоҷикистони дилам,
Уммеду армони дилам.
Эй зодгоҳи офтоб,
Гардуни гардони дилам!

Эй сарзамини меҳри ман,
Дар синаам дил мезанӣ.
Дар чашм оби чашмаат
Гирам ба сони рӯшанӣ.

Эй лолазори озарин
Дар домани боди вазон,
Аз набзи сабзи хоки ту
Чӯям баҳори беҳазон.

Дорад ба сангистони ту
Андешаи сангин замон.
Ҳангом дар ҳангом бош
Ҳангомаи рангинкамон!

Болотар аз ҳафт осмон,
Эй меҳани волои ман!
Чуз ту дар ин дунёи дун
Набвад ягон колои ман.

Як кӯҳ андӯхи туро
Охир ба Роҳи Қаҳқашон
Аз кӯҳсорат мебарам
Сӯи ҷаҳони бенишон!..

ХОКИСТАРИ СӢЗОН

Хоки хокистари меҳани ман
Таҳ ба таҳ, лаҳча-лаҳча месӯзад.
Пушта дар пушта аз табу тобаш
Барфу борону яҳча месӯзад.

Ох, аз охи бод дар гирад
Дар ниҳон оташи нухуфтаи ӯ.
Бӯи андӯҳи ҷовидон дорад
Дар ҷаҳон оташи шукуфтаи ӯ.

Дар ҳавои даф, аз навои най,
Рӯ ба рӯи ғами фурӯзонаш,
Мардуми побараҳна мерақсад
Сар-сари лаҳҷаҳои сӯзонаш...

СҶЗИ ДИЛ

Эй сӯзи дил, ба синаи худ мефишорамат,
Эй ашк, аз ду дидаи худ мегусорамат.

Эй обу хоки поки диёри ғариби ман,
Умре сипоси нону намак мегузорамат.

Эй сарнавишти тираи таърихи зарнавишт,
Сарномае ба номи худо менигорамат.

Дар пораи харитаи зарди қаламзада,
Эй кишвари аламзада, сар мефурорамат!

Дар сарзамини сӯхтаи бепаноҳи худ,
Эй сояи худо, ба худо месупорамат!

Эй вопасин дам, аз ғами сангини меҳанам
Дар рӯ ба рӯи ойина чун мебурорамат?!

Ғар бишкани ҷу соати региям, эй замон,
Ман боз зери реги равон мешуморамат...

КУНДАПАЙВАНД

Кундаам сахт ҷовидон сахт аст
Дар заминҳои сахти кӯҳистон.
Дар тани ман ҷавона мебандад
Навдаҳои дарахти кӯҳистон.

Печ-печон гирифтаам оғӯш
Осмонро чу шоҳаҳои сада.
То ки бошам ман аз Ҳавои ватан
Сабз дар пуштаҳои бодзада.

Барқи гардун ба чони худ гирам,
Чун сапедори остони ватан.
Пораи оташи ҷаҳонсӯзе
То наафтад ба хонадони ватан.

Навдаҳоям хазида аз девор
Сӯи дунё чу шоҳи тути сафед.
Дасти хуршед мева афшонад
Аз сари шоҳаҳои ман ба умед.

Бо замину замон Ҳазорон сол
Чун чанори бузург побандам.
Бо ҷаҳон Ҳамчу бо ватан ҷовид
Қалами сабзи кундапайвандам.

Бод сероб рӯдбори ҷаҳон,
Бод эмин Ҳама диёр аз сел.
Кундаам гарчи дар Бадахшон аст,
Решаам мерасад ба рӯди Нил.

ИШҚИ ВАТАН

Эй чони чони ман, чонам фидои ту,
Эй ишқ, эй ватан, чонам фидои ту.
Эй реши решагӣ, сӯзи ҳамешагӣ,
Эй меҳри бесухан, чонам фидои ту.
Тӯфони хуни ман, тугёни хуни ман,
Эй набзи зистан, чонам фидои ту.
Эй оташи дилам, аз обу аз гилам
Сӯзон забона зан, чонам фидои ту.
Буду набуди ман, эй ишқ, эй ватан,
Дар чанги тан ба тан чонам фидои ту.
Хокам кунӣ агар, покам кунӣ дигар,
Бе гӯру бе кафан чонам фидои ту!

ВАСФИ ДИЁР

Қуллаҳои кӯҳхоят минбару тахти ман аст,
Санги побарҷоят осори сари саҳти ман аст.
Ҳар кафи хокат зару ҳар қатраи обат гуҳар,
Панҷаи пур аз саҳоят суфраи баҳти ман аст.

Танг дунё баҳри ман, эй Тоҷикистон бе ту ҳаст,
Олами равшан ба чашмам торикистон бе ту ҳаст.

Гӯшаи танги ватан бошад зи паҳноҳо кушод,
Ҳонаи пасташ баланд аст аз ҳама қасри мурод.
Маскани осудагию зиндагӣ бошӣ ватан,
Нест аз он дилфаротар ҷо бароям умрбод.

Танг дунё баҳри ман, эй Тоҷикистон бе ту ҳаст,
Олами равшан ба чашмам торикистон бе ту ҳаст.

Ташнагиам нашканад аз оби дарёи дигар,
Дони армонам намесабзад ба саҳрои дигар.
Роҳатам дар ҷои дигар саҳттар аз заҳмат аст,
Зиндагӣ аз баҳри ман марғ аст дар ҷои дигар.

Танг дунё баҳри ман, эй Тоҷикистон бе ту ҳаст,
Олами равшан ба чашмам торикистон бе ту ҳаст.

ХУДШИНОС

То бубинӣ некҳоро нектар,
Роҳҳоро то кунӣ наздиктар,
Сӯҳбатат аз худшиносӣ сар шавад,
То шавад ҳар тоҷике тоҷиктар.

Фикри фардои дурахшон мекунӣ,
Ифтихор аз Тоҷикистон мекунӣ.

Мум кардӣ бо навозиш сангро,
Пеш бигрифтӣ раҳи фарҳангро.
Рӯҳи Сомонӣ бигӯяд гӯиё:
Ҳифз кун мӯҳру ливои нангро.

Фикри фардои дурахшон мекунӣ,
Ифтихор аз Тоҷикистон мекунӣ.

Роҳу пул бунёд кардӣ, шод бош,
Шаҳру деҳ обод кардӣ, шод бош.
Хотири халқи азизи хешро
Баъди ғамҳо шод кардӣ, шод бош.

Фикри фардои дурахшон мекунӣ,
Ифтихор аз Тоҷикистон мекунӣ.

Аз ту мо меҳри диёр омӯхтем,
Дарсҳои ифтихор омӯхтем.
Ошно кардӣ ба Қуръони Карим,
Ояти Парвардигор омӯхтем.

Фикри фардои дурахшон мекунӣ,
Ифтихор аз Тоҷикистон мекунӣ.

ИФТИХОР

Дорад ин тифл аробаи кӯҳна,
Чӯбу чархаш дурушту пур аз занг.
Мехаш аз чӯб агар бурун гардад,
Чо ба чояш кунад ба зарби санг.

Гоҳ вайрон аробааш, гаҳ соз,
Дар раҳу пушти борааш бинам.
Дар фарозӣ аробааш дар пушт,
Дар нишебӣ саворааш бинам.

Байни ҳамсолҳои гандумранг
Зардрӯ ҳаст агарчӣ мисли ҷав,
Заррае хешро намедонад
Камтар аз ҳар аробадори нав.

Гарчӣ бошад аробааш кухна,
Гарчӣ ӯ кухнапираҳан дорад,
Лек дорад аробааш парчам,
Нест нодор, ӯ ватан дорад...

ДАРДИ МЕҲР

Ватан мегӯям аз рӯзе, ки ман фаҳми суҳан дорам,
Суҳан мегӯям аз рӯзе, ки ман меҳри ватан дорам.

Вафою эътиқоду ифтихорам –қаҳрамононам,
Ба ин ҷамъияти худ гуфтугӯю анҷуман дорам.

Ба дил раҳму ба ҷон сӯзу ба хун нангу ба ҷашмон меҳр,
Тамоми хулқи ибратбахши миллат дар бадан дорам.

Гирифтам аз ниёгон дарси номуси ватандорӣ,
Насими бӯи гулбоғи нав аз боғи куҳан дорам

Зи кӯҳаш орзу санге барои лавҳи рӯи гӯр,
Зи хоки пунбапарвардаш таманно як кафан дорам.

На гайру ошно донад, на сад мушқилкушо донад,
На дунёи даво донад, ҳамон дарде, ки ман дорам.

Зи ман монад асар боғе, наемонад нишон доғе,
Агар доғест, аз роҳи замон дар пираҳан дорам.

Муҳаммад маҳв месозад бадиро некиям охир,
Нихон донҳои Хурмуздӣ ба хоки Аҳриман дорам.

ПАРЧАМИ ИСТИҚЛОЛ

Тоҷикистон, нурборон шуд дигар чашми нами ту,
Шаҳсаворе кард эҷодат зи ҳар бешу ками ту,
Дар масофи вақт гаштӣ ваҳдатистони гулафшон,
Дасти Исмоили Сонӣ кард боло парчами ту.

Парчами ту, Парчами ту парчами озодии мо,
Парчами бахту саодат парчами навшодии мо,
Парчами ту ёдгор аз тахту тоҷи ориёно,
Се чилои ранг-рангаш чилваи ободии мо.

Ранги сурхаш сурхрӯи пеши аҷдоди пурармон,
Сурхрӯи пеши таърих аст андар рӯзгорон,
Сурх мепӯшем мо дар тӯйи сури халқи озод,
Ранги сурхи Парчами мо, рамзи тӯйи Тоҷикистон.

Ранги сабзаш сабзии боғи муроди милати мо,
Пушти чандин қарнҳо нав бомдоди миллати мо,
Ранги сабзаш сабзии боғи муроди номуродон,
Сабзии наврӯзии даврони шоди миллати мо.

Шуд сафедӣ нақш, нақши Парчами иқболи тоҷик,
Парчами иқболи тоҷик, нақши неку фоли тоҷик,
Парчами мо ифтихори мо ба ҳар давреву даврон,
Даври пирӯзии тоҷик, даври истиқлоли тоҷик.

Парчами зебои тоҷик, парчами пирӯзи даврон,
Парчами шаъну шарофат парчами иқболи моён,
Ҷовидон бодо парафшону гулафшон ҷовидона,
Бар сари мо парчами ту Тоҷикистон, Тоҷикистон.

МЕХРПАЙВАНД

Дар ин ҷаҳон ман кистам?
Мавҷуд баҳри чистам?
Бо ҳастаму бо нестам,
Дар хоки покат зистам.
Эй Тоҷикистони азиз,
Эй модари ҷони азиз!

Шуд ҷони ман пайванди ту,
Меҳри ту шуд пайванди ман,
Ман гаштаам дилбанди ту,
Ту гаштай дилбанди ман,
Эй Тоҷикистони азиз,
Эй модари ҷони азиз!

Ман зарраи хокам агар,
Як зарраи хоки туям,
Як қатраи обам агар,
Аз чашмаи поки туям.
Эй Тоҷикистони азиз,
Эй модари ҷони азиз!

Аз хоки ту сабзидаам,
Дар хоки ту дорам нишон,
Маъво гирифта ишқи ту
То ҷовидон дар мағзи ҷон.
Эй Тоҷикистони азиз,
Эй модари ҷони азиз!

Даврони Истиқлоли ту
Шуд шоҳболи баҳти ман.
Эй сарзамини ҷаннатӣ,
Хоки ту бошад таҳти ман.
Эй Тоҷикистони азиз,
Эй модари ҷони азиз!

МАНУ ВАТАН

Эй кишвари чу гулшан,
Бар ҷони ман чу ҷавшан,
Аз туст дида равшан,
Ман бо тую ту бо ман.

Дар рӯзи шодию ғам,
Дар тӯйу суру мотам,
Будем ҳарду бо ҳам,
Ман бо тую ту бо ман.

Ҳам рӯзи сахт дидем,
Ҳам тахту бахт дидем,
Бар коми дил расидем,
Ман бо тую ту бо ман.

Ҳам бахти тоҷиконӣ,
Ҳам тахти тоҷиконӣ,
То ҷовидон бимонӣ,
Ман бо тую ту бо ман.

Ҳастӣ ягона гавҳар,
Сайёраро чу зевар,
Ман тифламу ту модар,
Ман бо тую ту бо ман.

Зебанда Тоҷикистон,
Мероси Оли Сомон,
Ҳастем ҳамтану ҷон,
Ман бо тую ту бо ман.

МОДАРИ ҶОНИ МАНИ, ЭЙ ВАТАНАМ

Эй Ватан, номи ту дунёи ман аст,
Қуллаҳоят сари болои ман аст.
Хори роҳат гули раънои ман аст,
Хоки ту гавҳару тиллои ман аст.

Тоҷикистони манӣ, эй Ватанам,
Модари чони манӣ, эй Ватанам.

Тифли парвардаи армони туям,
Ҷонфидо дар сари паймони туям,
Ошиқи ҳусни гулафшони туям,
Андалеби чаманистони туям.

Тоҷикистони манӣ, эй Ватанам,
Модари чони манӣ, эй Ватанам.

Гар ба ҳифзат надихам ҷону танам,
Намакат заҳр шавад дар баданам,
Гар сари нанги ту паймон шиканам,
Ҳоки ту ор кунад аз кафанам.

Тоҷикистони манӣ, эй Ватанам,
Модари чони манӣ, эй Ватанам.

ҶОННИСОР

Ҳар гаҳе ҷон медиҳам, баҳри Ватан ҷон медиҳам,
Номи поки Тоҷикистон дар даҳан ҷон медиҳам.

Нестам аз воизони майдабози гапфурӯш,
Ҷонфидоям, бе ягон ҳарфу сухан ҷон медиҳам.

Душмане гар қасди помолии ин гулшан кунад,
Ҳамчу сарбозаш ба чанги танбатан ҷон медиҳам.

Мардуми ҳар гӯшааш пайванд бо хуни мананд,
Бемуҳобо, баҳри ҳар як ҳамватан ҷон медиҳам.

Модари ман, ҳамсари ман, духтари ман ҷонфидост,
Ман барои нангу ору номи зан ҷон медиҳам.

Баъди маргам хокдонам дар Ватан бошад, бас аст,
Нест фарқе бо кафан ё бе кафан ҷон медиҳам.

БО ВАТАН БОШЕМ

Биё, эй ҳамватан, то ҷонфидои ин Ватан бошем,
Ба ҷон омодаи амру нидои ин Ватан бошем!

Канораш гарму роҳатбахш чун домони модархост,
Ҳама фарзандҳои бовафои ин Ватан бошем.

Гирифта дасти ҳам, аз як гиребон сар бурун орем,
Ватан аз мост, мо низ аз барои ин Ватан бошем.

Чунон бояд ватанхоҳӣ, чунон бояд ватандорӣ,
Ватан аз мо ризо, мо ҳам ризои ин Ватан бошем.

Худо нокарда, гар боди хазоне мевазад сӯяш,
Мададгору шифобахшу давои ин Ватан бошем.

Агар дорою нодорем, лекин мо Ватан дорем,
Фидои ин Ватан, шоҳу гадои ин Ватан бошем.

Ба ҳам пайваста қатра-қатра, дарёи дамон гардем,
Хурӯшон мисли оби рӯдҳои ин Ватан бошем.

Биё, эй ҳамватан, то ҷонфидои ин Ватан бошем,
Ҳама фарзандҳои бовафои ин Ватан бошем!

ТОЧИК НАШУД САРХАМ

Эй шеъри зи дил рафта, бар лонаи худ баргард,
Шодӣ, чи ниҳон гаштӣ? Боз ой, гурезад дард.

Эй хомаи маҳзунам, тӯфони дигар ангез,
Эй рӯҳи аламдида, бо лашкари ғам бистез.

Раҳгумзада анбӯҳе аз кӯҳу адир омад,
Кин аз пайи кин омад, тир аз пайи тир омад.

Беёд садо кардам: ин аст чу тақдирам,
Дар пой Ватан афтам, дар пой Ватан мирам!

Дар рӯзи сиёҳ аз ту як лаҳза нагаштам дур.
Тар кард заминатро селобаи ашки шӯр.

Дар боғу чаман аз ғам сад буф ҳамегуфт «уф»,
Бастам, Ватано, захмат бо суф, гаҳе бо зуф...

Хуншор қабоятро бо ашк бишустам пок,
Ҳам ҷисми азизонат биспурда будам бар хок...

Имрӯз чаманзорат бо ҳусн рабояд чашм,
Дар кас чу намебинӣ на кину нишони хашм.

Тоҷик нашуд саргум, тоҷик нашуд сархам,
Тоҷик зи хеш афзуд, ҳаргиз нашуд аз худ кам.

Ин сулҳи гаронмоя бингар ту, аё олам,
Тоҷик бишуд соҳиб бо сабр ба Ҷоми Ҷам.

ДУШАНБЕРО ШУДАМ ПАЗМОН

Даме дур аз диёри худ Душанберо шудам пазмон,
Ба чашмам акси ёри худ Душанберо шудам пазмон.

Зихӣ, марзи биҳиштосо, беҳин абру беҳин дарё,
Вале альён баҳори худ–Душанберо шудам пазмон.

Худоё, мулки бегона шавад ҳамдам маро ё на?
Диёри ғамгусори худ–Душанберо шудам пазмон.

Ба ёди оби ширинаш дили пуроташам гум зад,
Хушово чашмасори худ–Душанберо шудам пазмон.

Турунчу норгил бинмуд, оваҳ талх комамро,
Шакарангуру нори худ–Душанберо шудам пазмон.

Бухорои навини хеш, шаҳри беҳтарини хеш,
Китоби зарнигори худ–Душанберо шудам пазмон.

Забони тӯтии хушгӯ набошад чун забони ӯ,
Забони хушгувори худ–Душанберо шудам пазмон.

Миёни қасри афсона чу як гунчишки белона
Макони хоксори худ–Душанберо шудам пазмон.

Ба чашмам Айнию Сино, ба гӯшам Лоику Мирзо,
Суханпарвар диёри худ–Душанберо шудам пазмон.

Шукӯҳи хайкали Сомон бубахшояд фурӯғи чон,
Дирафши тоҷдори худ–Душанберо шудам пазмон.

Зари бегонаҳо зар не, дари бегонаҳо дар не,
Ҳисори зарнисори худ–Душанберо шудам пазмон.

Сари сабзам аз ӯ бошад, бачо набзам аз ӯ бошад,
Суруру ифтихори худ–Душанберо шудам пазмон.

ТОЧИКИСТОН

Тоҷикистон, хонаи ободи ман,
Маҳди ман, манзилгаҳи аҷдоди ман,
Реша дорад наҳли меҳрат дар дилам.
Сачда меорам ба хокат,
Сачда меорам ба обат.
Аз гилу оби ту аст обу гилам.

Эй макони гулфишон,
Зодгоҳу маскани мардони кор.
Аз дилу чон
Дуст медорам туро!

Тоҷикистон,
Сарзамини бостон,
Духтари кӯтоҳдастат як замон,
Ҷои пайгоме равон кард аз барои ошиқаш
Коҳу ангишти туро.

Бе суҳан меҳост ӯ гӯяд ба ёр:
Бе ту, эй ёри азиз,
Зардрӯ гаштам чу коҳ,
Дар фироқат он чунон ҳам сӯхтам,
Гаштам охир ҳамчу ангиште сиёҳ.

Тоҷикистон,
Меҳри ту
Ончунон дар сина беандоза аст,
Ман намедонам чи сон
Бо суҳан гӯям варо?
Бе ту ман ҳам мешавам чун коҳ зард,
Аз ғаму аз сӯзу дард
Мешавам ман бе ту ангишти сиёҳ.

Тоҷикистон, хонаи ободи ман,
Гӯшаи зебою сарсабз, эй Ватан,
Бар танам меҳри ту бо шир омадаст,
Меравад бо чони ман!

СУРУДИ ВАҲДАТ

Тоҷикему мо аз ин сайёраем,
Офтоби зарфишонро пораем,

Дар раҳи ваҳдат ба ҷон сар мекашем,
Парчаматро ҳофизу ғамхораем.

Кишвари овозадорам, зинда бош,
Тоҷикистон, ифтихорам, зинда бош.

Ваҳдатат–ин субҳи истиқлоли мо,
Ваҳдатат–ин мурғи зарринболи мо,

Мепарад аз мулк бар мулки дигар,
Ў диҳад овои истиқболи мо.

Тоҷикистон, ваҳдатат поянда бод,
Нури хуршеди раҳи оянда бод.

Тоҷикему мо аз ин сайёраем,
Офтоби зарфишонро пораем,

Дар раҳи ваҳдат ба ҷон сар мекашем,
Парчаматро ҳофизу ғамхораем.

Кишвари овозадорам, зинда бош,
Тоҷикистон, ифтихорам, зинда бош.

ТОҶИКИСТОН

Тоҷикистон, бо ҳама кӯҳдоманӣ,
Боз мебинам, ки бопахно туй.
Мазраҳоят мазраи иқболи ман,
Ин ҷӣ иқболе, ки побарҷо туй.

Чехраи ту курси хуршеди фалак,
Зарфишон аз рӯи ту ҳар барзанат,
Рӯдҳои ту ғазалхонӣ кунанд,
Чо шуда хулди барин дар доманат.

Ту сари сабзи ман астӣ дар ҷаҳон,
Сабзтар бошад сари болои ту,
Зери гардун ту бимонӣ бегазанд,
Нангу номус аст сар то пой ту.

Сачдагоҳам домани пахноварат,
Ман ба номи ту ҳамеорам сучуд.
Дар замин бе синаи гарми ту ман
Як нафас, як лаҳза кай дорам вучуд?

Тоҷикистон, эй сафобахши ҷаҳон,
Тоҷикистон, чашмаи ҷонам туй.
Шукр мегӯям, ки дар рӯи замин
Тоҷикам ман, Тоҷикистонам туй!

ЭЙ ДУШАНБЕ

Эй Душанбе, дӯст медорам туро,
Бо ҳама ин хонаҳои пасти ту,
Қасрҳои ту ба боло сар кашад,
Мерасад то чархи гардун дасти ту.

Дӯст дорам ҳар ниҳолатро ба ҷон,
Ҳам суруди рӯди хушхони туро,
Растаҳои гулфишони равшанат,
Боғу роғи сабздомони туро.

Дӯст дорам хайкалони барқадат,
Рӯдакӣ, Фирдавсиву Сомоният,
Нури яздонӣ бирезад бар сарат,
Бар тамоми ҳастии яздоният.

Дӯст дорам бо ҳама буду набуд,
Як дамам ман бе навоят бенаво,

Ҳар садоят лаҳни булбул оварад,
Бе садои ту ман астам бесадо!

Дӯст дорам ёлахову барзанат,
Дидаи ту дидаи бинои ман.
Рӯи ту хуршеди тобон дар назар,
Паҳнаи ту паҳнаи дунёи ман.

Ҳусни ту офокро тасхир кард,
Як хасатро ман набидҳам бар касе,
Эй Душанбе, ту садои меҳри ман,
Бар ҳама ақсои дунё мерасӣ.

ПАРЧАМИ ВАТАН

Эй чилвагар чу субҳ,
Эй нури офтоб,
Пар каш дар осмон,
Чун пурғурур уқоб.
Ту нури ховарӣ,
Сар бар фазо барӣ.
Аз ранги сурхи ту
Гулранг ин чаман,
Бодо чу лолазор
Ин дашту ин даман.
Эй парчами Ватан,
Шодона чилва зан.
Ранги сафеди ту,
Субҳи сафои мо,
Пар зан дар осмон,
Эй бобақои мо.
Ту рамзи кишварӣ,
Чун тоҷ бар сарӣ.
Он ранги сабзи ту,
Сарсабзии макон,
Шаъну шукуҳи мулк
Ин мулки тоҷикон.
Эй парчами Ватан,
Чавлон ба даҳр зан.

ШАҲПОЯИ ГАРДУН

Раҳаш то манзилу дил зинароҳ аст,
Раҳе то хонаи хуршеду моҳ аст,
Парад чашмаш, давояш барги коҳ аст,
Гиёҳаш раҳбараҳ дармонгиёҳ аст.

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Ба нангу ному ори Тоҷикистон
Ниҳода ҳайкале мавзун Бадахшон!

Ба ҳар сӯ бингарӣ, кӯҳ асту кӯҳе,
Гурӯҳе нанг ё нанги гурӯҳе,
Шукӯҳу кӯҳу ҳам кӯҳу шукӯҳе,
Шукӯҳаш ҳифз дар киштии Нӯҳе.

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Намояд бо шукӯҳу кӯҳаш осон
Ҳама пурдидаро мафтун Бадахшон!

Бувад ҳарчанд кони лаъли дилчӯ,
Писандад бештар лаъли сухангӯ,
Сухан ин қост волотар зи лӯълӯ,
Наво онро барад то авчи минӯ.

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Ба созу роз бар тори дилу қон
Басо форам занад нохун Бадахшон!

Варо хунё ба хуну хун ба хунёст,
Навояш қухнатар аз қухнадунёст,
Агарчӣ заҳматаш аз қулла болост,
Тарабҳоҳу тарабзебу тарабзост.

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Зи нангу ном зери чархи гардон
Бувад бо чехраи гулгун Бадахшон!

Вафову меҳри арзонист ин чо,
Сафову сидқи раҳмонист ин чо,
Шукӯҳи кӯҳи Сомонист ин чо,
Бухорои бадахшонист ин чо!

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Ба кохи нанги миллат монда аз чон
Зи ҳар шаҳқулла шахустун Бадахшон!

Бувад ҳар қулла як ҳамтои тоҷик,
Қавӣ як пайкари барҷои тоҷик,
Ниғаҳ кун бар сари болои тоҷик:
Баланд аст аз фалак дунёи тоҷик!

Баландие набошад чун Бадахшон,
Бувад шаҳпояи гардун Бадахшон!
Ба кӯҳи нангу ному шавкату шон
Бубахшад қуллаҳо афзун Бадахшон!

НАВРҶЗИ ДАНҒАРА

Наврӯз мерасад зи гулафшони Данғара,
Гулзори ваҳдат аст гулистони Данғара.

Гулҳои чехраҳо гули Наврӯзи миллат аст,
Наврӯзтинатон–ҳама меҳмони Данғара.

Аз шодӣ ашк мечакад аз чашми чашмаҳо,
Рахшад ба гӯшҳо дури борони Данғара.

Сарсабзу сарбаланд бувад кӯҳу дашти ӯ,
Бошад сари баланд Бадахшони Данғара.

Эй дашти дилвасеъ, бубин бо дили васеъ
Нангу гурури Восеъи Хатлони Данғара!

Темурмалик ба паҳлӯи Восеъ расида шод
Аз Суғд, аз гузаштаи пуршони Данғара.

Бо чашми дил бубин, ки бувад як ҳисори нанг,
Бодо бапо Ҳисори ҳисорони Данғара!

Дилро ба ҳар канори Ватан васл медиҳад
Сад риштаи тилоии Раштони Данғара.

Зар мефишонад аз лабу дил бар сари Ватан,
Заррин шавад Ватан зи Зарафшони Данғара.

Аз баҳри рӯшанист ҳама роғ равзане,
Рӯшандил аст мулк зи Роғони Данғара.

Саҳрои Ваҳши мост агар махзани саҳо,
Инак, расида навбати Ваҳшони Данғара.

Ёрони бонамак, ҳама аз дер будаем
Мадюни обу нону каҳу дони Данғара.

Осуда бод чону дилат, эй куҳандиёр,
Чону дили ту гашта дилу чони Данғара.

Чун нури чашми дил ту ба ҳар чашми дил бубин
Дар минбари ҷаҳон руҳи хандони Данғара.

«Шаҳнома» оваред, ки гӯяд ҳақимвор
Аз нангу ори Рустами Дастони Данғара.

Наврӯз бод доиму Наврӯзгоҳ бод
Дар чор фасл давраву даврони Данғара!

ҚАСИДАИ РОҒУН

1

Ин ҳама обе, ки рӯду нахру чӯи точиканд,
Чун ба ҳам оянд, Баҳри Обруи Точиканд!

То ба кай бо оху бо афсӯс бояд сохтан?—
3-оби кишвар баҳру укёнус бояд сохтан!

Сохтан то чанд бо ин сардрӯёни дурӯ?—
Дар шино бояд шудан дар оби гарми обрӯ!

Як назар кун, тоҷико, инак, ба оби хештан,
Андар он бин чехраи чун офтоби хештан!

Андар он бикшода чашмони кушодатро бубин,
Кам мабин, ин чашмтангони зиёдатро бубин!

Обрӯ ҳам гар ба чо монад, бигандад бегумон,
Дар шино бояд шудан, рафтан ба паҳнои чаҳон!

Обҳоро пуштурӯ бояд кушудан баъд аз ин,
Обҳоро обрӯ бояд намудан баъд аз ин.

Бешироб омӯхтан бояд шитоби обҳо,
Сатрҳои гарму пурнури китоби обҳо.

Баҳрҳоят чумла баҳри зӯр боду баҳри нур,
Чашмаҳо бодо фаровон, чашми бад 3-ин баҳр дур!

Човидон бодо равон сад рӯд оби рӯшанат,
Ончунон бодо равон низ оби чашми душманат!

Зар бувад чону дили покат, аё эй халқи пок,
Зар шавад ҳар қатра обат, зар шавад ҳар зарра хок!

2

Миллати нуронии ман, миллати нулофарин,
Эй дилат бо офтоби гарму нуронӣ қарин,

Нахли нур андар чаҳони тирадил парвардаӣ,
Даҳро бо нури ақлат гарму рӯшан кардаӣ.

Ҳар китобат кони нуре андар ин дунё бувад,
Кони нури дигарат санъат бувад, хунё бувад.

Нур меборад зи ҳар коху манорат, миллатам,
Аз ғуруру нангу аз номусу орат, миллатам.

То ки хуршеди дилат дар сина бошад нурзор,
Манзилат, эй кони нору нур, бошад нурбор.

Бо ҳама ин нуру гармӣ лоиқи дунё туй,
Ёвари арзандаи Хуршеди беҳамто туй.

Ёвари Хуршедиву хуршедҳое дар замин
Сохтӣ ту бо ниёзи тинати нурофарин.

Норакат–он иқтибоси нору нури офтоб,
Чашми рӯшан бошадат, ҳам гармии дил беҳисоб.

Сангтӯда–қиссаи хушномии буду набуд,
Нури чашму нури уммеди туро афзун намуд.

Баҳри фардо бо накӯ уммедҳои дигаре
Сохтан бояд кунун хуршедҳои дигаре.

Инак, аз роҳи умедат файзи гуногун расид,
Нурбахшои ду чашми орзӯ–Роғун расид.

Боғи ту Роғун, дили бедоғи ту Роғун бувад,
Ҷониби сарбаста дунё роғи ту Роғун бувад.

Фикри нуронӣ бикун, андешаи Роғун бикун,
Баҳри подории Роғун ҳиммататро ғун бикун.

Нури чашматро равон бар хонаи дилҳо бисоз,
Риштаи ҷонро давоми сими ноқилҳо бисоз.

Тақия ҳар симҷӯби нурбардӯшат бишав,
Сарбаланди кӯҳи сангу дашти гулпӯшат бишав.

Оби Рогун кай бувад гил?—оби дилпарвар бувад,
Қисмати кишвар бувад, обугили кишвар бувад!

Қатра-қатра ҳамчу ганҷ он чамъ гардад, чони ман,
Босафо ҳар қатрааш як шамъ гардад, чони ман.

Чамъ кандили азиме мешаванд ин шамъҳо,
Ҳоки покат мешавад пур аз ситора чун само,

Ҳар кучое бингарӣ дигар, пур аз нур аст, нур,
Ҷумла роҳатро ба роҳи Қаҳқашон пайваст нур.

Зулматат раҳгум занад, чун мулк нуронӣ шавад,
Душманат ҷонӣ намонад, дӯстат ҷонӣ шавад.

Нур ақлу нур бахту нур хуш иқболи туст,
Нур боли туст, эй ҷон, асли истиқлоли туст.

Бо шукӯҳи дилписанди пеш бар худ така кун,
Ҳамчу кӯҳи сарбаланди хеш бар худ така кун.

Бо ту зӯри маънавӣ боду ғурури паҳлавӣ,
Бо ту ақли Маснавӣ бодову нури Мавлавӣ.

Гар шавад кӯҳе туро монеи раҳ, барбод бод,
Кӯҳкан фарзандҳоят ҷумла чун Фарҳод бод!

ДИЛИ МИЛЛАТ

Роғун дил аст,
Ки метапад дар синаи миллат!
Ва бартар аз ҳазор дили Данкойӣ*
меодурахшад
субҳи миҳанро
бо табассуми тулӯъ
ва чароғаки шабнами боли гулпаракҳо.

Роғун дил аст
чу гулхонаи хуршед,
ки шафақ мебезад
ба чаманҳои ҳис,
дарк
ва бозтоби нанги ориё,
ва тоҷиконатарин фурузонфариро
тоҷбандӣ мекунад
бар сари миллат!

Роғун дил аст,
тапишобод,
ки нур меполад аз полунаи эҳё
ва як тамаддун озарахшро
барчош мекунад
бар шоҳроҳи ҷаҳонишавии миллат!

---

* Данкойӣ–ишора ба Данко, қаҳрамони асотир, ки дили худро аз сина барканда, бо дурахши он роҳи вомондагон дар зулматро рӯшан карда буд.

ЭҲЁ

*Барои донишманди тоҷик
Акбари Турсун*

То даме тобу табе дар хок ҳаст,
Маҳзаре дар гунбади афлок ҳаст,
Ҷисму ҷонро ҷавҳари идрок ҳаст,
Одамиро фикрати бебок ҳаст;
Нест асло марги мо нобуди мо,
Дар фанои мо бувад мавҷуди мо.

То даме ки будро тағйир ҳаст,
Ҳар кучо вайронаро таъмир ҳаст,
Зарраи худсозро тадбир ҳаст,
Қосиди эъҷозро табшир ҳаст;
Асло мо моро таваллуд мекунад,
Насли мо моро тачаддуд мекунад.

То даме ки таъбият бошад қабул,
Синҷ бошад ҷисми мо ё шоҳпул,
Ё сабӯи мул бувад ё банди пул,
Ё пари булбул бувад ё барги гул;
Мо ба ранги нав тачалло мекунем,
Ҷовидон худро мучалло мекунем.

То даме ки марги марг ин зиндагист,
Бебақойӣ зодаи пояндагист,
Гирудори наввӣ аз коҳидагист,
Вусъати аҷдод аз ҳамбастагист;
Зарраи мо пойбасти буди мост,
Шӯълаи мо сарпарасти дуди мост.

То даме бунёд ҳамзоди фаност,
Шашҷиҳат шаш равзани дорубақост,
Ибтидо ойинадори интиҳост,
Интиҳо парвардигори ибтидост;
Мо ҳазорон бор пайдо мешавем,
Мо зи мавти хеш эҳё мешавем!

БАЙРОҶИ ВАТАН

Дар ҷаҳон набвад зи модар одами ғамхортар,
Хоки пойи ӯ бувад хуштар зи сад ганҷу гуҳар.
Мо Ватанро доимо бар ӯ шабоҳат медиҳем,
Чунки чун модар ягона бошад ӯ дар баҳру бар.

Мо ҳама шогирдҳои як дабистони Ватан,
Парварида дар бари домони эҳсони Ватан.
Зиндагонӣ бе гули рӯи Ватан мушқил бувад,
Нахли умри мо шукуфад дар гулистони Ватан.

Бахти бархурдори мо аз бахти бархурдори ӯст,
Сурхии рухсори мо аз сурхии рухсори ӯст.
Нест моро ҳоҷати ганҷу гуҳар дар ин ҷаҳон,
Беҳтарин ганҷу гуҳар Алмосию Фарҳорӣ ӯст.

Одамон тавлид ёбанду шаванд оҳиста пир,
Баҳрҳо гарданд хушкӯ кӯҳҳо гарданд адир.
Лек дар дунё бимонад ҷовидон танҳо Ватан,
Ҳамчу шаъну шӯҳрати мардони доною далер.

Монад он ҷовид то ҳаст одамию хоку об,
Монад он ҷовид то ки нур пошад офтоб.
Байрақаш бар фарқи мо бодо ҳамеша парфишон,
Ахтари бахти варо ҳаргиз напӯшнонад саҳоб.

РОҶҶОИ ТОҶИКИСТОН

Роҳҳои Тоҷикистон пештар камбар буданд,
Чун замини тоҷикон бесоҳибу абтар буданд.
Охувон бозӯр мекарданд аз онҳо гузар,
Сайргоҳи дузду бошишгоҳи яғмогар буданд.

Чор фасли сол ҳам маҳкам буданд аз ҳар канор:
Дар зимистон аз яху аз лою борон дар баҳор.
Махзани мирон агарчи буд пур аз симу зар,
Баҳри ободӣ намебурданд як мирӣ ба кор.

Дар сари ин роҳҳо як умр мешуд чангҳо,
Чун вабо карданд убури Чингиз ва Темурлангҳо.
Дар бари ҳар буттаю ҳар санги онҳо хуфтаанд
Сад ҳазорон сарбадору навқару сарҳангҳо.

Давраи нав омаду шуд қадри инсонӣ баланд,
Роҳҳо ҳам мисли каф гаштанд тахту бегазанд.
Ин замон моро ба сӯи сохтмонҳои бузург,
Сӯи шаҳру мамлакатҳо, сӯи Маскав мебаранд.

Кӯҳна шуд имрӯз шеъри дардноку чонхарош:
«Дар сари миҷгон чу ашк истодаӣ, хушёр бош!»
Нест моро бок низ аз барфу борону тагарк,
Мо табиатро дигар кардем бо зӯру талош.

Роҳҳои Тоҷикистон чун хати сарводаанд,
Баҳри ёру дӯстон оғӯши худ бикшодаанд.
Доимо дар хизмати халку диёри меҳрубон
Ҳозирӣ нозир ба мисли кӯҳҳо истодаанд.

СУРУДИ ЧАВОНОН

Чавонони чахонему суруди сулҳ мехонем,
Ливои дӯстии халқхоро медурахшонем.
Гирифта дастҳои ҳамдигарро чун бародарҳо,
Барои сулҳу амният қадам мардона мемонем.
Саросар паҳн дар олам шаванд овозҳои мо,
Ба ҷӯш оварда дилҳои тамоми аҳли дунёро.
Чунин як қуввае набвад, ки садди роҳи мо гардад,
Чаро ки иқтидори мост беандозаю беҳад.
Писар, ҳам духтарони бовафои халқи худ ҳастем,
Чу фарзандони як модар, падар ҳамфиқру ҳаммақсад.
Намоёд байраки сулҳи чаҳон чун машъали раҳшон,
Фурӯзон роҳи моро ҷониби ояндаи тобон.
Ҳама дорем дар дилҳои худ як майлу як хоҳиш,
Ки бошад зиндагии халқҳо дар сулҳу осоиш.
Аз ин рӯ муттаҳид гардида зидди ҷангҷӯ ҳастем,
Сипар карда ба ҳифзи бахту озодӣ ҳаёти хеш.
Чаро ки боварӣ дорем бар ояндаи фирӯз,
Дамад дар олам охир аз уфук субҳи чаҳонафрӯз.
Ҳаёти халқҳои мо, бимон, нашъунамо созад,
Ба ҷои даштҳои хушк инсон шаҳрҳо созад!
Каналҳо ҳар тараф ҷорӣ шаванду боғҳо хуррам,
Ба худ кас хонаи нав, рӯзгори нав бино созад!
Ба рӯи мо бихандад навбахори зарнисори сулҳ,
Шавад зеботар аз ин ҳам чаҳони беканори сулҳ!
Намоиш медиҳем имрӯз мо бо сарбаландихо,
Ба чаҳми оламиён азми худро, қувваи худро.
Ки то бинанд аз ин душманони сулҳу осоиш,
Ба ҷӣ қодир бувад дасти чавонмардони ин дунё.

ҲАРФИ ВАТАН

Ватан дар забонам ба ҳарфи калон
Шавад сабт рӯи китоби дилам.
Ба ҳарфи калон менамоям баён
Ба эҳсоси гарм изтиробии дилам.

Ватан гӯяму ояд аз пеши ман
Бубин, модарам ба сутургии худ.
Чи гӯям, нағунчад даруни сухан
Дили модарам бо бузургии худ.

Кунун нест модар ба паҳлӯи ман,
Парастори ман кист дар зиндагӣ?
Кӣ созад ниғаҳ гарм ба рӯи ман,
Навозишгарам нест дар зиндагӣ.

Аё Тоҷикистон, аё , эй Ватан,
Ту дар ҷои модар ба ман модарӣ.
Ту ҳастӣ чу модар маро ҷону тан,
Маро мисли модар ту ҷонпарварӣ.

Ва дар дафтари дил нависам ба меҳр
Туро, Тоҷикистон, ба ҳарфи калон.
Сароям туро ман ба ҳар банди шеър
Ба чашмам ту ҳастӣ ба ҳаҷми ҷаҳон.

Ту ҳастӣ муқаддас бароям, Ватан,
Сурудам ба шаънат сароям, Ватан,
Ҳамин ҷони ширини худро нисор
Ба номусу нангат намоям, Ватан.

Аё Тоҷикистон, бихишти манӣ,
Ба мазрои қалбам ту кишти манӣ.
Ба номи баландат кунам ифтихор,
Ба номат, ки ту сарнавишти манӣ.

СУЛҲ БОЯД

Касе, к-ӯро набошад фазлу эҳсон,
Кучо донад ба хубӣ қадри инсон?
Касе, к-ӯро ба дил набвад мурувват,
Ба инсоне кучо бандад муҳаббат?
Касе, к-аз маърифат ӯро хабар нест,
Зи фазли одамӣ бар вай асар нест.
Агар маҳпора н-ояд рӯи равзан,
Нагардад хонае бе нур равшан.
В-агар одам набошад рӯи дунё,
Харобиҳо бигардад ҳукмфармо...
Ту, эй пуркинадил, бадҳохи одам,
Хато кардӣ, шавӣ расвои олам!
Ту, эй малъун, харадро кардаӣ гум,
Ба назди одамият гаштаӣ шум.
Зи инсонӣ туро набвад нишоне,
Набойд бар дилат бошад гумоне.
Халоиқ кори зиштатро бидонад,
Қасоси бегуноҳонро ситонад,
Барои ҳифзи баҳти насли инсон,
Барои шодии ҳар тифли даврон,
Зи ҳар манзил нидои сулҳ ояд,
Ки баҳри халқи олам сулҳ бояд!

ОРЗУ

Хоҳам, ки дилам чу мавчи дарё бошад,
Хукмам зи Замин то ба Сурайё бошад.
Чун пой ҳамезанам ба ҳар гӯшаи даҳр,
Аз баҳри қабул ҳар даре во бошад.
Ҳар хона, ки дида дид, дил баргӯяд:
Ин хонаи дӯст хонаи мо бошад.

ЗИҲӢ ВАҲДАТ

Аё Ваҳдат, Ватанро аз раҳи варта раҳо додӣ,
Тифоқиро ато кардӣ, ту сулҳи бобаҳо додӣ.

Чудогардида узвонро набудӣ қимату қадре,
Шикастаустухонҳоро зи лутфат мӯмиё додӣ.

Парешон гар шавад лашкар, нагардад ҳеч гаҳ ғолиб,
Басо нерӯ ту чамъ овардӣ, бар куллаш баҳо додӣ.

Гирифтӣ бо нигоҳи хеш ҷумҳурӣ ба як ҳалка,
Чу паргоре бигаштию ба як марказ ту чо додӣ.

Ба хатлонӣ, бадахшонӣ, хучандиву зарафшонӣ,
Чаманзоре ту аз як сарзамини дилкушо додӣ.

Дили хуррам, руҳи тоза, шукуфта ғунчаи уммед,
Ба боғу гулшани тоҷик ачаб ҳусни расо додӣ.

Ба гирдоби маҳалбозӣ агар мо ғарқ гардидем,
Зиҳӣ, пеш аз ҳама дасти мадад аз баҳри мо додӣ.

Агар як зӯррас ноустуворӣ карду ноахлӣ,
Ба эшон ибратомӯзӣ дар оини вафо додӣ.

Ватан, бар остони шафкати ту сачда меорем,
Ки мо фарзандҳоятро ту чун мо дар дуо додӣ.

Дили ваҳдатпарастӣ вақт бошад аз кудурат дур,
Зиҳӣ Ваҳдат, ки бар Субҳон чунин таъби расо додӣ.

ЧАШНИ ИСТИҚЛОЛ

Ин ахтари Истиқлол бо амри Худо омад,
Бар кишвари тоҷикон бо нуру зиё омад.

Бас қарн, ки мо будем ду чашм ба роҳи ӯ,
Инак, ба диёри мо бо сулҳу сафо омад.

Бо шӯҳрати дунёӣ аз кӯчаи аҷдодон
Бас фазл ба дил ӯро бар хонаи мо омад.

Равшандилу илмомӯз, аллома, фақеҳ, обид,
Ҳар тоҷики фарҳангӣ бо дасти дуо омад.

Ин чашн ба соли бист бисёр фараҳбахш аст,
Васфаш чу намудам ман, хуш мадҳу сано омад.

То нуру зиё бошад, то сулҳу сафо бошад,
Ин ахтари Истиқлол бо раъйи Худо омад.

Африштаи илҳомам хандида зи дар бигзашт,
Овози «Ба рақс оед!» аз арши само омад.

РУБОИЁТИ ОБУ ОБОДӢ

Пеши раҳи сад рӯди дамонро бастем,
Сад силсила санги хораро бишкастем.
То насли башар ба васли ваҳдат бирасад,
Сад пайраҳаро ба шоҳраҳ пайвастем.

Ин роҳи навин зеби кӯҳистон бошад,
Ҳамвор чу рӯи кафи инсон бошад.
Садҳо раҳи вақтро миёнбур кардем,
Бигзор, ки рафтуой осон бошад.

Ин роҳи фароз пурхаму пуртоб аст,
Бедор мисоли дидаи беҳоб аст.
Чун ҷӯяи нур печутобе дорад,
Пайдост, ки роҳи ағбаи Анзоб аст.

Ҳар кас, ки зи ҳусни ағба огоҳ шавад,
Бар кӯҳ яқин ошиқи дилхоҳ шавад.
Мо аз дили ту нақб бикандем, Анзоб,
То тӯли раҳи мурод кӯтоҳ шавад.

Майдони часорат аст ин шаҳраҳи мо,
Шарёни маҳорат аст ин шаҳраҳи мо.
Дар Шарқи куҳан зи аср бар асри дигар
Чун набзи тичорат аст ин шаҳраҳи мо.

Ин роҳ, ки пайвандгари ёрон аст,
Нақше зи сафои кӯҳи Гулборон аст.
Ин роҳ ба баҳру бар кашад домани хеш,
Аз меҳр нишонаи бинокорон аст.

Ин роҳи дарозу дур роҳи сара аст,
Дар қад-қади он аҷиб сад манзара аст.
Ин раҳ гузарад аз бари сад кӯҳу камар,
Чун фӯтаи нақшин ба миёни дара аст.

Дирӯз равон ба марзи Дарвоз шудем,
Мехмони муҳандисони мумтоз шудем.
Аз дидани ҷодаи нави соҳили Панҷ
Чун сарви қади роҳ сарафроз шудем.

Метохт сабук мошини мо қад-қади рӯд,
Аз Вахш ба мавҷи Панҷ гуфтем дуруд.
Аз мақдами мо чароғи маҳфил бишукуфт,
Раҳтӯшай мо буд гули шеърӯ суруд.

Мо дар деҳи Хостав шабе мехмонем,
Дар манзили аҳли тарабе мехмонем.
Нур аз Раҳи Қаҳқашон ба сар меборад,
Гӯё ба маҳеву кавкабе мехмонем.

Ин Девдара аҷаб шаҳоматнок аст,
Як шонаи он ба домани афлок аст.
Чун аз камараш шоҳраҳе бикшодем,
Донист, ки меъмори замон бебок аст.

Эй пайраҳи Тангнои дериназамон,
Аз тангии ту намонд як нақшу нишон.
Дар ҷои ту сохтем аҷаб роҳи фароҳ,
То бо ҳама рафтуо кунанд аҳли ҷаҳон.

Аз дидани ҳусни манзара маст шудем,
Гӯё ки зи бодаи сара маст шудем.
Аз тозатарин ҳаво гирифтем нафас,
Аз бӯйи гули хори дара маст шудем.

Дар кишвари мо, ки олами кӯҳсор аст,
Пайроҳа ба мисли мӯи сар бисёр аст.
Наздик шавӣ ба Қуллаи Ахтаргир,
Оҳиста бирав, роҳи нафас душвор аст.

Мардист ба дида сипари раҳсозон,
Сарчашмаи роҳи зафари раҳсозон.
Ҳар гоҳ ки аз ин раҳи кӯҳӣ гузарӣ,
Ёд ор зи фазлу хунари раҳсозон.

Эй озими роҳи дур, хуш бод сафар,
Аз кӯҳ ту бо хотири осуда гузар.
Ин раҳ сари қуллаҳост чун нусрати вақт,
Хуршеди саҳар зи шонаи кӯҳ нигар!

Шахроҳи Қароқурум, аё чодаи аср,
Шахроҳи ба ҳукми вақт омодаи аср.
Сарриштаи сарнавиштҳо дар кафи туст,
Дасти мададе бидеҳ ба ҳар зодаи аср!

Қурбони касе шавам, ки аз роҳи видод
Дар мактаби дӯстии мо дарс бидод.
Аҳсант ба марде, ки дари ҷанг бубаст,
Бар ташнаи зиндагӣ раҳи сулҳ кушод.

Якчоя раҳи нек бипӯем, накӯст,
Як нуқтаи бад ба ҳам нагӯем, накӯст.
То дар дилу дидаҳои ҳақ раҳ ёбем,
Дасту дили ҳамдигар бичӯем, накӯст.

Хушпоикадам шавем, хушпоикадам,
Бо лутфу карам шавем, бо лутфу карам.
Чун сурати роҳу пайраҳи қисмати хеш
Пайванд ба ҳам шавем, пайванд ба ҳам.

Дар ишқ фурӯзандаи гулхан бошем,
Чун ламъаи як чароғи равшан бошем.
То киштаи орзуи мо бор диҳад,
Чун чашмаи марзҳои Меҳан бошем.

Аз дашту даман нидо расад: об диҳед!
Аз боғу чаман садо расад: об диҳед!
Аз синаи пуртобутаби ташналабон
Бар гӯши дилам наво расад: об диҳед!

Дунёи сафо нест, агар борон нест,
Ҷуз об ба дарди зиндагӣ дармон нест.
Дӣ гунча зи ташнагӣ шикоят мебурд:
Ҳар кас, ки ба гул об надод, Инсон нест!

Чун қатраи беқарор як дил дорам,
Чун зарраи нуру нор як дил дорам.
Эй Чашмаи Носир, чӣ аҷаб шаффофӣ,
Чун чӯши ту беғубор як дил дорам.

Дар деҳқадаи Лангарат, эй Ишкошим,
Дидем гули манзарат, эй Ишкошим.
3-оинаи Гармчашмаи ту пайдост
Гаҳвораи зебу фарат, эй Ишкошим.

Дар соҳили Панҷ, дар бари сардарае
Пайдост аҷаб чашмаи хушманзарае.
Аз синаи кӯҳ медамад шири сафед–
Тобанда чу дидағони охубарае.

Шаҳкӯли фарози рӯи дунёст Сарез,
Ҳамчун дили аҳли ҳақ мучаллоост Сарез.
Азбаски рабуда ранг аз сақфи сипеҳр,
3-ин рӯ чу фуруғи ӯ мусаффоост Сарез.

Ҳусни хунарат дил бибарад, Ваҳши дамон,
Мавҷи ту сурур оварад, Ваҳши дамон.
Дунёст ба чӯши ғалаёнат мафтун,
Чун оби ту оташ офарад, Ваҳши дамон.

Эй дил, бишунав руду суруди Камароб,
Огоҳ шав аз буду набуди Камароб.
Хоҳӣ, ки шавӣ ҳамнафаси мавҷи замон,
Рав, хайма бизан дар лаби руди Камароб!

Эй рӯдаки шӯхшанги воло, Камароб,
Эй зодаи ашки пиряхҳо, Камароб,
Умре чу чавонмард давӣ аз пайи чуд,
Мастона равӣ ба шӯру ғавғо, Камароб.

Қад-қадди ту зарбед гулафшон дидам,
Аз ангату настаран фаровон дидам.
Як баҳши биҳишти нақди ин дунёро
Дар водии зарфишони Раштон дидам.

Алҳақ, Камароб, рӯдаки ноб туй,
Ҳамсоия Сорбоғу Сурхоб туй.
Чун дар шаби маҳтоб бидидам тобат,
Пиндоштаме, ки шири Маҳтоб туй,

Ман шефтаам ба оби ноби Қаратоғ,
Ояд чӣ шамиме зи гулоби Қаратоғ.
Аз коми Алии ошиқи деринаш
Ҳаргиз наравад лаззати оби Қаратоғ.

Чангоб, зи чанги оби ту маст шудам,
Мастии туро дидаму аз даст шудам.
Ман ошиқаму доманат аз каф надихам,
Чун қатра ба чангоби ту пайваст шудам.

Марди баҳунар ҳунарварӣ мечӯяд,
Аз боғ абири анбарӣ мечӯяд.
Ҳар бори гузаштан аз чаманҳои Ҳисор
Дил оби шифои Шанбарӣ мечӯяд.

Анзоб, яке мӯъҷизи кӯҳистонӣ,
Чун неъмату нӯши зеби дастархонӣ.
Нӯшем турову ёди Замзам бикунем,
Ҳаққо, ки ту эҳсонӣ дари яздонӣ.

Анзоб, аҷаб мавҷи ту гулгулфиган аст,
Сар то қадамат пушту паноҳи чаман аст.
Ҳар қатраи ту яхобро мемонад,
Дар айни тамуз оби дандоншикан аст.

Донӣ, ки Сиёма чашмаи ноб бувад,
Чун модари шаффофтарин об бувад.
Бовар нақунӣ агар ба ин ҳикмати ҳақ,
Шояд, ки туро нури басар хоб бувад.

Эй Хоҷаи Обигарми пурфаввора,
Бо шасти тамои мечаҳӣ аз хора.
Сӯят ҳама оянд ба уммеди шифо,
Бошад, ки ба дардашон бубахшӣ чора.

Баҳ-бах, чӣ баланд қадди ин шаршара аст,
Бо хусни сара сафои ин манзара аст.
Чил кокули майдабоф дорад чу арӯс,
Ин духтари кӯх, ё парии дара аст?!

Умре бишунидем ғазалхонии ту,
Чун мутриби хушадо хушилхонии ту.
Дарёи Зарафшон, ту ба заргар монӣ,
Дунё хама дидаст зарафшонии ту.

Бар манзари сабзор дилдода манам,
Дилдодаи Ҳафткули озода манам.
Дар ҳифзи хучастапайкари яздонӣ
Умрест, ки бо амри дил омода манам.

Дар хоби шабам Кӯли Сикандар дидам,
Обаш чу рухи парӣ мунаввар дидам.
Дар чилваи ин парии обӣ ба назар
Сарсабзии пуштаҳо зи манзар дидам.

Як шаб ба лаби Кӯли Сикандар будам,
Мафтунӣ шаби Кӯли Сикандар будам.
Ҷон аз нафаси насимаш осоиш ёфт,
Тифли тараби Кӯли Сикандар будам.

Ҳар гаҳ ки ба марзи Истаравшан бирасам,
Шукрона барам, бафайзи гулшан бирасам.
Гар азми тамошои Ҳавотог кунам,
Бар тозатарин ҳавои баҳман бирасам.

Ин чашмаи соф чашмаи Дехмоӣ аст,
Домони саховаташ аҷоиб ҷой аст.
Гулбарги тару сояи мачнунбедаш
Чун хотири аҳли дил фараҳафзой аст.

Гуянд: канори оби Чайхун чӣ хуш аст,
Шӯхии насими мавҷи Сайхун чӣ хуш аст.
Оре, ҳамаи ин чӣ гуворост, вале
Бо нози нигору майи гулгун чӣ хуш аст.

Сайхун, чӣ чалолати расое дорӣ,
Оғӯши фароҳу дилкушое дорӣ.
Паҳнои ту чун ҳусни уфуқ нопадост,
Фирӯзақабои пурчилоое дорӣ.

Чун умри башар шитоб дорӣ, Сайхун,
Дар дил ту чӣ изтироб дорӣ, Сайхун?
То бо нафасат ба доди мардум бирасӣ,
Тобу тоби беҳисоб дорӣ, Сайхун.

Сайхун, Сайхун, қиблаи ин хона туй,
Дунёи умеди дили фарзона туй.
Чун сархати нур меравӣ боғ ба боғ,
Хуни шараёни марзи Фарғона туй.

Ҳар неъматӣ дунё, ки фаровон бошад,
Ҳарчанд ки пурбаҳост, арзон бошад.
Дар ҳар ватане, ки об камёб бувад,
Ҳар қатраи он ба ҷои марҷон бошад.

Сарсабзии олам самари об бувад,
Шодобии вақт аз асари об бувад.
Бар чилваи хӯшазори гандум бинигар,
Ҳар хӯша ба ранги гуҳари об бувад.

Файзи нафаси об тароватрез аст,
Файзе, ки аз он насим анбарбез аст.
Имрӯз чу фарри водии Фарғона
Оғӯши Ҳисору Ваҳши мо зарҳез аст.

Дар қатраи об оламе мебинам,
Дар зарраи ноб оламе мебинам.
Ҳар гаҳ, ки ба мавҷи зиндагӣ дарнигарам,
Дар нози хубоб оламе мебинам.

САРҲАДБОН

Хуфта дар барам
Хоки кишварам.
То ба хоки ғайр
Монд як қадам.

Пеши пояш–об,
Соҳили хароб.
Дар сараш ҳазор
Пурсишу ҷавоб.

Он тараф–дигар,
Ин тараф дигар.
Ин тараф Ватан,
Модару падар.

Не диёри кас
Орадам ҳавас.
Не диҳам ба ҳасм
Қадри хору ҳас...

Зинда гар Ватан,
Зинда номи ман.
Бо Ватан бувад
Бахту коми ман!

РУБОИЁТ

Субхам зи сафои сина тобон бошад,
Рӯзам ба зиёи дида рахшон бошад.
Он рӯз зи умри ҷовидонии ман аст,
Гар он ба ҳисоби Тоҷикистон бошад.

Тоҷик зи файзи субҳ барноӣ ёфт,
Боғу чаману мулку тавоноӣ ёфт.
То ҳеҷ касе гушна намонад дар даҳр,
Ў хонаву хони хайри дунёӣ ёфт.

Моро, ки ба даҳр табъи оламгир аст,
Бо ҳусну сухан ҷаҳони мо тасвир аст.
Аз мо ба касе теги забоне нарасид,
Бо теги забон миллати бешамшер аст.

Донам, ки муроди мо ҷаҳонгир шавад,
Фарде ба ҷаҳон хучистатақдир шавад.
Аз чист ба барра шери мо шир диҳад?
То барра ба хифзи беша худ шер шавад.

Аз оташи ишқи мо бувад сояи мо,
То чархи барин расид худ пояи мо.
Дар хонаи мо намирад оташ ҳаргиз,
То зинда бувад оташи ҳамсояи мо.

Ҳар кас зи дарахти мо бигирад самаре,
Ёбад зи шарофаташ ба олам зафаре :
Ё умри дароз бинад ӯ дар дунё,
Ё дар раҳи ишқ ӯ шавад роҳбаре.

Бошад ба ҷаҳон чунин умедам фани ман,
Хоҳам ба хирад ёр шавад душмани ман.
Чун ёри хирад шавад, бидонам ба яқин,
Ў дӯст шавад ба мардуми меҳани ман.

Ман дар раҳи бахт кори арзанда кунам,
Бар ранчкашида умр поянда кунам.
Ёбед агар як дили беғам ба ҷаҳон,
Ман куштаи ғамро зи дамаш зинда кунам.

Ин чашма раҳу расми садоқат донад,
Сад мӯъҷизаи ҳусну малоҳат донад.
Бо бўсазанӣ ёфт раҳе дар дили санг,
Худ санг аҷаб лафзи муҳаббат донад.

Омад зи навои обшор ин оҳанг:
Ман аз дили санг нола дорам бар чанг.
Бо созу навои меҳри хуршедии ман
Санг ошиқи обу об шуд ошиқи санг.

Меғуфт ба фарзанд яке деҳқоне,
Хоҳӣ ту саодате гар аз давроне,
Як нимаи умр кишт кун дар олам,
Як нимаи умр нон бинех бар хоне.

Деҳқон, ки мудом тухми некӣ корад,
Бар хок сари сачда фуру меорад.
З-он пеш ки донae бипошад бар хок,
Донад, ки аз ӯ чӣ ҳосиле бардорад.

Эй дида, дилам сабз зи деҳқонии туст,
Бо тухми вафо ҳусни ҷаҳонбонии туст.
Чун тухми муҳаббат ба дилам коштай,
Аз ҳосили ишқи ту фаровонии туст.

Деҳқони ҷаҳонӣ, эй забон, дар даҳанам,
Чуз меҳру вафо накиштай бо суханам.
Ҳарфе, ки ба дил чу дона резад бо сидк,
Фардо бишавад хирмани меҳри Ватанам.

Борони баҳор оби ҳайвон нашавад,
Дар сина ҳаво нафас шавад, ҷон нашавад.
Раҳшанда шавад ба хуни дил ҳар санге,
Аммо ба яқин лаъли Бадахшон нашавад.

Аз рози ҷаҳон касе чу Ҷам огоҳ аст,
К-ӯ роҳшиносу раҳрави сад роҳ аст.
Даст аз талаб ӯ надошт дар дӯзах ҳам,
Зеро ки ба дӯзах аст, аммо шоҳ аст.

Аз синаи об дар ҷаҳон ҳаст шудем,
Аз қатраи ноб дар замон маст шудем.
Мо реша яқин дар оби Кавсар дорем,
Бо абр ба офтоб ҳамдаст шудем.

Хоҳӣ, ки чу офтоб рахшанда шавӣ,
Аз рӯзи сияҳ начотбахшанда шавӣ,
Аввал ту начоти хеш деҳ аз нафсат,
То бар сари қутби ишқ поянда шавӣ.

Эй он, ки ба даҳр ҳамзабонӣ хоҳӣ,
Дар маслаки ишқ ёри ҷонӣ хоҳӣ,
Дар фасли хазони ёр аз ӯ магурез,
Аз ёр чу умри ҷовидонӣ хоҳӣ.

Султони шаб аз кини ту гофил набувад,
Ҷуз фитна ба киштаи ту ҳосил набувад.
Хоҳӣ бишавӣ қутбнамои раҳи мо,
Бар қутби дили чу чашми оқил набувад.

РУБОИӢТИ ВАҲДАТ

Дунё самари маърифати инсон аст,
Ночӯрии ӯ касофати шайтон аст.
Аз беҳирадон умеди ободӣ нест,
Таъмири ҷаҳон кори хирадмандон аст.

Ҳар қавм, ки нури маърифат раҳбари ӯст,
Дунёи сафо ҳамеша дар манзари ӯст.
Аз даст чу дод гавҳари фазлу ҳунар,
Фарҷоми амал хоки сияҳ бар сари ӯст.

Қавме, ки зи файзи маърифат шодоб аст,
Бунёди дилаш зи гавҳари одоб аст.
Аз боди самумии биёбон орист
Фарде, ки нишеманаш лаби Варзоб аст.

Эй нексиришт, номи некон бардор,
Бар авҷи фалак шавкати Инсон бардор.
Хасрӯба машав бар дами тӯфони ғурур,
Соҳибхирадӣ, мӯр ба мижгон бардор!

Наврӯз, биё, ба расми наврӯзии мо,
Пурнур намо базми сарафросии мо.
Бо макдами ту шароби ваҳдат нӯшем,
Бар боди фано расад маҳалбозии мо!

Эй марди сарафроз, сарафканда мабош!
Озод бизӣ, ба нокасе банда мабош!
Сар деҳ ту чу абр гирия ҳар гоҳ, вале
Чун ханда зи авҷи барқ сӯзанда мабош!

Ғофил манишин, кавну макон даргузар аст,
Ин гарди сафеди сар зи пирӣ хабар аст.
Ғофил машав аз шеваи аъҷубаи вақт,
К-ин чилваю нози ӯ фиреби назар аст.

Бар марзи мурод по ниҳодем ба ҳам,
Сад бор бичастему фитодем ба ҳам.
Дар роҳ басте буд муаммои замон,
Бо қадри тавон ҳамекушодем ба ҳам.

Эй дӯст, маро ҳамеша ҳамдам будӣ,
Як умр шарики шодию ғам будӣ.
Аз тири қазо захм ба чонам бирасид,
Исонафасо, маро ту ҳамдам будӣ.

Рустам зи ғизои боғу роғи миллат,
Мастам зи ҳавои кӯчабоғи миллат.
Гар хор халад ба пои пуробилааш,
Доғ аст дилам зи дарду доғи миллат.

Гӯянд, ки чанг чехраи вайронист,
Амре зи қазову қадари кайҳонист.
Эй беҳабарон, баҳуш мебояд буд,
Ин нуқс ҳама зи ғояти шайтонист.

Оқил ба ҳунар хароба обод кунад,
Боғи гулу кохи нур эҷод кунад.
Ҷохил, ки бувад чу чуғз вайронапараст,
Ҷар ҷо, ки равад, харобаро ёд кунад.

Аз шеваи ваҳдат аст озодии мо,
Аз нузҳати ваҳдат аст ободии мо.
Ваҳдат чу тулӯи шамс волост ба арҷ,
Нураш чу саҳо расад ба ҳар водии мо.

Гулбоғи сухан ҳамеша дар нашъунумӯст,
Хуснаш ба масал чу рӯи дӯшиза накуст.
Хоҳам, ки чу армуғон аз ин боғи сафо
Гулдастай ҳамдилӣ барам бар дари дӯст.

Хоҳам ба ҷаҳон набинам озори касе,
Ҷаргиз нарасад шикасти бозори касе.
То кулбай танги падарӣ кохи ман аст,
Ҷасрат набарам ба қасру девори касе.

Шоҳмузаффар ЁДГОРӢ

ДУСТИ

Дастҳо бо дастҳо печанд агар,
Ақлҳо бо ақлҳо оянд агар.
Кӯҳхоро чапагардон мекунанд,
Дардхоро зуд дармон мекунанд.

Чашмро бо чашмҳо дӯзем агар,
Мисли ҳам бо ёди ҳам сӯзем агар.
Мушкили бисёр осон мешавад,
Носипос аз мо гурезон мешавад.

Гар ба роҳи ҳамдигар монем пой,
Гар яке бошад ҳама омолу рой,
Роҳ кӯтаҳ мешавад, мақсад қариб,
Дар намонем бар доми фиреб.

Гар ба ҳам бошем ёвар, муттафиқ,
Дар ҳама ин дору гире чун рафик,
Ёр розӣ мешавад аз кори мо,
Меравад аз мо ғаму озори мо.

Гар чу гул аз як замин сар мекашем,
Сар ба сӯи нури ховар мекашем,
Ин замин бисёр зебо мешавад,
Тоҷикистон зеби дунё мешавад.

БЕХАБАРӢ

Одамиро навоз дар дунё,
Одамиро раҳо бубахш аз марг.
Одамиро бикун панаҳ аз бод,
К-аз дарахташ маяфканад чун барг.

Одамиро ба ҷон навозу навоз,
Дасти раҳмат гузор бар сари ӯ.
К-аз гуруру камоли беҳабарӣ
Меравад марг по ба по бари ӯ.

Муддаои дилаш бигиру бидеҳ,
Муддаои дилаш бихезу нишин.
Муддаои табиаташ мебош,
То нагардад дигар ҳазину ғамин.

Вораҳонаш зи банди макру ҳиял,
Вораҳонаш: ба худ шак овардаст.
Вораҳонаш, ки бо талоши худаш
Хештанро ғуломи худ кардаст.

Ончунон аст, к-аз замин кандаст,
В-аз фалак ҳамчу санг афтодаст.
Дар миёни ду олами бетаг,
Ломакун сар ба бод бинҳодаст.

Одамиро, ки ин ҷаҳон аз ӯст,
Ин ҷаҳонро бидеҳу ҷон бахшо.
Бар заминаш биёр бори дигар,
Дар заминаш бикун, зи нав эҳё.

Бо дарахту гиёҳу обу замин,
Ошнояш бикун, ки пайвандад.
Ҳамчу тифле, ки саркаш асту шӯх,
Гӯшмолаш бидеҳ, ки дил бандад.

Одамиро навоз ҳар соат,
Одамиро мадеҳ дигар озор.
Одамиро бигӯ равад ҳамвор,
Дар ҷаҳони ҳанӯз ноҳамвор.

НИЁИШ

Зи пеши роҳи ростон фиканда кӯху бора бод,
Ба рағми доду беғамӣ баланд дасти чора бод.

Зи нобарорӣ ин дили ғамину сардгаштае
Ба сина гарм аз дигар, зи нав пур аз шарора бод.

Сари касе, ки чангро умеду орзу кунад,
Ба зери роҳи оҳану ба зери сад қатора бод.

Руҳи тамоми дӯстон чу офтоби нурбор,
Дили сиёҳи душманон чу абри пора-пора бод.

Барои ҷоннисорҳо ситорае ба бар кам аст,
Ба номашон дар осмон ҳазорҳо ситора бод.

Яқин бувад, ки аз азал савораҳо савораанд,
Кафи дуо ба рӯ кашам: пиёдаҳо савора бод!

Муҳаббати диёри мо ба қалби беканори мо
Чу меҳри модарони мо бузургу беканора бод.

* * *

Бенамозонро ҳавои Хонақо бегона аст,
Дар мазори подшаҳ гӯри гадо бегона аст.

Пӯчаке қадре надорад аз барои заргарон,
Марди соҳибдидаро чӯби асо бегона аст.

Чуғз дар вайрона аз булбул бувад болонишин,
Бар навонофаҳм маънии наво бегона аст.

По агар сӯзад, давӣ то бар лаби оби равон,
Бар каси бедард дорую даво бегона аст.

Кӣ магасро дид болои гули хушбӯи боғ?
Булҳавасро нашъаи меҳру вафо бегона аст.

Дасти касро мо набӯсидем аз рӯи тамаъ,
Сарбаландонро паноҳи илтиҷо бегона аст.

Мо ба чашми худ, Саид, ин рӯзгорон дидаем,
Чанг байни хеш хезад, ошно бегона аст.

* * *

Бародарҳо, бародарро маранҷонед, некӯ нест,
Ки як одам баланд аз одами дигар сари мӯ нест.

Фазои нашъаи найрангҳо дуди фано дорад,
Бипарҳезед аз кайфаш, ки он дуди тамоку нест.

Такопӯҳои инсонро мапиндоред беҳуда,
Ки дунё бо бузургиҳош асло бетакопӯ нест.

Самар овард бояд дар ду-се рӯзе, ки меҳмонем,
Дарахти умри одам нахли сарсабзи лаби чӯ нест.

Гуноҳи мо, савоби мо намонад ҳеҷ бепурсиш,
Ягон бозор дар ду даҳр бесангу тарозу нест.

Чаҳондоро, чӣ суд аз ман–маниҳои ду-серӯза,
На ин дунё, на он дунё ба фармони ману ту нест.

МУХАММАСИ ДҶҶСТӢ

Дар тапиши дил аз суруди ҷонфизои дҶҶСТӢ,
Ранҷо маҳви навои дилрабои дҶҶСТӢ.
Тобад андар дидаҳо мавҷи зиёи дҶҶСТӢ,
Боиси эъҷозҳо бошад бақои дҶҶСТӢ,
Меҳр ҷӯшад дар дили мо аз ҳавои дҶҶСТӢ.

Қосиди айём дорад муждаҳо аз рӯзгор,
Гулшани аҳбоб сарсабз аст ҳамранги баҳор,
Орад иқболи ҳумоюн меҳнати халқи диёр,
Мезанад боли таманно мурғи дил лайлу наҳор,
Фатҳи нав-нав гашт анбози ливои дҶҶСТӢ.

Мавҷи гулҳои чаман шӯр афканад дар ҷони мо,
Медурахшад орзу андар дили ҷӯшони мо,
ДҶҶСТӢ бодо ба сар хуршеди нурафшони мо,
Халқи олам дар раҳи сулҳанд ҳампаймони мо,
Росту ҳамвор бошад роҳҳои дҶҶСТӢ.

Ханда дар лабҳои тифлон аз саодат гул кунад,
Рӯи ёрони гиромӣ аз садоқат гул кунад.
Аз навозиш гунҷаи боғи рафоқат гул кунад,
Дар сиришти ҳар суханпарвар муҳаббат гул кунад,
Ғулғулафкан бод дар олам садои дҶҶСТӢ!

ДУ ДУБАЙТӢ

Ривочи зиндагӣ аз кори сулҳ аст,
Халоиқ ҷумла байрақдори сулҳ аст.
Ба ҷашми ҷангҷӯён оганад хок,
Ҳар он кас зидди ҷангу ёри сулҳ аст.

Ба ҳукми сулҳ зидди ҷанг кӯшем,
Ба роҳи донишу фарҳанг кӯшем.
Ба саъйи он ки ин дунёи мавҷуд
Амон бошад, ба як оҳанг кӯшем.

СОҲИБВАТАН

Олам ҳама боғу по ба боғам наравад,
Бе ҳусни Ватан гули чароғам надамад.
Он чо, ки ба тифлиҳо фитодам боре,
Бӯи ҳуши хокаш аз димоғам наравад.

Байроқи Ватан чу чомаи беқасабам,
Ҳушдор диҳад зи Оли Сомон насабам.
Дар сина шарори оташи Зардуштам,
Ман душмани хеш бо маонӣ куштам.

Дар домани кӯҳи сарбаландам зоданд,
Дар соҳили руди дилписандам зоданд.
Бо фитрати зотиву дили шахбозӣ,
Ҳушҳолу закиву ҳушмандам зоданд.

Бинам, ки Ватан боз ҳам обод шавад,
Афзунтар аз он хотири ман шод шавад.
Дил болад аз ин ҳол, бирӯяд гули завқ,
Савти дигари тарона эҷод шавад.

Ҷон баҳри Ватан супурданам—хушбахтӣ,
Сарзинда дар он намурданам—хушбахтӣ.
Имрӯз баҳораму саҳар барги хазон,
Дар хоки Ватан фасурданам—хушбахтӣ!

ИСТИҚЛОЛИ МО

(Суруд)

Шамси рӯҳафзост истиқлоли мо,
Шодии дилҳост истиқлоли мо.
Зеби сад дунёст истиқлоли мо,
Ҳозиру фардост истиқлоли мо.

Ин Ватан обод гашт аз файзи он,
Номи мо машҳур шуд бо ориён.
Шоҳид-и он мардуми рӯи ҷаҳон,
Аз ҳама болост истиқлоли мо.

Ташна мо будем бо оби ҳаёт,
Сӯи он мондем по бо эътиқод.
Ин саодат халқи моро даст дод,
Ҳамчунон дарёст истиқлоли мо.

Ин ато бар халқи тоҷик бебаҳост,
Тоҷики имрӯза дар нашъу намошт,
Сарвари мо халқи моро раҳнамошт,
Тозаумри мост истиқлоли мо.

Шӯҳрати ин даври даврон зинда бод,
Ному нанги оли сомон зинда бод!
Тоҷикону Тоҷикистон зинда бод,
Ганчи беҳамтост истиқлоли мо.

ТОЧИКИСТОН

Точикам бо нури истиқлол шуд овозадор,
Шодмонам, мекунам бо номи некаш ифтихор.

Файзи истиқлол ўро кард машхури чаҳон,
Мекунам хизмат ба ў бо чону дил фарзандвор.

Дар дили ман нури меҳраш дар забонам номи ўст,
Лозим ояд, аз барояш мекунам чонро нисор.

Зиндаам бо номи ўю зиндагии ман вай аст,
Ҳамчунон фарзанд номаш ҳаст дар чон устувор.

Хуш, ки ҳардам мешавӣ ободу зебову бузург,
Эй Ватан , эй Тоҷикистон, кишвари доимбаҳор.

Мекунад шукронаҳо халқам ба номи неки ў,
Чамъи фарзандони ту ҳастанд бономусу ор.

Чун бихишти рӯи дунё дар чаҳон машхур ту,
Гаштай бо ин сифат дар рӯи дунё номдор.

Шодам ин ки чун Аюбӣ дӯст медорам туро,
Боз аз он шодам, ки чамъи тоҷикон хешу табор.

**ЧАШНИ ИСТИҚЛОЛ МУБОРАК
ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗ**

Точик аз рӯзи азал озода зода буду хаст,
Сарнавишташ дар ҳама дунё дурахши бахт шуд.
Номи ӯ то авҷи арши чархи манӯӣ расид,
Дар ҷаҳон бишнохта бо ному тоҷу тахт шуд.

Лек душманҳои ӯ аз ҷони ӯ боло шуданд,
Қалби ӯро хасми ӯ монандаи шайтон гирифт.
Душманаш аз ҷони ӯ бархоста тахташ гирифт,
Гӯиё, ки дар даҳонаш лукмаро осон гирифт.

Ӯ ба аъдош зи қисмат ҳамдаму ҳамхона шуд,
Дӯсти ҳамхонаи ӯ душмани ҷонаш бишуд.
Нони худ бо гушнаҷашме доду шуд ҳолаш табоҳ,
Ҳамнишини тангҷашмаш соҳиби хонаш бишуд.

Шаҳди истиқлол гарчи дер шуд дар коми мо,
Лек он дармони нав дар пайкари тоҷик шуд.
Бахт аз дигар ба рӯи тоҷики ман ханда кард
Бахтбони боадолат сарвари тоҷик шуд.

Боз ҳам шукронаи яздуно мардони асил,
Баҳри сулҳи пойбарҷо қаҳрамонӣ кардаанд.
Гардани навмедии садсоларо бишкатаанд,
Баҳри хоки поки кишвар ҷонфишонӣ кардаанд.

Сарвари миллат чу хуршеди Ватан омад падида,
Шӯҳраташ андар сиёсат олами дилҳо гирифт.
Ҳиммати Ҳотам ба ӯ хос асту ҳукми оқилон,
Тоҷикистон дар нигоҳи равшанаш маъво гирифт.

Чаҳд бинмуда барои пешрафти кишвараш,
Роҳхоро мебарад то баҳр аз кӯҳу камар.
Роҳҳои зиндагӣ бикшод баҳри тоҷикон,
Зери бори миннати душман намонад, то дигар.

Нури барқи Сангтӯда, нури Роғун баъд аз ин
Дар қатори нури Норақ баҳру бар равшан кунад.
Тоҷикистонро чу мулки нур бишносад ҷаҳон,
Пиру барно ифтихоре аз ҷунин меҳан кунад.

Нақби «Истиклол» роҳе мекушояд бо низом,
То ки шахроҳе ба васли тоҷикон пайдо шавад.
Аз ҷудой нест ҳарфе байни фарзанди ватан,
Дар ғарибӣ душмани эшон ҳама расво шавад.

Тоҷикистон, марзу буматро муқаддас хондаам,
Ҳар вачаб хоки туро бо қиммати ҷон меҳарам.
Меҳри ин миллат ба вичдонам ба армонам кавист,
Покии номи туро бо нақди имон меҳарам.

Тоҷикистон, рамзи давлатдориат бошад аён,
Он таҷассум мекунад ояндаи рахшони ту.
Ҳам нишони давлатат зебо ба ранги зиндагӣ,
Ҳам суруди миллатат сар то ба по армони ту.

Тоҷикистон, ахтари рахшандаи асри навин,
Тоҷикистон, ту сафобахшандаи рӯи замин.
Тоҷикистон, ваҳдаторо, лоиқи сад офарин,
Тоҷикистон, тоҷиконро, тоҷи дунёро нигин.

НАҚБКАН

Ба бунёдгари нақби Анзоб

Ба қаъри зулмати сангин, чароғи ақл пешорӯй
Бичӯй чораи омоло дар пой имонат.
Ба ҳар каф регу гил, ки заҳмати ту мекашад берун,
Дуёо тақдим медорад малак бар расми эҳсонат,
Ниёиш мерасад аз фитрати гардун.

Зи ҳар гарде, ки мегардад бадар з-ин мазраъи эъҷоз
Назарро медиҳӣ об аз шукуфтанҳои фардоят.
Паи ҳар лаҳзаи пайкор дастонест нотақро,
Қаламдодаст бо шоистагӣ аз лавни иншоят,
Дарак меорадат аз нусрати зинҳор.

Надорад тоби зарби зулфиқори обдорат санг,
Дамодам дар шикастан сурати бунёди тамкин аст,
Зи ҳавлоҳавлии таслим дар ин разми чонафрӯз
Хуш андар хуш фурузон ояти бедори ойин аст,
Таманноро масофи туст пандомӯз...

Нафасро мешуморӣ бо дами субҳи шақоикҳез,
Ҳамора то замоне мефарояд сояи шомат,
Нишоти туст аз манзумаи боғи ҳавас саршор,
Ки аз ӯ медамад гулгун фуруғи бодаву чомат,
Ҳалолат бод ин нашъи саодатёр!

Ба мизони хунар аз иштиёқ андоза мегирӣ
Ба арзу тӯл сар то по худуди корзоратро.
Навои тозаӣ ёдат танини хуш биандозад,
Ба ҳар боре, ки бо фархундагӣ бинӣ бароратро,
Ба авчи лоязолӣ дил сар афрозад.

Нишони мустақимат аз заковат баҳра бардорад,
Ҳадаф аз ростии роҳи ишқат ҳаст бархурдор.
Салои фурсат ин рӯзат гузорад бо шукуфой
Ба меёде, ки аз осори васлат ҳаст шаъшаъбор,
Тараб меболад аз ҳусни пазирой...

Мароми вақти якрав бар қади андешаат чорист,
Гуморӣ дар ҳади матлаб инони ихтиёрашро.
Мақоми орзу аз суннати аҳдат чаманхез аст,
Пазиро бо сипосӣ суфраи файзи нисорашро,
Ҷамоли шавқат аз ин арҷ гулбез аст

Зи пиндорат ба арзи кулл замондор аст кирдорат,
Ки ҳар дам рӯбарӯ дарҷ аст дар ойинаи ҳангом.
Ту медонӣ, ки бар оянда аз ин сангари уммед
Ба шукри лутф пайки рӯзгорат мебарад пайғом,
Кафиланд аз раҳи паймон маҳу хуршед.

Таҷаллӣ медиҳӣ аз юмни меҳнат бо сафои сидқ
Қудуми рӯзро дар соҳати инкори аз инкор.
Қиёмашро зи музди кайфу кам меофарӣ маъмур,
Фазоро менигорӣ аз ҷалоли бахт миннатдор,
Бисоташро зи ҳикмат мекунӣ манзур...

Камоли доругират ҳайратафрӯз аст ҳимматро,
Ки нав-нав ранг мебандад зи қадраш чехраи армон.
Ҳақиқатро дигар подоши ӯ мазмуни оҳанг аст,
Шукӯҳаш бо низоми бениёзӣ мезанад ҷавлон,
Мучассам хилқаташ аз зевари нанг аст.

РУБОИЁТИ УШТУРАҒБА

Эй Ағбаи Уштур, ки ба пеши назарат
Ҳар рӯз бурун кашем санги чигарат.
Аз ҳиммати он шукуфа хезад ҳама сол
Дар доману дар синаву пушти камарат.

Эй Ағбаи Уштур, зи ту монад чу нишон,
Накбе, ки зи қадри рӯз афтод гарон.
Акнун бинигорад дилат ангораи нур
Бо ҳар нафаси насибаи набзи замон.

Эй Ағбаи Уштур, гузарем аз дили ту,
Дар дида дигар барем гарди гили ту.
Афрӯхта дар сина аз ин музд чаман,
Оро бидихем аз ачри гул маҳфили ту.

Эй Ағбаи Уштур, ҳади овозаи ту
Перост зи қадри хусн андозаи ту.
3-ин пас ба замон чу фитрати зевари завқ
Нашр аст паёми гули шерозаи ту.

Аз Ағбаи Уштур, ки дигар соли тамом
Дар хидмати зиндагист, бо арзи қиём—
Мардум ба мурод биспарад роҳи умед,
Шукрона гузорад аз паи зикри калом.

Бо роҳи ҳазорсолаҳо аз паи дод,
Ай Ағбаи Уштур, бирасидӣ ба мурод.
Дар сафҳаи вақт баъд аз ин ҳарф ба ҳарф
Дарҷ аст туро фасоҳати ранги ниҳод.

Дар Ағбаи Уштур чигари санг канем,
Раҳ аз паи бедории фарҳанг канем.
Саф дар саф агарчи ҳаст сад сангари шах,
Ҳар сангари ӯ ба тешаи нанг канем.

Дар Ағбаи Уштур сари шаб жола бизад,
Аз жола фазои Маҳ ба қад ҳола бизад.
Субҳ омаду аз бунафшабӯии шафак,
Бар гунбади ёлазор гуллола бизад.

Дар Ағбаи Уштур, ки сари кор задем,
Нақбаш ба муроди дили бедор задем.
То даст диҳад ба кӯтаҳӣ роҳи дароз,
Ҳар теша ба санг аз сари зинҳор задем.

БОЗГАШТИ ВАТАН

Ҳочии ман,
Ҳочии аз қиблаи худ дур
Дар тавофи Каъбаи маҷбур
Ҳочии маҷбур,
Ҳочии маҷбур.
Нарм мегӯям ба гӯши ту, зиёратҳо қабул!
Аз муроди ҳосилам макшо лаби ранҷур!

Дар замони кӯдакиҳо,
Гуфта будам пири бобо
Ки: –Зиёрат рафтай,
Лек рӯ сӯи муқобил,
Қибларо аз ҷои гарми хеш бечо карда буданд,
Сӯи сармо бурда буданд...
Мекашидам интизоратро...
Гарчи дар дил мешудам иқрор
Ҳаҷчи ту дар раҳ, қабул афтода биллоҳ,
Мурдаӣ, яъне, ту дар роҳи зиёрат...

Лек рӯзе,
Ҳамсафарҳои ғарибат–
–Идҳоят бозгаштанд,
Тоқа-тоқа,
Тағ-таги деворҳои соярушанҳои маҳтоби сиёсат
Кӯзпушту сарсафеду потиҳӣ
Хуршедҳоят бозгаштанд...

Идҳо гуфтанд, ҳоло зиндаӣ, лек
«Во ғарибӣ, во ғарибӣ, во ғарибо, во ғариб...¹»
Бо Ватанҳо каъбаҳо он ҷо ғариб...

Каъбаи дил зери поҳо суда, ҳайф,
Умри ту дар қиблаҷӯӣ буда, ҳайф...

---

¹ Мисраъ аз Ҳоҷа Камоли Хучандӣ

Ҳамраҳи гулномаи озодӣ, эй Юсуфи ман,
Мекунам роҳӣ чиҳил дӯшизаи уммеди наврас
Нарм орандат буруни бурчи зиндони ҳавас,
Якта-якта,
Гарм бӯёну бағалсоён,
То зи гармии нафасҳои равон хезӣ ҷавон.
Нозафшони бағалҳои ҷавон хезӣ ҷавон...
Аз бародарҳои ту чизе намегӯям.
Лек мегӯям
Дидаи Яъқуб ранчур аст,
Кахтсолий низ манзур аст...

Бозгашти ту муборак бод, эй Юсуфи ман!
Пеши поят мезанам зону,
Доманатро мекунам бӯ,
Боқии умрам тавофи ту...

ЧАКОМАИ ОЗОДӢ

Озодӣ,
Ба рамзи Аҳурамаздо дар ҳалкаи шаш амшоспанд,
Ситораи рӯз дар даст берун омад.
Ва субҳро аз пай худ хонд.
Субҳ Хуршедро,
Хуршед Ҷамшедро,
Ҷамшед Зартушро,
Ва Зартушт ҳафт ранги нурро тафсир дод,
Он қадар тафсири нуронӣ, ки чон ҳам хешро.
Андаруни нур диду гуфт:
Офаридан сулҳро обастан аст аз нур,
В-аз ғуломиву гадоӣ ҳар кӣ обастан бувад,
Аз кучо мезояд Озодӣ?...

Соия ин нурро Мӯсо асои хеш кард,
Мисрро дарвеш кард.
Соия чун гардад асо?
Аз барои панҷаи худ
Порае бирбуд Исо нурро,
Румро ӯ муму хеши кеш кард.

Мағзи Мағрибро калӯши пеш кард
Нурдуздӣ расм шуд...
Тофт бо як ранги тиллоӣ ба чашми халқ нур,
Ҳафт ранги нур шуд аз чашми маънӣ дур.
То намояд ҳафт ранги ҷовидони нурро,
Ҷомаи ҷисмонӣ пӯшонид Монӣ нурро.
Ишқи Исо гарчи 3-ин тафсири нур
Боз нури тозаи ҷонӣ гирифт.
Ориё дар худ парешонӣ гирифт
Ончунон кӯбид Мониро, ки Мониро қалам
Ҷониби Мағриб париду сабз шуд...

Ранги зардаш аз пайи Салмон биёбонбӯс шуд,
Нур бо шамшер пайваст,
Ҳамчу Салмони пушаймон нур пири кӯз шуд,
В-он ки яктоии яздонро ҳам акнун мешинохт,
Бар сари мойи ҳазоронсола яктои намоз
Омаду зад, ки Худо яктост.
Нури шамшери Муқаннаъ ҷониби хуршед рафт.

Аз пайи моли Худо аз мо Худоро низ дуздида,
Дасти тазвири биёбон сохт
Дар биёбон аз дурӯғе устувона.
Ломакони мо биёбонхона шуд,
Пас Худо ҳӯйи биёбонӣ гирифт,
Шуд биёбонӣ.
Эй аҷаб, ин ҷо бихишту ӯ ба дӯзах хона кард,
Гӯйе ҷоё беҳ аз он ҷо наёфт.
Ҳам Худо ҳам мағзи мо аз мо ҷудо шуд,
Меҳр коридан ба ҷуз кин бар надид,
Тан бихиштӣ, сар биёбонӣ ба аърофӣ кашид.
Офаридан мурдаву шуд зинда тарс
Чашми мо хушқид аз ин тазвиру ин тасвиру ин тафсир.
Тарсу тарсонанда обастан ба чанганду ғуломӣ...

Мавлавӣ зад нойи нури сӯдарун:
«Эй шаҳон куштем мо хасми бурун,
Монд хасме 3-ӯ батар дар андарун
Куштани ин кори ақлу хуш нест,
Шери ботин заҳраи харгӯш нест.

Саҳл шере дон, ки сафҳо бишканад,
Шер он аст он ки худро бишканад...»
В-ин бурунзан шуд дарункан
Аз дарун худро шикастем он қадарҳо
ки буруни мо намонд...

Бо сари хуршедии худ сина зад ду шери нар
Даст бар болои даст
Яъне, мегӯянд: «Аз мо то ба Хуршедии Ҷамшеди дигар
Ҳар ки берун ё дарунро бишканад,
Нурро дар гавҳари хун бишканад,
Гуфтугӯяш бо ман аст,
Устувона аз дарун бошад, ки берун бошадат!
Роҳи мо аз нур то нур аст,
Не чу зулмат гӯр то гӯр аст.
Ҳар касеро нест Озодӣ,
Ў чӣ донад чист Озодӣ,
В-ар ҳамин нозест Озодӣ
Кай тавонад зист Озодӣ,
Офариданҳост Озодӣ,
Чун Худо худзост Озодӣ!»

ЧАШМЕ, КИ БА ВАҲДАТ НИГАРАД...

Сад шукр ба Яздон, ки расидем равонӣ,
Аз гӯркашонӣ тарафи нуркашонӣ.

Чун модари шаб духтари хуршед бизояд,
Дар нур бигирад ду чаҳон ошиқи чонӣ.

Гар дасти хунар шонаи пардоз насозӣ,
Осуда кучо сӯи Худо дил бикашонӣ.

Чашме, ки ба ваҳдат нигарад, чашмаи нур аст,
Чашме, ки набинад, қафаси зулмати сонӣ.

СУРУДИ ВАҲДАТ

Тоҷикистон, ҳама хешем, ки хешем ҳама,
Ба намози Ватани ойинакешем ҳама,
Кӯдаки мост Ватан, хез, сари дӯш кунем,
Обро дар даҳани кӯдаки худ нӯш кунем.

Кӯхро пайкараи ханда кунем,
Бодро шаршараи ханда кунем,
Лола охубараи ханда кунем,
Ҳар дари худ дараи ханда кунем.

Хезу бархез, ф алак аз пайи мо мепӯяд,
Хезу бархез, ки хуршед зи мо мерӯяд,
Ба гиребони худ аз атри гули дил зану хез,
Ки Худо низ гиребони туро мебӯяд.

Тоҷикистон, ҳама хешем, ки хешем ҳама,
Ба намози Ватани ойинакешем ҳама,
Кӯдаки мост Ватан, хез, сари дӯш кунем,
Обро дар даҳани кӯдаки худ нӯш кунем.

Кӯхро пайкараи ханда кунем,
Бодро шаршараи ханда кунем.
Лола охубараи ханда кунем,
Ҳар дари худ дараи ханда кунем.

НЕРӢИ ИСТИҚЛОЛ

Ба дил қувват бубахшад ҳар нафас нерӯи истиқлол,
Кашад қад сӯи фардо қомати дилчӯи истиқлол.

Зи истиқлол олам мешавад пурфайзу ободон,
Димоғи кас муаттар мешавад аз бӯи истиқлол.

Ба тифлон гар бубахшад роҳате гаҳвораи заррин,
Чавонон роҳате ёбанд дар зонуи истиқлол.

Ҳазорон хирмани зар пеши истиқлол чизе нест,
Ҳазорон ташнаро сероб созад чӯи истиқлол.

Химоят соз марзу буми хешу шукр гӯ ҳар дам,
Раҳо аз каф мегардон ҳеч гоҳе мӯи истиқлол.

Абармарде агар дар хифзи он мардона қон бахшад,
Шавад эҳё зи файзи мақдами некӯи истиқлол.

Ба дарди беватан дору шифо ҳаргиз намебахшад,
Тасаллобахши дарди ӯ шавад доруи истиқлол.

Худоро шукр мегӯям, ки ман соҳибватан ҳастам,
Надорам серие то зиндаам аз рӯи истиқлол.

ИСТИҚЛОЛИ ТОЧИК

Чу бинам тифлаки хушҳоли тоҷик,
Намоям шукри истиқлоли тоҷик.

Ҳаминам бас, ки соҳибмеҳанам ман,
Тафохур мекунам з-икболи тоҷик.

Кушоям ҳар гаҳе девони Ҳофиз,
Назар дӯзам фақат бар фоли тоҷик.

Давоми Оли Сомони бузургам,
Давоми ман бувад аз оли тоҷик.

Аҷоиб мардуми меҳмоннавоз аст,
Биё, бингар, ту истиқболи тоҷик.

Паи парвози роҳи орзуҳо,
Қавӣ бошад ҳамеша боли тоҷик.

Яке раҳ ҳиммати созандааш бин,
Бувад аз пор бар ҳар соли тоҷик.

Зафарҷоду ҳам собитқадам гашт,
Чу субҳ испед ҳаст аъмоли тоҷик.

ИСТИҚЛОЛ

Ман нагӯям, ҳон, ки истиқлол чист
В-аз кучо бар Тоҷикистон омад он.
Ҳам нагӯям хуб ё бад ҳаст ӯ,
Меваи овардааш манзуратон:

Дар давоми беш аз сад соли пеш
Сад нафар тоҷик олам дида буд?
Сад нафар тоҷик дунёро ба чашм
Ростӣ, ки дидаву санчида буд?

Дар давоми беш аз сад соли пеш
Кас магар аз дидаву бишнидаҳо,
Аз диёри дигарон мегуфт рост,
Чӣ, наметарсид оё аз ҷазо?

Дар давоми беш аз сад соли пеш
Балки аз он бештар садсолаҳо.
Хонаи бечора тоҷик гашта буд
Домани кӯху адиру ёлаҳо.

Шаҳру бумаш доду чонашро надод,
Обу нонаш доду номашро надод.
Дар ҷаҳон овора истиқлол кофт,
Фаршу аршаш доду бомашро надод.

Шуд замону шуд замонҳои дигар,
Тоҷики гумном болу пар гирифт.
Офтоб аз зери абр омад бурун,
Шӯҳрати он мулки Искандар гирифт.

Пас, дигар, чун ақли озоду часур,
Дар Милал тоҷик раҳбар мешавад.
Дар Милал тоҷик мегӯяд сухан,
Ҳампари хуршеди Ховар мешавад.

Пас, дигар чун мурғи бебоку далер
Мекунад парвоз тоҷик Ғарбу Шарк.
То чаҳон бинад, бубинад рӯшанӣ,
Дар чаҳолат то насозад хеш ғарк.

Пас, дигар дар зери гардуни баланд
Гимни тоҷик ҳар кучо бидҳад садо.
Ҳар кучо бар тораки гардун барад
Гимни тоҷик шӯҳрати мо, шони мо.

Пас, дигар дар зери чархи нилгун
Парчами тоҷик ҳар ҷо парфишон,
Ин диёри кӯҳсорони баланд
Аз баландиҳои инсонаш нишон.

Пас, дигар дар шаҳраги шахроҳҳо
Халқ, агар мастана ҷавлон мекунад.
Шак набошад давлати бедори ӯ
Мушкили ҳар мушкил осон мекунад.

Пас, дигар дар синаи дашту даман
Халқ агар мардона ҳайкал мекунад,
Ҳайкали насли забардастони худ,
Ӯ, яқин, ояндааш ҳал мекунад.

Ку дигар он кундаву завлонаҳо?
Ҷои онҳо роҳи оҳан то абад.
Дасту по дигар на дар банду каманд,
Аз паи тармими меҳан то абад.

Ку дигар он ҷоҳу зиндони махуф,
Ку дигар маҳбас саропои Ватан?
Ҷои онҳо гулшану гулзорҳо,
Ҷои онҳо нақбу кон ғулғулфикан.

Ин ҳама бунёди эҷоди баланд,
Тифли навтавлиди истиқлол дон.
Ин ҳама парвози дуру дилписанд
Аз дурахшонии истиқлол дон.

ШАҲРИ РОҒУН

Эй чашми пурнур,
Эй қалби пуршӯр,
Эй лутфи наздик,
Эй чони раҳдур,

Бар шаҳри Роғун
Боре сафар кун,
Равшан зи ҳуснаш
Нури басар кун.

Рӯи заминаш
Чун куллакӯҳ аст,
Ҳар куллаи кӯҳ
Бас пуршукӯҳ аст.

Мӯъчиза ин ҷо,
Афсона ин ҷо.
Сар то ба гардун
Ҳар хона ин ҷо.

Нақшу нигораш
Дил мерабояд.
Хушбӯ канораш
Ҷон мефизояд.

Фаввораи нур,
Фаввораи об,
Бар дида ояд
Чун ширмахтоб.

Ҳар чашм ин ҷо
Саршори барқ аст.
Ҳар чашм гӯй
Хуршеди шарқ аст.

Эй чашми пурнур,
Эй қалби пуршӯр,
Эй лутфи наздик,
Эй чони раҳдур.

Бар шаҳри Роғун
Боре сафар кун.
Дар шаҳри Роғун
Як шаб саҳар кун.

**ДУР АЗ ТУ ЯК ШАБИ ДИГАР САҲАР
ШУД, ЭЙ ВАТАН**

Дур аз ту як шаби дигар саҳар шуд, эй Ватан,
Боз як рӯзи чудой пушти сар шуд, эй Ватан.

Гарчи буд аз умри ман ин рӯз, шукри он ки рафт,
Бозиди мову ту наздиктар шуд, эй Ватан.

Вақт бозистод оё, ки чу умре тӯл ёфт,
Хар нафас, хар дам, ки бе ту даргузар шуд, эй Ватан.

Тӯшааш меҳри ту буду матлабаш иҷрои қарз,
Дил ба амри ту даме ки дар сафар шуд, эй Ватан.

Дидаам хар чо, ки бе ту бар зару зевар фитод,
Пеши чашмам гарди хокат чилвагар шуд, эй Ватан.

Гулсифат дил хар кучо гарчи рухи хандида дошт,
Лоласон аз ҳаҷри ту хуни чигар шуд, эй Ватан.

Ашки ҳичрон буд зиндонии чашмам рӯзхо,
Узр, агар пинҳон зи ман шабҳо бадар шуд, эй Ватан.

Меҳри ту дар боғи дил буд гар ниҳоли наврасе,
Берун аз хокат дарахти пурсамар шуд, эй Ватан.

**ВАТАН-ИН АҲЛИ БАЙТУ
ХОНАИ МАН**

Ватан–ин аҳли байту хонаи ман,
Саропои Ватан–кошонои ман.

Ватан бар ман фақат обу замин нест,
Ватан–ин мардуми фарзонаи ман.

Ватан–панди падар, уммеди модар,
Ватан–ишқи ману ҷононаи ман.

Ватан–ин суфраи пур, дидаи сер,
Ҳаёти ҳамчунон афсонаи ман.

Манам чун мурғи хушболупари бахт,
Ватан–обу ҳавою донаи ман.

Ғуруру сарбаландии ман аз ўст,
Ватан–зўри миёну шонаи ман.

Ватан–минбар, Ватан–овози бурро,
Ватан–ин ҳарфи озодонаи ман.

Паи ободиҳояш ҷонфишонӣ–
Ватанро ин бувад шукронаи ман.

Шикасти ў шикасти нанги мардист,
Ватан–паймони ман, паймонаи ман.

Чӣ бахти олие, мурдан ба роҳаш
Бувад гар қисмати пешонаи ман.

Ба бадкешон кучо, охир, диҳам роҳ,
Уқобам ман, Ватан–ин лонаи ман.

Ба дунё зиндагӣ бе бахт марг аст,
Ватан–ин бахти ҷовидонаи ман.

РОҲИ ҚАЛБИ АНЗОБ

Паси сар карда рӯди шӯхи Варзоб,
Гузар дорем мо аз қалби Анзоб.
Чунин муъчизаро марди мусофир
Надида на ба бедорӣ, на дар хоб.

Кунун, эй ағба, садди мо най ту,
Ту мондӣ дар қафою мо равонем.
Зи Ақраб то ба Чавзо зери барфӣ,
Вале мо ҳеч гаҳ дар раҳ намонем.

Ҳазорон сол бо садҳо машаққат
Гузар аз қуллаҳоят гаштем чӯё.
Миёни селу сангу барфу борон
Ба каф бигрифта чон раҳ мекушудем.

Ҳазорон сол монда сар ба поят,
Раҳи қалби туро мекоф тем мо.
Ба даврони Эмомалии Раҳмон
Чӣ хуш, ки ёфтем имрӯз онро.

Гузар дорем акнун аз дили ту,
Раҳи мо чун кафи мо гашта ҳамвор.
Ту, ки роҳ аз дилат додӣ, насозем
Сукути қуллаҳоятро халалдор.

ДУБАЙТИҲО

Бувад ваҳдат шиори рӯзгорам,
Ба ҳар ҷое суҳан аз ваҳдат орам.
Шуд Истиклолу ваҳдат раҳнамоям,
Ба ҳар коре зи ваҳдат шуд барорам.

Аз он рӯзе, ки ваҳдат шуд шиорам,
Бишуд ҳар миллату ҳар қавм ёрам.
Дараҳти кина аз дилҳо бикандем,
Ниҳоли бахт сабзад дар диёрам.

Умеду орзӯи мо зи ваҳдат,
Ба ҳар ҷо гуфтугӯи мо зи ваҳдат.
Ба ҳар коре нумӯи мо зи ваҳдат,
Бувад амнияти дунё зи ваҳдат.

Зи Ваҳдат мамлакат обод гардад,
Тамоми аҳли олам шод гардад.
Агар бошад дар олам сулҳу ваҳдат,
Бинойи бахти мо бунёд гардад.

Аз он рӯзе раҳи Ваҳдат бишуд боз,
Ҳаёти хуррами мо ёфт оғоз.
Ба ҳар ҷое, ки дил хоҳад, равонем,
Кушода болу пар, гӯи ба парвоз.

Раҳи Ваҳдат, ки ҳамвор асту зебо,
Аз Истиклол шуд моро муҳайё.
Барад ин роҳ моро сӯи мақсад,
Бувад роҳи умеди пиру барно.

Раҳи Ваҳдат раҳи сулҳу амонист,
Раҳи бахту саодат, шодмонист.
Чунон роҳат қунад кас андар ин роҳ,
Гумонам, ки чунин раҳ дар ҷаҳон нест.

Бубин, роҳе, ки моро мебарад Рашт,
Чӣ сон буду дар ин даврон чӣ сон гашт.
Ба сони каф бувад ҳамвор акнун,
Азоби роҳи мо, сад шукр, бигзашт.

Раҳи Ваҳдат, ки роҳи бемисол аст,
Зи «Ваҳдат» то канори Ҷиргатол аст.
Касе, ки сохт ин сон роҳ, нонаш
Ҳалол асту ҳалол асту ҳалол аст.

Гузар 3-ин роҳ карда, мешавӣ шод,
Диёри мо, чӣ хуш, гардида обод.
Барои Сулҳу Истиклолу Ваҳдат,
Ба Имом ибни Раҳмон офарин бод!

МЕҲРИ ВАҲДАТ МЕШАВАД ТАВЛИД...

Ба меҳри файзбори рӯзгорон боварӣ дорам,
Ба қавли баркамоли аҳди Яздон боварӣ дорам.

Чаҳони лашкари неку бадӣ чун оташу обанд,
Ба фатҳи лашкарони росткорон боварӣ дорам.

Агарчи тоҷикон дар даҳр мургони парешонанд,
Ба сарчамъии аҳли ҳамдиёрон боварӣ дорам.

Ба қонуни муҳаббат нафси саркаш ром мегардад,
Ба рӯҳи покбози ҳақгузoron боварӣ дорам.

Навои зиндагӣ бо сози дилҳо чӯр хоҳад шуд,
Ба амвоҷи нишоти комгорон боварӣ дорам.

Дигар абри сияҳ хуршеди дилҳоро намепӯшад,
Ба истиқлоли мулки меҳрдoron боварӣ дорам.

Зи нав аз чашмаи дилҳо муҳаббат мешавад тавлид,
Ба чӯши синаҳои роздорон боварӣ дорам.

Ватан аз оби ранҷи дасти мо шодоб хоҳад шуд,
Ба сарсабзии дашти галлазорон боварӣ дорам.

Ҳамон тоҷи шукӯҳи давлати Исмоили Сомон,
Дурахшон бар сари меросдорон боварӣ дорам.

Табибони хирад дилро шифои тоза мебахшанд,
Ба нирӯӣ каломи ғамгусoron боварӣ дорам.

Ҳама чун зарраҳо як пораи хуршед мегарданд,
Ба ҳамдастии меҳри ҳамчоварон боварӣ дорам.

Ба азми ҳамдилӣ мулки башар обод мегардад,
Ба хуршеди азими дӯстдорон боварӣ дорам!

НУРИ ИТТИХОД

Тифли чон дар сина мерақсад ба сози ҳамдилӣ,
Мурғи рӯхам нағма мерезад зи рози ҳамдилӣ.
Дар баҳори амни кишвар гулбуни меҳрам шукуфт,
Чӯр шуд бо тори назми дилнавози ҳамдилӣ.

Андалебам аз қафас озод шуд, парвоз кард,
Бар самои беғубори Майҳанам овоз кард.
Вожаи ишқам ба шохи килки чонам гул намуд,
Баски дар набзи дилам нури Худо иъҷоз кард.

Мурғи фикрам дар замони Оли Сомон бол зад,
Дар шукӯҳи мулки тиллоини ишон фол зад.
Ҳикмати деринаи Сомониёнро зинда кард,
Парчами андешаро дар маснади иқбол зад.

Аз чароғи Рӯдакӣ равшан бишуд дунёи дил,
Аз давои Буалӣ дармон бигирад ройи дил.
Ҳуни Исмоили Сомонист дар шарёни мо,
Метапад баҳри дифои кишвару маъвои дил.

Парчами ваҳдат ба фарқи мо парафшон мешавад,
Меҳр дар кошонаи дилҳо дурахшон мешавад.
Аз чабини марду зан борони меҳнат рехта,
Ризки мо фардо дар ин кишвар фаровон мешавад.

Бо хирад рахшанда бодо роҳи дури иттиҳод,
Бо хирад авзун-ш бинамоем зӯри иттиҳод.
Зарраҳои ишқро хуршеди ихсон сохта,
Дар ҷаҳони дил биафрӯзем нури иттиҳод!

ИСТИҚЛОЛ

Ибтидои ҳастии халқу Ватан,
Муждаи шодифизои чону тан.

Раҳкушои давлати нав, рӯзи нав,
Раҳкушои баҳти нав, наврӯзи нав.

Зиндагибахшанда баҳри разму базм,
Мулкро бо ақл овардан ба назм.

Бозгӯ, равшаннамо таърихро,
Ҳам забони Зӯраву Миррихро.

Раҳбари илму адаб омӯхтан,
Машъали хушрӯзи афрӯхтан.

Ҳам садодеҳи диёри беназир,
Тоҷикони бефанову ҳам кабир.

Миллате, ки нест соҳибихтиёр,
Буду бошад мисли мурғи дар фирор.

Соҳибистиклолӣ кард моро дигар,
Боз бинмуда ба мо роҳи зафар.

Кард Истиклол моро комгор,
Маънии дигар гирифта рӯзгор.

Гашт Истиклоли тоҷик зебу фар,
Ҳам бақои миллати соҳибҳунар.

Пос медорем Истиклоли худ,
Дӯст медорем некӯ холи худ.

Зинда бод Иқболрӯзи Тоҷикон,
То замин асту ҳаёту ин Ҷаҳон!

САРҶОНУН

Шаҳодатномаи иқболи миллат,
Шукӯҳи меҳаниву боли миллат.

Китоби ақливу озодибашӣ,
Сафои рӯҳиву ҳам шодибашӣ.

Саодатномаӣ аҳли ватанро,
Нумӯбахши сурури анчуманро.

Асоси давлативу буди давлат,
Каломи раҳкушо бар суди давлат.

Сароғозӣ барои кашфи эҷод,
Барои ҳар накӯфарди худодод.

Барои бахти некӯ раҳкушой,
Ба ҳар инсонии қобил раҳнамой.

Адолатномаӣ дар дасти инсон,
Барои покиву пайкору имон.

Чароғи раҳнамои давру даврон,
Китоби бахти халқи Тоҷикистон.

Каломи тег бар фарқи чаҳолат,
Барои худшиносӣ кафолат.

Ту саддӣ бар алайҳи кулли бадкор,
Таноби гардани ҳар шахси мурдор.

Ҷиноятпешаро одам кунӣ ту,
Ба аҳли байташон ҳамдам кунӣ ту.

Ягона будани давлат пазири,
Ҳақо қонуни хубу беназирӣ.

Барои наслҳой номаи дод,
Аз он мо мардумони хонабод.

Бақои зиндагӣ ҳастиву эҷоз,
Барои миллатӣ ту боли парвоз.

**ВАТАНПАРАСТӢ
ВАҲДАТ АСТ**

Он кас, ки ниҳоли сабзи боғи Ватан аст,
Осоиши дидаву димоғи Ватан аст.
Ҳар дил, ки барои ин Ватан месӯзад,
Бо шӯълаи хеш як чароғи Ватан аст.

Модар–Ватанам, ҳамеша дар ёди манӣ,
Дар арсаи зиндагонӣ имдоди манӣ.
Бунёд кунӣ марову обод кунӣ,
Бунёди манӣ, хонаи ободи манӣ.

Бар ман ҳама дам шеърӯ сухан хуш бошад,
Аз ганҷу гуҳар хоки Ватан хуш бошад.
Ман булбули шӯридаи боғу чаманам,
Гулхандаи ин боғу чаман хуш бошад.

ТОЧИК

Точик аз оғози таърих омадӣ, хуш омадӣ,
Бо китоби рози таърих омадӣ, хуш омадӣ.

Пештар аз бомдоди нақши таърих омадӣ,
Дар ҷаҳон ҳамчун ниҳоди нақши таърих омадӣ.

Саргузашти умри таърих аст андар дӯши ту,
Сарнавишти дури таърих аст андар хуши ту.

Соли таърихат бувад андар хабар ҳаждаҳ ҳазор,
Давлату фарҳангу аврангу китобат бешумор.

Эй диновар, давлатовар, эй нахустомӯзгор,
Эй нахустин дар ҷаҳон адловару конунгузор.

Ту алифбои нахустинро ба санг овардаӣ,
Пас китобу хомаву дафтар ба ранг овардаӣ.

Давлати Точик буд дар сеяки рӯи замин,
Шӯҳрати тоҷик буд болотар аз чархи барин.

Дар Тибету Ҳинд маҳфуз аст осораш ханӯз,
Ҳар кучо монда нишонаҳои бисёраш ханӯз.

Хиттаи ӯ ҷойгоҳи ҳазрати Одам буда,
Шӯҳрату овозааш сар то сари олам буда.

Буд нахустинмеҳани авлоди одам хоки ӯ,
Чун биҳишти рӯи олам буд хоки поки ӯ.

Сарзамини тоҷикон дар ҳафт кишвар будааст,
Чун камони ҳафтрангу ҳафт манзар будааст.

Мардумаш дур аз бадиву ҷаҳлу аз кину риё,
3-ин сабаб машҳур гардид он ба номи Орё.

Рӯзгорашро нахуст аз оҳану санг офарид,
Пас тамаддун офариду илму фарҳанг офарид.

Дасти тиллоии ӯ таърихро бунёд кард,
Сарзамини мурдаи таърихро обод кард.

Кам-камак аз хоки худ охир муҳочир гашт ӯ,
Сар ба сар дар ҳар сӯи олам мусофир гашт ӯ.

ӯ ба ҳар як хиттаи таърих роҳи нав кушуд,
ӯ ба ҳар як гӯша номи нав ба худ пайдо намуд.

Тоҷику Рус, Артаву Арса ҳама аз номи ӯст,
Худ Фарангу Ҳинду Эрон ҷумла аз пайгоми ӯст.

Кӯҳи Тоҷикро Худо аз рӯҳи Тоҷик офарид,
Ҳамчу рамзе аз баландӣ кӯҳи Тоҷик офарид.

Буд забони ҳазрати Одам забони орё,
Буд забони бас бузургону азизу авлиё.

Достонҳои «Маҳабҳарата» аз шаҳкори ӯст,
Низ «Ригведо», «Авасто» ҷумла аз осори ӯст.

«Шоҳнома», кист мегӯяд фақат афсона аст?
Ҳар кӣ мегӯяд вай аз таърих бас бегона аст,

Кист мегӯяд, ки тоҷикро, набуд кишваркушо?
ӯ кушода хиттаҳои Осиёву Аврупо.

Кам-камак таърихи худро лек ӯ аз ёд бурд,
Дастовардаш ба чанголи фаромӯши супурд.

Дастоварди варо бас ин гирифтун он гирифт,
Ин гирифт ар ошкоро, он вале пинҳон гирифт.

Парварид ӯ ину онро гарчи андар доманаш,
Оқибат дар доманаш ҳам ину он шуд душманаш.

Бояд аз тақдир тоҷик кард бас шукру сипос,
Ғайри оне, ки набудаши дидаи душманшинос.

Дасти тоҷик хитгаи таърихро обод кард,
Човидон Кохе ба нерӯи хирад бунёд кард.

Тоҷик аз ин ҳиммати худ тоза миллат офарид,
Ореимиллати орей аз иллат офарид.

Ҳикмати пешини худро ӯ ба ёд овард боз,
Ҳиммати дерини худро дар ниҳод овард боз.

ВАҲДАТ

Ҳамдилӣ, ҳамбастагиву ҳамсадоӣ ваҳдат аст,
Меҳрубонӣ, ғамгусорӣ, ошноӣ ваҳдат аст.

Ваҳдат аст он, ки ба назм овард даври коинот,
Ҳаммаромӣ, ҳамравоӣ, ҳамгироӣ ваҳдат аст.

Ваҳдат он набвад, ки сози бо ду-се тан дар ҷаҳон,
Бо ҳама халқи Худо ваҳдат намой, ваҳдат аст.

Нест осон роҳ кандан гарчи аз кӯҳи гарон,
Лек гар аз дил ба дил роҳе кушой, ваҳдат аст.

Бо худ о, хоҳӣ нагардӣ гар фаромӯши худӣ,
Аз фаромӯшӣ агар ки бо худ ой, ваҳдат аст.

Дасти ҳар афтада гиру дасти худ бар даст дех,
То Худо дасти ба даст ин ҷо биёӣ, ваҳдат аст.

Боғи ваҳдат дар баҳору дар зимистон гул кунад,
Дар замини меҳр чун гул лаб кушой, ваҳдат аст.

Ваҳдати ҳар қатра Норахро ба гардиш оварад,
Ҳамчу дарё қатра-қатра боҳамой ваҳдат аст.

Аз гузашти рӯзгорон боядат аз худ гузашт,
Гар расӣ, эй дил, дар ин раҳ чун фидой, ваҳдат аст.

КАСЕ НЕК ДОНАД НИЁГони ХЕШ

Агар ман надонам ниёғони хеш,
Чӣ сон пок дорам дилу ҷони хеш?

Аз ин рӯ равам ман ба қаъри Аҷам,
Зи дунёи кӯҳна садо оядам.

Ба Алвандрӯдам бари Тайсафун,
Даро, Тоқи Кисро ба ҷон андарун.

Чакочак расад аз набарди гарон,
Шикаста ҳазорон зи гурзу камон.

Зи Рустам шуда Саъди Ваққос суст,
Ба назм оваридаст фарзанди Тӯс.

Фаредун ҳамеша ба ёд оядам,
Чу як сулҳпеша ба ёд оядам.

Аз ӯ кушта Заҳхоки Морон шудааст,
Зи душман тихӣ рӯзгорон шудааст.

Сиёвуш аз ин даҳр бо оштӣ,
Нишони бади ҷанг бардоштӣ.

Ҳама ҷангбезори халқи куҳан
Хаёли Сиёвуш кунад мисли ман.

Ба ҳар сол Наврӯз ояд яқин,
Сиёвуш кунад ёд аҳли замин.

Зи Ашкониёнам, зи Сосониён,
Расидаст рӯҳам зи Сомониён.

Шикастаст рӯҳам бaсе садди роҳ,
Набурдаст рӯҳам зи душман паноҳ.

Наяст ифтихорам зи гурзу камон,
Ниёгон шикаста ҳам ину ҳам он.

Ба ин сон ниёгон ҳаётам хуш аст,
Ҳаётам ба ранчу нишотам хуш аст.

Касе нек донад ниёгони хеш,
Бад-он нек донад дилу чони хеш.

БИРАСАД БОНГИ ЧАРАС

Аз Гардани Уштур бирасад бонги чарас,
Бояд бирасӣ ба қадри ҳар ними нафас,
Ҳар чо, ки диле ҳаст, бикун сахт ҳавас,
Монанди шарар гузар зи ҳар банду қафас.

* * *

Мо банд кушодем, ки озод шудем,
Мо ғусса бихӯрдем, ки дилшод шудем.
Ҳар мӯъчизаро ҳаст ба дунё сабабе,
Мо нақб бикандем, ки Фарҳод шудем.

МУНОЧОТ

Худоё, Тоҷикистонро ниғаҳ дор,
Тулӯъи нуру имонро ниғаҳ дор.
Ҳарими ҳикмати «Бӯстон»-и Саъдӣ,
Гули рӯйи «Гулистон»-ро ниғаҳ дор.
Зи шоҳи наҳли вичдон мевааст ӯ,
Худоё, наҳли вичдонро ниғаҳ дор.
Паси даҳ қарн сомон ёфт Сомон-ш,
Шукӯҳу фарри Сомонро ниғаҳ дор.
Шаҳаншоҳи Хуросон дар Душанбе!
Шаҳаншоҳо, Хуросонро ниғаҳ дор.
Ҳама мастийи мо аз ҳастийи ӯст,
Ту шӯру шавқи мастонро ниғаҳ дор.
Шумори хасмаш аз мӯру малах беш,
Алайҳи хасм хосонро ниғаҳ дор.
Ба рағми хасми рӯбахфеъли бадкеш,
Паёпай хези шеронро ниғаҳ дор.
Бикан бо чангу дандон пӯст аз ӯ,
Ғурури чангу дандонро ниғаҳ дор.
Зи барқи теғи буррон сӯз чашмаш,
Ҷилойи теғи бурронро ниғаҳ дор.
Сипоҳони миҳан душмангудозанд,
Сипоҳи Вахшу Хатлонро ниғаҳ дор.
Зарафшоно, дилафшон кун ватанро,
Дили дарёйи гурдонро ниғаҳ дор.
Шукӯҳи Суғду Шумон¹ аз ҳасад дур,
Бадахшони дурахшонро ниғаҳ дор.
Дуёи мустамандон мустаҷоб аст,
Худоё, Тоҷикистонро ниғаҳ дор.

---

¹ Шумон – манзур Ҳисори шодмон аст, ки гузаштаи дурахшон ва таърихи ифтихорманде дорад.

ТАРОНАИ ВАҲДАТ

Диёри мо диёри нуру гавҳар аст,
Зи қулла то ба қулла тахту минбар аст,
Зи чашма то ба чашма оби Кавсар аст,
Назарнамудаи Ҳақу паямбар аст,

Бародарон, бародарони меҳрбон, ба ҳам шавем,
Барои шӯҳрати диёри нозанин алам шавем!

Шавад, зи чашмаҳо ба наҳрҳо расем,
Зи наҳрҳо ба рӯду баҳрҳо расем,
Ба майли қалби пок ҳар кучо расем,
Марому мақсад ин ки мо ба мо расем,

Бародарон, бародарони меҳрбон, ба ҳам шавем,
Барои шӯҳрати диёри нозанин алам шавем!

Замонаро ба ранги дигар офарем,
Самои мулкро пурахтар офарем,
Сарои мулк аз дур, аз зар офарем,
Зи буда беҳ, зи буда беҳтар офарем,

Бародарон, бародарони меҳрбон, ба ҳам шавем,
Барои шӯҳрати диёри нозанин алам шавем!

Зи хоки пок суди мо зи ваҳдат аст,
Биё, шукӯҳу буди мо зи ваҳдат аст,
Нишоти мо, вучуди мо зи ваҳдат аст,
Таронаву суруди мо зи ваҳдат аст,

Бародарон, бародарони меҳрбон, ба ҳам шавем,
Барои шӯҳрати диёри нозанин алам шавем!

АЙ ҲАМВАТАН, БИЁ

Ай мурғи кӯчбаста зи боғу чаман, биё,
Оҳуи фандхӯрда, ба кӯҳу даман биё,
Кашмир хоҳадар дилат, сӯйи ватан биё,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Бовар макун дигар ба фиреби саробҳо,
Дигар маҷӯ зи нокасон таъбири хобҳо,
Дидӣ, ки то кучо барад дарси шитобҳо,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Он сӯйи марз дашти балоҳову кулфат аст,
Он сӯйи марз дарду чафоҳову захмат аст,
Дар зиндагонӣ дар ватан будан ғанимат аст,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Наврӯз бе ту дар ба дилам во намекунад,
Гулдастае ба ошиқон оро намекунад,
Булбул ба гулшан омада ово намекунад,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Ай тифли нозпарвари модар, биё, биё,
Ай ошиқи ягонаи дилбар, биё, биё,
Пушту паноҳу ҳомии кишвар, биё, биё,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Ай гумраҳе, ки заррае дар ту гуноҳ нест,
Аммо касе ба мисли ту гумкардароҳ нест,
Ҷуз хоки кишварат туро хоке паноҳ нест,
Ай ҳамватан, биё,
Ай ҷони ман, биё!

Боз ой, то ки шеъру сухан гулфишон шавад,
Бо ҳиммати ту боғу чаман гулфишон шавад,
Бо заҳмати ту хоки Ватан гулфишон шавад,
Ай ҳамватан, биё,
Ай қони ман, биё!

Бар пешвози роҳи ту, ай ғамгусори ман,
Рӯшангар аст гавҳари чашмони чори ман,
Гарм аст хонаи дили уммедвори ман,
Ай ҳамватан, биё,
Ай қони ман, биё,

Ай қони ман, биё,
Ай ҳамватан, биё!

СИПОС

Резасанги роҳҳои кишварам—тоҷи сарам,
Баҳри ҳифзи осмонаш хок гардад пайкарам.

Дар дифои халқ сӯзам бо забони оташин,
Дар забони оташи ҷовид монад озарам.

Додарон хуфтанд зери тахтаи мрамор, вале
Аз ҳама кӯҳхост боло ёди қадди додарам.

Хоҳарам меканд мӯи сар зи хатти марги ёр,
Абрӯе, ки сари кӯҳ аст, мӯи хоҳарам...

Дар ғами осоиши дунё нахушқид ашки мом,
Чашмҳои Тоҷикистон—чашмҳои модарам.

КАТИБАЕ ДАР ВУРУДГОҲИ НАҚБИ АНЗОБ

Ба меҳроби ту гоҳи раҳгузорӣ
Лак андар лак мусофир сачда орад.
Ба ҳичрат рафта пас ояд ба шодӣ,
Лак андар лак муҳочир сачда орад.

Ту шарёни тапанда дар дили кӯҳ,
Раги баргаштани ҳамхуни мой!
Ту пайванде миёни ду ҷуфт бол,
Ба Эронӣ Хурӯсон раҳкушоӣ!

Нишони қудрати дастони тоҷик,
Нишони ҳиммати армони тоҷик.
Гар эронӣ мададгори ту омад,
Ту имдоде дигар бар ҷони тоҷик!

ВАҲДАТ

Кас надонад ҷуз худо фардои ту, фардои ман,
Дар паси сад парда ин дунёи ту, дунёи ман.

То наяфтем андар ин гардуни гардон мову ту,
Дасти кӣ медорад аз болои ту, болои ман?!

Хоки моро ҳар кӣ меояд, парешон мекунад,
Вах, чӣ рӯяд одаме аз лои ту, аз лои ман.

Ҳафт пушти мо фурӯ рафт аз маҳалбозӣ чунон,
Мурда ҳам гӯяд, ки: «Ҳез, ин ҷои ту, ин ҷои ман!»

Ташналаб дар сарғаҳи дарё ману ту ҷон диҳем,
То кучо аз ҳам ҷудо дарёи ту, дарёи ман.

Сар бурун орем агар аз як гиребон мову ту,
Сар фузорад кӯҳ ҳам дар пойи ту, дар пойи ман.

ТОҶИКИСТОН–НАБЗИ МАН

Як нафас имкони ман бе Тоҷикистон нест, нест,
Дар тани ман ҷони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

Тоҷикистон номи ман, парварда шираш коми ман,
Ҳам намак, ҳам нони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

Тоҷикистон–кӯҳи ман, кӯҳи баландаш–рӯҳи ман,
Қиблаи имони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

Тоҷикистон–набзи ман, хораш–баҳори сабзи ман,
Абри ман, борони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

Тоҷикистон–ёди ман, аждоди ман, авлоди ман,
Гавҳари чашмони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

Тоҷикистон–бахти ман, фархунда тоҷу тахти ман,
Давлати Сомони ман бе Тоҷикистон нест, нест.

ДУРАХШИ ТОЧИК

Чон агар гӯй, диҳад чон, тоҷик аст,
Нон агар гӯй, диҳад нон, тоҷик аст.

Баҳри ҳар саҳронишин саҳро диҳад,
Бар гадоён тоҷи султон тоҷик аст.

Бедили бечора дил хоҳад агар,
Дил диҳад бе ҳеч армон, тоҷик аст.

Дар биёбон баҳри ҳар як ташналаб
Медиҳад оби Зарафшон, тоҷик аст.

Ҳар кӣ ояд, дӯсттар дорад зи хеш,
Гарди хоки пойи меҳмон тоҷик аст.

Дар начобат чангчӯ не аз азал,
Сулҳчӯи марди майдон тоҷик аст.

Рӯйид аз хуне, ки Искандар бирехт,
Лоласон андар баҳорон, тоҷик аст.

Сар ба дору гарданаш бар тег дод,
Ҳамчу суғд аз баҳри имон, тоҷик аст,

Сангдил Чингиз диду санг шуд,
Мағз дар мағзи кӯҳистон, тоҷик аст.

То кунун аз ваҳшати Темурланг
Шуд чигаргоҳаш намакдон, тоҷик аст.

Он, ки эҳё мешавад, сад шукр боз
Аз қазо, аз тирборон, тоҷик аст.

Асри бесомони он хоҳад гузашт,
Соҳиби тахт, Оли Сомон тоҷик аст.

АЗ ВАҲДАТ АСТ

Дӯстии хонадон аз ваҳдат аст,
Пойдории ҷаҳон аз ваҳдат аст.

Ҳар кучо ояд ба гӯш овози сулҳ,
Шӯълаи сулҳи замон аз ваҳдат аст,

Тоҷики мо рӯи олам шуд пареш,
Якдили тоҷикон аз ваҳдат аст.

Тоҷикони рӯи олам як шаванд,
Шаккари ин ормон аз ваҳдат аст.

Тоҷики афтодаам аз ҷой хез,
Қудрати Сомониён аз ваҳдат аст.

Тоҷики ман як ҷамолат сад шавад,
Ҳусн дар ин бӯстон аз ваҳдат аст.

Гуфт Убайдуллоҳи Ширин ин сухан:
Зиндагии одамон аз ваҳдат аст,

**МУБОРАК ҶАШНИ
ИСТИҚЛОЛИ ТОҶИК**

Муборак ҷашни Истиқлоли тоҷик,
Фурӯғи шӯълаи иқболи тоҷик.

Баҳори умри кишвар гулфишон шуд,
Гулафшонист акнун холи тоҷик.

Ҷароғи хонаам дигар намирад
Ҷу ҳастам дар амони боли тоҷик.

Ҳабар ояд маро аз дуру наздик
Ки ҳар ҷо метапад ашғоли тоҷик.

Мусофирҳо раҳи меҳнат бичӯянд,
Дили бикшода дар омоли тоҷик.

Камоли маърифат рӯзе дурахшад
Шавад санги раҳаш халхоли тоҷик.

Убайдуллоҳи Ширин тӯҳфаат чист?
Бубахшо шеъри худ бар холи тоҷик.

ФАРИШТАИ САФЕДБОЛ

Ватан!
Фариштаи сафедболи ман,
Ба ёди ту бипечад ин хаёли ман.
Ба қуллаҳои орзу бубар маро,
Ки бо ту нашканад қади ниҳоли ман.

Ватан, фазои орзу, фазои дард,
Туро бичӯям биебам аз набард.
Ба роҳи хештаншиносиат ҳанӯз,
Раҳе бичӯям аз миёни жожу гард.

Кунун, ки бишнавад ҷаҳон рӯчӯи ман,
Кушода ҳар дари ҷаҳон ба рӯи ман.
Ба ҷуз канори ту ба ман канор нест,
Канори ту бувад ҷаҳони ҷустуҷӯи ман.

Ба ҳар нафас, ки мекашам ҳавои ту,
Дилам ба ҷӯш ояд аз навои ту.
Ба дарду ранҷо, ки ҳар ду мекашем,
Туй давои ман, манам давои ту.

Ватан!
Фариштаи сафедболи ман,
Ба ёди ту бипечад ин хаёли ман.
Ба қуллаҳои орзу бубар маро,
Ки бо ту нашканад қади ниҳоли ман.

ОҲАНГИ ҲАМДАРДӢ

Он кас, ки ғам дорад ба дил, ҳамдарду ҳамҷони ман аст,
Оҳанги ҳар ҳамдардие бар дард дармони ман аст.

Гар ҳаст қурси офтоб аз хони сабзи осмон,
Нони ҳалоли зиндагӣ дар хони даврони ман аст.

Деҳқони соҳибшаъни ман халлоқи нозу неъмат аст,
Ҳам сарбаланду босафо чун кӯҳсорони ман аст.

Аз ҳиммати дарёдилон обод гардад Данғара,
Ин даштҳои ташналаб фардо гулистони ман аст.

Чун зарби путки коргар зарби сухан бояд шунид,
Ин сӯзу сози шеъри тар аз оташистони ман аст.

Дар мазраи аҳду вафо тухми садоқат коштем,
Нахле агар сар мекашад, аз ишқу армони ман аст.

Ҳарфе бигӯӣ, шоиро, шахмисраи шеърат бувад,
Ин ҳарфи Ваҳдат дар дили халқи баимони ман аст.

Дар рӯи олам бешумар бошад билоду шаҳрҳо,
Якто чу Модар баҳри ман, ин Тоҷикистони ман аст.

ШАТРАНЧ

Дар хаёлам зиндагонӣ сахнаи шатранч ҳаст,
Ранч агар бар чон кашидӣ, нақдаи он ганч ҳаст.

Мӯҳраҳо аз дона то фарзин чу мебошад азиз,
Нест нодаркор сахни рӯзгорон ҳеҷ чиз.

Борҳо бишнидаю дидем дар ин корзор,
Буд нобуд гаштаю нобуда буд, ин гӯш дор:

Бингарад ҳар мӯхрае бар тахта бо азму субот,
Бар ямину бар ясору пешу пас бо эҳтиёт.

Майда-майда дона бо чидду чадал фарзин шавад,
Зинбапуште аз амал охир савори зин шавад.

Ростӣ омӯз аз рафтори худ гоҳи набард,
Качравии асп охир шоҳи худро мот кард.

Дар ҳақи фарзин яке фил кори бас марғуб кард,
Дигаре бо ҳамлаи худ шоҳро мағлуб кард.

З-ибтидо ҳар мӯхрае дорад ба худ ҷоёву ном,
Гоҳи бурду бохт мегардад яке воломақом.

Ин ба ону он ба инаш такагоҳу ёвар аст,
Ҳар яке бозингару корозмуда довар аст.

Ваҳдати шатранҷ бар мо панд бошад, бегумон,
Шоҳ чун танҳо бимонад, мот гардад он замон.

РЎЗИ ВАҲДАТ

Қалбхо аз қайди ғам озод шуд,
Гӯй, Ширин ҳамдами Фарҳод шуд.
Парчами ваҳдат парафшон гашт боз,
Пиру барно ҳар кучое шод шуд.
Вартае дар ҷодаҳои мо намонд,
Шоҳроҳи тозае бунёд шуд.
Тоҷики равшанзамир бинмуд ҷаҳд,
Аз Худованди сахӣ имдод шуд.
Бар парешонгашта ёрони азиз,
Сӯи оғӯши Ватан фарёд шуд.
Дӯстонро ханда андар лаб шукуфт,
Душманонро нақшаҳо барбод шуд.
Мулки мо аз бӯсаю оғӯшҳо
Гӯиё пуркелину домод шуд.
Аз футӯҳи беназири тоҷикон
Шаҳкитобу қиссаҳо эҷод шуд.

ШУКРОНА

Шафоатмандии Яздон расида,
Ба дарди тоҷикон дармон расида.
Зи баъди сактаи Сомониён боз
Бар ин кишвар зи нав сомон расида.
Ба ваҳдат ҳар кучо оғӯш боз аст,
Ки сарҳо бар сари паймон расида.
Зи файзи ҳамдиливу ҳамнавоӣ,
Басе файзе ба дастархон расида.
Ҳама озодаву болида , гӯй,
Ба марзи ташнае борон расида.

Ба дастафшони тоҷик ёрон
Зи Ҳинду Чину аз Эрон расида.
Ҳама гӯянд ҳарфи сулҳу ваҳдат,
Ки чанги худкушӣ бар ҷон расида.
Аз ин пас модари тоҷик ҳар ҷо
Аз он нозад, ки бар армон расида.
Душанбе омада аз нав бузургон,
Чу Юсуфон, ки бар Канъон расида.
Сияҳкор аз сиёсат дур гардид,
Сиёсат бар хирадмандон расида.
Худо, кун бепаю бебозгашташ
Сияҳрӯзе, ки бар поён расида.

ТАМАННО

Расад рӯзе, ки мо вораста бошем,
Забон аз ғай бати ҳам баста бошем.
Бурун афканда аз худ бухлу кина,
Ҳама озодаву барҷаста бошем.
Шавад гулрез нахли ваҳдати мо,
На ҳамчун шоҳаи бишката бошем.
Барандозем аз дил меҳри сарват,
Фақат бар ҳамдигар дилбаста бошем.
Чӣ ҳусне аз парешонии гулҳо,
Биё, эй ҳамватан, гулдаста бошем.
Ба ҳам бандем занчири муҳаббат,
Ки занчири адӯ бигсафта бошем.
Расад рӯзе, ки мо бедор гардем,
Ба асли поки худ пайвафта бошем.
Расад рӯзе, ки ҳамчун Оли Сомон,
Ҳумоюндавлату барҷаста бошем.

ИСТИҚЛОЛ

Рӯзгори сабзу хуррам бошад истиқлол,
Азми беандоза ҳар дам бошад истиқлол.

Ҳамчу оби тозаву боду ҳавои хуб,
Дар ҳама ақсои олам бошад истиқлол.

Хонаи ободу хони пур зи файз умре,
Заркалиди бахти одам бошад истиқлол.

Он паём аз ложварди эзиди пок аст,
Даст бар дастасту маҳкам бошад истиқлол.

Ҷанги бадрӯ доимо дар қасди зебоист,
Бо салоҳу Сулҳ тавъам бошад истиқлол.

Чеҳраҳои шоду хандон фориг аз ғурбат,
Ҷирағӣ бар аҳди адҳам¹ бошад истиқлол.

Рӯҳи аҷдодони худро шод бинмудем,
Ояҳои кудси ардам² бошад истиқлол.

Тоҷикони сарфароз аз ҳар канори даҳр,
Ҳамдилу ҳамрой³ бо ҳам бошад истиқлол.

Ҳамватан, бодо муборак худшиносият,
Сӯи фардо гоми бардам бошад истиқлол.

---

¹ Аҳди адҳам—ин чо ба маънои гузаштаи тор омадааст.

² Ардам –ояҳои китоби муқаддаси «Авасто» дар назар аст.

³ Рой—андешаи маҳкам , иродаи қавӣ.

СОЛИ ТОЧИК

«Муборак бод истиклоли тоҷик»,
Ҳаёти хурраму иқболи тоҷик.
Шуда аз ғайрати ҳар як ватандор
Зи хубӣ хубтар аҳволи тоҷик.
Ба ҷавлон дар самои зиндагонист,
Салоҳу сулҳ бошад боли тоҷик.
Надидам ҳеч қавмеро ба олам
Ба номусу шараф амсоли тоҷик.
Бувад бунёдмаҳкам давлати мо,
Зи Сомонист баски Оли тоҷик.
Ба ин некахтарию сарфарозӣ
Хушо бошад ҳамеша соли тоҷик!

СОҲИБИХТИЁРӢ

Хушо, тоҷик, соҳибихтиёрӣ,
Сари сабзу нумӯи навбахорӣ.
Муборак баъди яъсу ноумедӣ
Расидан бар муроду комгорӣ.
Ҳазорон сол буд ақвоми тоҷик
Ба тахту тоҷи Сомонӣ хуморӣ.
Талошу азми ту некӯ самар дод,
Муборак тахту бахту тоҷдорӣ!
Набошад милате амсоли тоҷик
Баномусу шараф, бонангу оре.
Ба ҳифзи зарраи хоки диёраш
Бувад омода баҳри ҷоннисорӣ.
Чу ҳастӣ қавми бофазлу хирадманд,
Набинӣ ҳеч гаҳ хорию зорӣ.

ТОЧИКИСТОН

Номи ту бар лаб наронам беш,
то наафтад аз даҳон
номи ту, ки ояти ишқ асту нур,
ибтидои зиндагониву сурур
марҳами чон,

Тоҷикистон!

Номи ту бар лаб наронам беш,
То налагҷад аз лабонам ногаҳон,
чун зи лабҳои садаф дурдонае
бар дили пуршӯри дарё бегумон.

Номи туст—

ин гавҳари покии имон,

Тоҷикистон!

Номи ту бар лаб наронам беш,
Номи ту ҷамъи ҳама зебоиҳост,
Беҳтар аз фирӯзаву лаъли Бадахшон,
Эй нигини зеби тоҷи Оли Сомон,—
Тоҷикистон!

Номи ту бар лаб наронам беш
Чун дигарҳо сахл бо нӯки забон,
То наолоям ба гардаш,
То наафзоям ба дардаш,
То нақоҳад қимати он,
Тоҷикистон!

Номи ту дар дил бигирам,

ҷои чон,

Тоҷикистон,

Тоҷикистон!

ЭЙ ВАТАН

Кай кашидӣ интизории маро,
То ки оям рӯи хокат, эй Ватан?
Лек медонам, накардам интихоб
Бо сари худ хоки покат, эй Ватан!

Кош, ман чун ҳадя бошам баҳри ту,
З-он ки беҳин тӯхфаи аз баҳри ман.
Аз азал бо ҳамдигар ҳамқисматем,
Ҳамгилему ҳамдилу ҳамчону тан.

Аз азал чун модарӣ аз баҳри ман,
З-ибтидо фарзанд ман аз баҳри ту.
Нукраи покизаи ҳисми туям,
Мисли ҳар як деҳаи ту, шаҳри ту.

Ҳеч касро нест имкон, то кунад
Модари хешу Ватанро интихоб.
Мояи тақдир бошад ин ҳама
Баҳти кас бедор бошад ё ки хоб.

Шукр гӯям қисмати некӯи худ,
Шукри он ки баҳти бедори манӣ.
Озмудам раҳ ба раҳ сад ранг дӯст,
Тоҷикистон, беҳтарин ёри манӣ.

Меравам ҳар ҷой чун Меҳри сипеҳр
Ё чу меҳри модари ҷонбахши ман.
Хонаи ҷону дилам равшан кунад,
Ёди ту–Варзобу Сиру Ваҳши ман!

МУРҒИ ИСТИҚЛОЛ

Эй мурғи хушхиром,
Эй мурғаки раҳошуда аз бандҳои дом.
Эй бехгарин парандаи дунёи ормон,
Зеботарин фасонаи таърихи тоҷикон.

Эй солҳо ба кунҷи қафас мустақар шуда,
Бо болу пар ситодаю бе болу пар шуда,
Эй зуд рафта дер зи ҳолам хабар шуда,
Эй худ асар ба зиндагию беасар шуда.

Дар гӯшаҳо зи гоҳи саҳар то ба пойи шом,
Аз фарш то ба арш, зи саҳрой то ба бом,
Эй аз ҷаҳони поку зи озодиҳо салом,
Эй мурғи хушхиром,
Мечустамат мудом.

Чун субҳи босафо ивази шом омадӣ,
Оғози субҳ аз паси анҷом омадӣ.
Эй пайки рӯзгор,
Эй навгули баҳор,
Монандаи ҳумо ба сари бом омадӣ.

Эй орзуи миллату эй тӯҳфаи замон,
Эй маҳвсози зулмати шабҳои бекарон.
Эй шӯълаи самоии ваҳдатситони мо,
Эй рӯшании зиндагии нав ҷаҳони мо.
Эй ҳадяи бихиштӣ зи алтофи Кирдугор,
Рахшонтарин ситораи гардуни рӯзгор.
Ин хоки тира аз руҳи ту зери по зар аст,
Аз болҳои нурфишонат мунаввар аст.

Чун ташнакоми об намудам садо туро,
Кардам зи шом то дари субҳе нидо туро,
То бар тани заиф намоям даво туро.
То ёбамат ба дарди ватан чун даво туро.

Эй мурғи некфол,
Эй хушқаноту бол.
Аз доми бандҳо,
Аз коми фандҳо,
Охир ба дасти хеш намудам раҳо туро.

Эй мурғи ормон,
Эй пайки зиндагии нави шеързодагон,
Дар осмони сабзи саодат ҳамеша мон
Чун бахти тоҷикон!

СУБҲИ ИСТИҚЛОЛ БУД

Мечакад аз боли кафтарҳои субҳ
Шабнами рӯзи навин.
Метаровад накҳати субҳи навин
Бар ҳарири барги гулҳои замин.

Медарояд аз дарича рӯшанӣ
Чун шаҳаншоҳи замон.
Аз булӯри равшании субҳгоҳ
Мемакад чун тифл хоки зарфишон.

Ин чӣ субҳе ногаҳон буд?
Тоҷикистон дар лиҳефи парниён буд.
Субҳ эъҷозе зи шаб буд?
Ё ки меросе зи хобу тобу таб буд?

Дастовезе магар аз ин ҷаҳони зол буд,
Ин чӣ қилу қол буд?

Ин чӣ субҳе буд, пойи шомгоҳ
Офтоб омад ба истиқболи моҳ.
Ин фиребо тӯҳфа буду бехтарини сол буд,
Муждае аз бахту аз иқбол буд!

Субҳ бахт полид он субҳ,
Гул ба боғи зиндагонӣ зарфишон сабзид субҳ.
Хандаҳо дар хандаҳо чун мавҷ дар амвоҷи мавҷ

Дар ду соҳил, дар лаби мо бозӣ-бозӣ доштанд,
Бар сипоҳи зоиди ғам турктозӣ доштанд.
Дар лаби мо, дар дили мо
Ханда мерақсид он субҳ,
Бахт механдид он субҳ.

Ноумедӣ дар дили амвочи шодони умед,
Дар нигоҳи рӯзи испед
Ғарқ мегардид он субҳ.

Ибтидои олами иқбол буд,
Рӯшании рӯзи некӯфол буд.
Хоки ифрити гунаҳ дар чанбари ғирбол буд,
Ғам ба зону сар ниҳода хастаҷону лол буд,
Субҳи истиқлол буд!

ЯУ СУБҲИ САФО ХАНДИД

Сад навдаи истиқлол дар равзаи мо хандид,
Дар пой шаби дунё як субҳи сафо хандид.
Заҳми тани Айниро ваҳдат ба ҳам оварда,
Иблис шуда ғирён, Одам ва Ҳаво хандид.
Пӯшонд сияҳабре рухсори маҳи равшан,
Аз пушти саҳоби субҳ маҳтоби само хандид.
Чун сайд ба дом афтод рӯзи ману рӯзи ту,
Хуршеди ҳаёт аз меғ по карда раҳо, хандид.
Мурғи саҳар аз гулбун гар дур зи базм уфтод,
Як субҳ даруни боғ булбул ба наво хандид.
Дар домани абри бахт гул чомадарон омад,
Дунёи фано ғирён, дунёи бақо хандид.
Аз ваҳдату истиқлол шукрона ҳазорон бор,
Уммед ба сони гул бо нашъунамо хандид.
Дар шашдари ин дунё хушбахт шуда тоҷик,
Ин нӯҳ қабат гардун то арши Худо хандид.

ТОЧИКИСТОН

Худоё, аз гапи тифлонаю гунгонаи чанде,
Ту ро, ай зилзила дар сина омад, сахт ҷунбидӣ.
Тагорӯ гашт хоки ту, ба хуни синаат тар шуд,
Дару девори бурчи тори ту абгор гардидӣ.
Ба рӯи шаҳчанорат лонаҳои холии бешанд,
Кабӯтарбаччаҳоят аз сари шохат бадар рафтанд.
Пару боли шикаста, тирхӯрда аз камони хеш,
Ба минқораш гирифта мушти хоку дарбадар рафтанд.
Ҳазорон бор дар таърих уфтодам зи тири хеш,
Раҳи ҳичронии ман рафт бо роҳи ниёконам.
Ҳазорон бор теғу ханчари хунини тифлонат,
Буриду пора-пора кард қалбат, Тоҷикистонам.
Зи кӯрии ману манҳо шудӣ муфлистарин муфлис,
Зи ноогоҳии тифлат шаҳиди ханчараш гаштӣ.
Ҳадиси оташу хаспора будӣ дар даҳони ӯ,
Ва охир сӯхт ӯву ғарқай хокистараш гаштӣ.
Ба ҳар ҳоле, ки бошӣ сачда орам зери пой ту,
Ба ҳар ҷое, ки бошам лонаам дар шохсори туст.
Ба ҳар ҷое, ки бошам лолаи меҳру вафодорӣ,
Ба кунҷи боғи тақдиру таманно дар канори туст.
Агар ман тирхӯрда, аз дилат ҳам тир бигзаштӣ,
Агар ман синамурда, синаат хумхонаи зардоб.
Агар дар тангдастиям, ту ҳам чун фақри беҳолӣ,
Агар сарсонӣ ҳар кӯям, ту ҳам дар панҷаи гирдоб.
Ба ҳар ҳоле, ки мегардам, ҳаёлам дар ҳавои туст,
Ту чун Албурзию ман резаи санги Бадахшонам.
Ба ҳар мулке, ки бошам, соябонӣ бар сари банда,
Туи пушту паноҳам, қиблагоҳам, Тоҷикистонам.
Ба ҳар ҳоле, ки бошам обу ранги туст дар қалбам,
Зиёратгоҳи ман ҳар сахраат будию мемонад.
Ба қавли лаҳзаҳои охирини зиндагӣ, қалбам,
Ба рӯи дору зиндонҳо суруди меҳри ту хонад.
Зи теғу тири фарзандат ҳазину сахт беморӣ,
Хати батлон ба гирдат мекашад зоғу қулоғи беш.
Зи ҳар сӯ каждому мори фузуне аз раҳи кина,
Зи бурчи санги сарди сайдхоҳӣ мезанандат неш.

Ҳазорон зилзила гар боз дар қалбат шавад пайдо,
Ба ҳар давру замон ҳастӣ чу шеда даҳр побарчо.
На селат мефитонад, на шамоли кӯи номардон,
Азеро ҷони ҷони ту бувад дар ҷони чун манҳо.

АРШИ ВОЛО

Гавҳари маънии дилҳой бароям, Тоҷикистон,
Тахту бахти арши волой бароям, Тоҷикистон.

Файзборӣ, файборӣ, ҳимматат пайгамбарист,
Кӯчакию кулли дунёй бароям, Тоҷикистон.

Дар диёри беш бо лафзаш сухан гӯянд, аммо
Рӯи хоки даҳр яктой бароям, Тоҷикистон.

Бо ҳама ин саҳразору бо шикасту рехтан
Дар қашангӣ зеби дунёй бароям, Тоҷикистон.

Навбахори сармадият бист солеро бидида,
Дар ниғаҳ сар то самоҳой бароям, Тоҷикистон.

Лаҳни сангу обу хоку сабзаву паррандагонат,
Ҳамчу лафзи мом фаҳмой бароям, Тоҷикистон.

Як замон марги ману миҳан расидӣ, оҳ, оҳе,
Гашта пайдо чун Масеҳой бароям, Тоҷикистон.

Ҳамд мегӯям, ки аз афтоданат бархостӣ боз,
Ин бувад дарси тавоноӣ бароям, Тоҷикистон.

Борҳо бераҳа гаштам аз хати ҳастии худ ман,
Боз роҳи тоза бикшой бароям, Тоҷикистон.

Ҳасми таърихат ба қалбат ханчари беше агар,
Бахти ман! Имрӯз эҳёй бароям, Тоҷикистон.

Ҳамчу лафзи поки Сино, ҳамчу хуршеда самоӣ,
Рӯи дунё пойбарчой бароям, Тоҷикистон.

ЗАБОНИ МОДАРӢ

Лаҳни поки бебаҳои модарам,
Мекунам пайдо туро дар чони худ.
Эй мани лабташнaro оби ҳаёт,
Бишканам бо сози ту армони худ.

Эй забони панду шеъри Рӯдакӣ,
Эй забони Бӯалӣ, лафзи Шифо,
Эй давои дардҳои одамӣ,
Эй забони ваҳдати аҳли сафо.

Бар сари ту, бар сари фарзанди ту
Борҳо бишкaст шамшери аҷал,
Аз дами шамшеру теги аҷнабӣ
Монда бар чони ту доғи бемаҳал.

Бар алайҳи душмани пуркинаат
Лаҳни ту то лафзи ту бе кина монд.
Душмани садрӯй омад бар сарат,
Меҳри ту якрӯй чун оина монд.

Гар касе хезад ба қасди куштанат,
Ман ба разми душманат хезам ба по.
Ҳамчу Фирдавсӣ туро эҳё кунам
Бӯалӣ гардам, туро созам даво.

Эй ту лаҳни модарӣ, худ омадӣ,
Бар ниҳоди ман зи шири модарам,
Зинда медорам туро дар шеъри худ,
Аз ту орам сеҳр бар шеъри тарам.

* * *

Одами хушасро ному нишонаш шоҳид аст,
Ҳар замонро бин, ки фарзанди замонаш шоҳид аст.

Он ки сар бинҳод зери хок бо номи Ватан,
Зери ин афлок номи ҷовидонаш шоҳид аст.

Кӯҳнаолабро ба ҳайрат монд Фирдавсии Тӯс,
Рӯҳпарвар то кунун шеърӣ равонаш шоҳид аст.

Ёд агар орем аз назми баланди тоҷикон,
Рӯдакиву Ҳофизи ширинзабонаш шоҳид аст.

Кӯҳҳои тоҷикон аз доғи армон шуд баланд,
Шоҳи Тирандоз бо Чилдухтаронаш шоҳид аст.

Сар шавад таърихи тоҷик аз «Авасто»-и қадим,
Ворисонашро китоби «Тоҷикон»-аш шоҳид аст.

* * *

Тоҷикистон, васфи ту бо ҳарфи нав сар мекунам,
Васфи ту бо рангу бӯи тозаву тар мекунам.

Шодмона зистам дар ту мани кӯҳдоманӣ,
Ҳамнишинӣ гӯиё бо моҳу ахтар мекунам.

Аз ҳама болоиҳои кӯҳсори сангзод,
Фахрҳо чун тифли кӯҳ дар баҳру дар бар мекунам.

Фаҳри миллат гаштаанд имрӯз фарзандони ту,
Номашон бо ифтихори нав ба дафтар мекунам.

Сабзу хуррам дар миёни кӯҳҳои сарбаланд,
Ман туро тасвир чун боғи муаттар мекунам.

* * *

Дур аз марзи Ватан умр чи сон мегузарад?
Ба ғам ғуссаву фарёду фиғон мегузарад.

Чумлаи дарду аламҳои Ватан чун армон
Аз дили мардуми овора ниҳон мегузарад.

Бӯи ҷонбахши Ватан ҳар ғаҳе ояд ба машом,
Ҷони озурдаам аз кавну макон мегузарад.

Ҷисму ҷон сӯхта хокистари бар бод шавад,
Зиндагӣ бе ҳадафу ному нишон мегузарад.

Аз Ватан дур ба ҳукми гули пажмурда бувад,
Бе тароват ҳаме аз дори чаҳон мегузарад.

Гар ба ҳурони бихишти бӯӣ дар боғи Ирам,
Ҳама бе атри Ватан мисли ҳазон мегузарад

Ақбаро, шукри ватандорӣ худ гир намоз,
Бо Ватан зиндагӣ бе суду зиён мегузарад.

ТОЧИКИСТОН

Тоҷикистон, ори ман, номуси ман, нангам туй,
Сарнавишти пок дар пешонии сангам туй.
Тоҷикистон, хонадони бахти ман, эй тахти ман,
Хафт гардун, хафт ахтар, хафт аврангам туй!
Достони бостонии ватандорӣи ман,
Чилди қомусам туй, девони фарҳангам туй.
Сарзамини ориёии авастонии ман,
Сачдагоҳи ман, нигористони Аржангам туй.
Мекунам шукронаи ҳастии раҳмонии ту,
Кишвари хуршедии ман, нур дар рангам туй.
Месароям, меситоям ман туро бо хуни дил,
Эй Ватан, эй Тоҷикистон, созу оҳангам туй.

АЗМ

Бинои бахти мо то гардад обод,
Бирезем аз муҳаббат хишти ваҳдат.
Замини умр то боре биёрад,
Биафшонем дон бар кишти ваҳдат.

Ба сӯи олам аз нав раҳ кушоем,
Гурезем аз парешонии миллат.
Садоқатпешагиро пеша гирем,
Раҳо гардем аз хориву зиллат.

Ба чуз ин роҳи дигар нест моро,
Чудой аз Ватан моро раво нест.
Ҳама мебояд акнун бо ҳам оем,
Ки дарди беҳамиҳоро даво нест.

Бубояд рост з-ин пас по гузорем,
Сари хамро зи нав созем боло.
Ки дар ҳар гӯшаи дунё битобад,
Сари болои мо бар чашми дунё.

АЗМУ ЧАҲД

Тоҷикистонро ба азмам шӯхрати дунё кунам,
Синаҳои ташнаро бо меҳри дил эҳё кунам.

Қарздорам аз ҳавову обу хоки меҳанам,
То нафас боқист, дилро масрафи дилҳо кунам.

Сарнагун созам ҳама кибру ғурури аҳли ҷоҳ,
Меҳру шафқатро ба қалби ҳамзамонон ҷо кунам.

Пояи ақлу фаросат бо ширеши килки худ
Дода сад пайванду онро тарҳи нав пайдо кунам.

Қуллаи мақсуд рахшон аст дар пиндори ман,
Мерасад рӯзе, ки дарди миллатам ифшо кунам.

Нурполоӣ кунам бо азми худ дар хештан,
Ҷаҳд созам равшаниро дар Ватан маъво кунам.

ҒАЗАЛИ ВАҲДАТ

Бахт механдад ба истикболи мо,
Мешукуфад ғунчай иқболи мо.

Меҳр миллатро ба ваҳдат оварад,
Ҳифз созад ваҳдат истиклоли мо.

Оли Сомон аз чудой шуд хароб,
Дарс бошад саргузашти оли мо.

Мекушад моро ба дасти мо рақиб,
Эҳтиёт аз душмани бадфоли мо.

Ҳарфи ваҳдат беш гуфтем, ай Худо,
Қоли моро васл кун бо ҳоли мо.

Меҳр гар дорему сулҳу дӯстӣ,
Мурғи хушбахтӣ шавад ҳамболи мо.

Рӯҳи Исмоили Сомонӣ, бубин
Орзуи хеш дар омоли мо.

Тоҷикистон ваҳдатистон мешавад,
Мешукуфад гулшани иқболи мо.

* * *

Кишвари ҳамчун чаман дорем мо,
Ифтихор аз ин Ватан дорем мо.

Тоҷикистон модари мо, чони мост,
Меҳри он дар қону тан дорем мо.

Месароём аз сафои дӯстӣ,
Аз вафодорӣ сухан дорем мо.

Базми моро нур бахш, эй ҳамватан,
Аз муҳаббат анҷуман дорем мо.

То шавад аз мо Ватан машхуртар,
Шавк бар ҳар илму фан дорем мо.

Ҳифз созем иттиҳоди халқро,
То даме чон дар бадан дорем мо.

Кишвари ҳамчун чаман дорем мо,
Ифтихор аз ин Ватан дорем мо.

Тоҷикистон модари мо, чони мост,
Меҳри он дар чону тан дорем мо.

* * *

Бар Ватан, эй ҳамватан, меҳри дучандон боядо,
Заҳмати арзандаи мардони майдон боядо.

Ваҳдати Суғду Бадахшон, Рашту Хатлон боядо,
Дӯстии ҷумла халқи Тоҷикистон боядо.

Нанги Аҳмадшоҳи Масъуди далерон боядо,
Дониши Синову Саъдии ғазалхон боядо.

Фазли Турсунзодаву Айнии пурдон боядо,
Ифтихори миллии Эмоми Раҳмон боядо!

БОДО, БОДО!

Эй ҳамватанон, китоби ваҳдат хонем,
Бо мақсади интиҳоби ваҳдат хонем.
Сулҳовари мулкро, ки бахтафрӯз аст,
Арзад, ҳама офтоби ваҳдат хонем.

Эй ҳамватан, ифтихор мебояд кард,
Бо роҳбари баор мебояд кард.
Миллат, ки саодат аз тифоқӣ ёбад,
Тавҳиди варо шиор мебояд кард.

Эй хамватан, иттиҳод мебояд кард,
Бигзаштаи хеш ёд мебояд кард.
Меҳост зи реша нест созад моро,
Бар рағми адӯ чиҳод мебояд кард!

З-оне, ки шудем шод, бодо, бодо,
Сулҳ он, ки ба мо бидод, бодо, бодо.
Оне, ки саодат оварад бар мардум,
Ҳамдастию иттиҳод, бодо, бодо!

ДУШАНБЕ

Аз меҳри дилу нури басар тахти Душанбе,
Аз дӯстии аҳли башар бахти Душанбе.

Аз фарри Каён фарри ҳама рӯзу шабонаш,
Шаъни падарон дар тану дар хуни равонаш.
Аз хандаи хуршедии ишқ аст бисоташ,
Яъне, ки ба Ҳурмузд расад риштаи ҷонаш.

Яъне ки бувад хонаи Хуршед Душанбе,
Мӯъҷизаи афсонаи Хуршед Душанбе.

«Шаҳнома»-и хоност китобаш ба ҷаҳонҳо,
Ишқи дили Мавлост китобаш ба ҷаҳонҳо.
Ин Меҳани Синост, бидонад ҳама дунё,
Дилномаи зебост китобаш ба ҷаҳонҳо.

Мерос зи Синою зи Мавлост Душанбе,
Яктошудаи давру замонхост Душанбе.

СУЛҲ

Хуш омадӣ бар диёри мо, сулҳ,
Зебоии рӯзгори мо, сулҳ.

Будем бaсе рамида аз ҷанг,
Ороми дилу қарори мо, сулҳ.

Чун хандаи поки тифлаконӣ
Андар рухи рӯзгори мо, сулҳ.

Орӣ ту навиди васли фарзанд
Бар модари интизори мо, сулҳ.

Аз кину ситез нотавонем,
Овардӣ ба тан мадори мо, сулҳ.

Шуд коста оби рӯй аз ҷанг,
Афзуд ба эътибори мо, сулҳ.

Пурсанд, ки бо чӣ ноз дорем?
Гӯем, ки ифтихори мо сулҳ.

Дар парчами халқи мо навишта:
Набвад ба ҷуз аз шиори мо сулҳ.

Ободию бахти хонадонӣ,
Шаъну шарафу виқори мо сулҳ.

Лабрез намуда ҷом, баргӯй:
«Бодо ҳама умр ёри мо сулҳ!»

СУБҲИ ВАҲДАТ

Муждагонӣ ба рӯзгор омад,
Ёр бо меҳр дар канор омад.

Хатм гардид чанги шайтонӣ,
Сулҳи раҳмонӣ устувор омад.

Шӯру ғавғову ҳою ҳу бигзашт,
Даври тамкину сабру кор омад.

Дӯст ояд ба хонаи тоҷик,
Душман аз сулҳ шармсор омад.

Аз гуноҳи ҳама гузар ту, Ватан,
Дил шуда пок аз ғубор омад.

Гар ту мардӣ, бишав ҳаёт эҷод,
Ки силоҳи ту марғбор омад.

Шоми ҳичрони орзуҳо рафт,
Субҳи ваҳдат чӣ нурбор омад.

Сидқро пеша кун, дигар маситез,
Ки ба имони ту мадор омад.

Ҷоми саршор деҳ, ки дар ин рӯз
Табъи ман бас ғазалнисор омад.

ТОЧИКИСТОН, ТОЧИКИСТОН

Зодаи даврони тӯфон,
Охирин уммеду армон
Баҳри тоҷикони дунё
Тоҷикистон, Тоҷикистон.

Вориси «Қонун»-и Сино,
Рӯдакиро чашми бино,
Зиндадори Оли Сомон.
Тоҷикистон, Тоҷикистон.

Лаълбахши зарфишонӣ,
Сарзамини кӯҳу конӣ,
Шамси анварро маконӣ,
Тоҷикистон, Тоҷикистон.

Баҳти мо дар ваҳдати ту,
Дар шукӯҳи шавкати ту,
Дар бақои давлати ту,
Тоҷикистон, Тоҷикистон.

ТОЧИКЕМ

Ту мағӯ аз ину аз онем мо,
Зодағони пири Канъонем мо.
Нест байни мову ту бегонағӣ,
Аз Хучанду Рашту Хатлонем мо.
Дар сабуриву адолатпарварӣ,
Пораи лаъли Бадахшонем мо.
Бо ҳама дарёдиливу соҳирӣ,
Ташнаи оби Зарафшонем мо.
Шаҳрзоди ҳиммату мардонағӣ
Зодағони Оли Сомонем мо.
Дар ҳама пасту баландихои даҳр
Шукр, фарзанди мусулмонем мо.
Нест байни мову ту бегонағӣ
Тоҷикем, аз Тоҷикистонем мо.

* * *

Ёрони муаззам, ба шумо ид муборак,
Ҳамраъйиву ҳамрозиву тавҳид муборак.
Будед агар дергаҳе беҳабар аз даҳр
Имрӯз хабардорию таъкид муборак.
Дар кулбаи андешаатон субҳдам аз сидқ
Як тифлаки нав чун шуда тавлид, муборак.
Шуд пора кунун чомаи найранги замона
Ҳамдардию ҳамбастии ноҳид муборак.
Хандида кунад паҳн зару зевари худро
Аз доманаш ар духтари хуршед, муборак.
Дар зери қадамҳои шумо аз гули худрӯ
Рӯида гули нозуки тамҳид, муборак.
Ошуфта набошед, шаби иди шуморо
Ғар Норинисо гуфт ба таъкид, муборак!

* * *

Шаҳри хунару меҳру вафо шаҳри Душанбе,
Ҷо гаштай дар ҳастии мо, шаҳри Душанбе.
Андар қади дилҷӯю дилорою базебат
Дорӣ зи гули лола қабо шаҳри Душанбе.

Пошад зи чароғи хунару илму маонӣ
Бар мулки дилу дида зиё, шаҳри Душанбе.
Мехостам аз шоҳии ҳарранги хаёлот
Дар бар бикунӣ тангқабо шаҳри Душанбе.
Дар кишвари андешаи ман то ба ханӯзӣ
Чун тифлаки берӯю риё, шаҳри Душанбе.
Аз шодию андӯхи ту дорад ғазале чанд,
Дар сафҳаи дил Норинисо, шаҳри Душанбе.

* * *

Хушбахт мешуморам худро, ки ёр дорам,
Дар мулки Тоҷикистон боғу баҳор дорам.
Аз шоми ноумедӣ ҳаргиз хабар надорам,
Аз файзи субҳ дар дил оҳанги тор дорам.
Бегона аст бар ман найрангу носипосӣ,
Хоҳам як умр 3-ин ду худро канор дорам.
Аз чархи бемурувват озорҳо бидидам,
3-ин рӯй бар баду нек бешубҳа кор дорам.
Парварда бо машаққат дар боғи зиндагонӣ
Дар мулки дидаву дил себу анор дорам.
Хандида бигзаронам шабҳои тор ҳарчанд,
Аз ашк шаддае чанд беихтиёр дорам.
Норинисо мағӯед, аз ҳар чӣ дар канор аст,
То санги чархи таърих андар канор дорам.

* * *

Тоҷикону Тоҷикистон зинда бод,
Ақли модарзоди инсон зинда бод.
Мекушоянд уқдаҳои розро,
Роздону роздорон зинда бод.
Ашки модарҳо мерезад, ай худо,
Хотири чамъу парешон зинда бод.
Хамрадифи сулҳу шодиву умед,
Шӯълаи хуршеди тобон зинда бод.
Бахт гардад то Зулайхоро насиб,
Юсуфи Яъқуби Канъон зинда бод.
Баҳри талқини нақӯиву хирад,
Сафҳа-сафҳа ҳарфи Куръон зинда бод.
То нависад номае, Норинисо,
Ишқ дар мағзи дилу чон зинда бод.

ДУШАНБЕ

Ту некӯтаринӣ,
Ту дилчӯтаринӣ,
Ту хушрӯтаринӣ,
Душанбе! Душанбе!

Ту шаҳри сафой,
Хушобу ҳавой,
Аҷаб ҷонфизой,
Душанбе, Душанбе!

Сафи арчаҳоят
Чу духтарчаҳоят,
Дилоро бағоят,
Душанбе, Душанбе!

Чунонам хуш оӣ,
Диламро кушой,
Маро худ ту шой,
Душанбе, Душанбе!

Ту хушсарнавиштӣ,
Ту анбарсириштӣ,
Ту боғи бихиштӣ,
Душанбе! Душанбе!

ҶОНФИДОЯТ МАНАМ

(Суруд)

Эй дили шоди ман, мулки ободи ман,
Обу хокат бувад асли бунёди ман.
Мардумат сар ба сар ҳамчу қону чигар,
Додару хоҳару хешу аҷдоди ман!

Нақарот:

*Дар дифоият манам!
Дар вафоят манам!
Мулки ҷонпарварам,
Ҷонфидоият манам!*

Сарҳадат, эй Ватан, сарҳади нанги ман!
Душманат кай амон ёбад аз чанги ман.
Ҷои ман дар сафи лашкарат маҳкам аст,
Ин суруди садоқат сароҳанги ман аст.

Нақарот:

Меҳри ту шӯълавар дар дилу қони ман,
Хидматат бошад аз рукни имони ман.
Вориси давлати Оли Сомони ман,
Тоҷикистони ман! Тоҷикистони ман!

Нақарот:

Бишканад гар ҳама банду пайванди ман,
Нашканад пеши ту қавлу савганди ман!
Ин саодат маро бас бувад дар ҷаҳон
Ҳамчу модар бигӯй, ту «фарзанди ман!»

Нақарот:

НИШОНИ ВАҲДАТ

1

Ҳар дам чадал намой
Андар мароми меҳнат,
Сӯроҳ то шавад кӯҳ,
Ёбӣ шукӯху шӯхрат .

Дар кори ту ҳамеша
Мардонагӣ аён аст,
Дар байни нақбканҳо
Аз заҳматат нишон аст.

2

Майдони заҳмати мо
Гардид нақби Уштур.
Созем баҳри кишвар
Роҳи васеи машхур.

Ҳар кас агар бубинад
Ин ҷо нишони ваҳдат,
Аз баҳри Тоҷикистон
Бошад раҳи саодат.

ҚАРЗ

Лукмае хӯрдӣ агар аз хони кас,
Нимаи ноне бубояд доданат.
Некие гар мерасад аз кас ба ту,
Қарз бошад некиаш дар гарданат.

Он ҳама мардон, ки пеш аз мову ту
Рафтаву аз худ нишоне мондаанд,
Бо умеди донаафшонии мо,
Донаҳое бар замин афшондаанд.

Сер аз ҷони ҷавони худ набуд,
Ҳеч як аз ҷоннисорони Ватан.
Марги онҳо буд васият баҳри мо,
Чун бубояд мурдану чун зистан.

Лоиқи номи падарҳои бузург
Гаштани фарзандҳо фарз аст, фарз,
Зиндагӣ гӯяд ба гӯши ман мудом:
– Ҷумлаи кори ҷаҳон қарз аст, қарз!

БА ДӢСТ

Мекашад бори зиндагиашро,
Гарчи бар дӯши хеш ҳар одам.
Гар нишинад ба доманат гарде,
Гард шинад ба домани ман ҳам.

Сархаму дилшикаста мегардам,
Байни мардум ба чехраи ғамгин.
Гӯиё, ки ба даст афтодам,
Ман ба вақти ҷинояти вазнин.

Дил ба барги чанор мемонад,
К-аз дами боди сахт меларзад.
Зарб ҳар гаҳ ба реша меояд,
Шоҳу барги дарахт меларзад.

ИН ТУӢ САНГИ САБУРИ ДАҲР

Тоҷикистон!
Танга-танга киштзорони заринат
як ба як музди ҳалоли волидони мост.
Говсандуқи куҳистони баринат
бонки рушди ҷовидони мост.

Тоҷикистон!
Эй падар, эй марди нуронӣ!
марди ботақво,
марди хушсуҳбат,
марди шоъиртабъ,
марди пурфарзанд,
марди меҳмондӯст,
марди заҳматкаш,
марди қуръонӣ!

Тоҷикистон!
Модарам, эй модари ширин!
Дар ду чашмат рӯҳ,
дар ду дастат ҷон,
Дар ду гӯшат ишқ,
дар рухат ҷаннат,
дар дилат покӣ,
дар лабат омин.

Тоҷикистон!
Ман зи тақдири ту дониستم:
некиву инсоф коре бас гарон аст,
порсо будан дар ин дунё на осон аст.
Ҳар ки дорад некиву инсоф,
дар ҷаҳони ҷангалу гургӣ
дар шумори гӯсфандон аст.

Сарпаноҳи охиринаш
сангзорони куҳистон аст.

Тоҷикистон!
Сарзамини ҷабрҳо аз сабр,
сарзамини сабрҳо аз ҷабр,
ҷабри сангин кӯҳ шуд, гаштӣ ту кӯҳистон,
сабри сангин кӯҳ шуд, гаштӣ ту кӯҳистон.
Ин туй балъида дар худ шарру шӯри даҳр,
ин туй санги сабури даҳр...

Тоҷикистон!
То кунун кӯҳат ба кӯҳат мерасид, аммо
одамат бар одамат кай мерасид осон?
Чун расид одам ба одам, одамӣ шуд кӯҳ,
чун расид одам ба одам, кӯҳ шуд талқон!

Тоҷикистон!
Баъд аз ин аз пушти ҳар санги куҳистон
дар шумори чашмаҳоят
ҷӯш зан!
Барҳез!

Дар шумори некиву инсофи худ
бар рӯи дунё рез!
Дар шумори ахтарони шеърӯ фарҳангат
ба фарҳанги ҷаҳон оmez!

ХОКИ ДУШАНБЕ

Модарам вақте ки меҳмони ман омад аз Бадахшон,
Меҳрубоние, ки дид андар Душанбе,
Меҳрубоние чу лутфи
Боғҳои атрогину
Хиёбонҳои пургул,
Кард мафтунаш,
Хоки зарҳези Душанбе
Бо чинори паҳлавону
Санчиди рақсону
Сарви нознозону
Булути пуртавону
Арҷаи паҳмоққокул
Кард афсунаш.

Қахрамони миллати тоҷик
Шириншоҳи Шотемур
Бо амри Сталин омад аз Маскав Душанбе,
Пойтахти тоҷиконро то бисозад андар ин дех.
(Чун Бухоро рафта буд аз даст).
Ин уқоби ориёӣ
Ончунон ки хонаи худро тақонад рӯзи Наврӯз,
Ӯ Душанберо тақонд, орову торо дод.
Ҳамчунон наврӯзгоҳаш бастан озин.
Чун ба ин наврӯзгоҳ бо ғунҷаи уммед по бинҳод,
Гуфто: «Дар Бухоро гар дарахти сабзи ман хушқид,
Боке нест,
Чӯби хушқе ҳам дар ин хоки Душанбе сабз мегардад».

Қахрамони миллати ман,
Он, ки шуд аз хомаи ӯ миллатам барно,
Он, ки фарҳангам шуда аз ақли ӯ барпо,
Он, ки гардид аз дуъояш дини ман эҳё,
Яъне, шоъири исонафас Айнии рӯйинтан,
Тақя дигар чун ба девори Бухорояш наёрист ӯ,
Дар Самарқанди азизаш
Бо забони мисли қандаш
чун напоист ӯ,
Бо яди Мӯсоии худ бар асояш тақя карда,
Раҳсипори пойтахти нав–Душанбе шуд.
В-ин асояш низ сеҳре дошт монанди асои Мӯсии Имрон.
Тоҷиконро маҳди бахти нав Душанбе шуд.
Бо асояш сабз шуд пойи қаламгардидаи тоҷик.
Бо асояш хуни мо сабзиду аз нав кард туғён!
Сабз шуд пас ҳам асои қомати ҳамгаштаи Айни,
Ҳам асои қомати ҳамгаштаи тоҷик шуқуфон гашт.
Оре, оре,
Ҳар дақиқа решаи поки Душанбе сабз мегардад,
Чӯби хушқе ҳам дар ин хоки Душанбе сабз мегардад!

НАВРҶЗ ДАВЛАТИ МОСТ

Наврӯз Офтоб аст,
Ҳар тобаш изтироб аст,
Ҳар сӯзи ӯ чавонист,
Ҳар рӯзи ӯ шабоб аст.
Наврӯз Офтоб аст.

Наврӯз инкилоб аст,
Афканда ҳар ниқоб аст,
Хок аст завҷаи бод,
Оташ арӯси об аст.
Наврӯз инкилоб аст.

Наврӯз–ишқи печон,
Обистан аст кайҳон,
Обистан аст олам,
Обистан аст ҳайвон.
Наврӯз–ишқи печон.

Наврӯз табли шодист,
Сармои дай дигар нест.
Сарди чу барфи охир
Аз тору пуди мо хест.
Наврӯз табли шодист.

Гардид чони мо сабз,
Ҳарфи забон мо сабз.
Пирем ё чавонем,
Шуд устухони мо сабз.
Гардид чони мо сабз.

Наврӯз давлати мост,
Ҳар сабза ҳиммати мост,
Ҳар лола сурхрӯйӣ,
Ҳар ғунча исмати мост.
Наврӯз давлати мост!

ДАР ОБИ ВАХШ МОҲИИ ЗАРРИНИ БАХТИ МОСТ

Дар хонае, ки барқ набошад, нишот нест,
Дар кишваре, ки барқ набошад, ҳаёт нест.

Ҳар миллате, ки ғарқ нагардад ба нури барқ,
Дар толиғаш ситора дар ин коинот нест.

Чашме, ки оташак занад аз сериву пурӣ,
Ўро ба ғайри оташи обӣ субот нест.

Хуш гуфт пири мо, ки: «Саховат ибодат аст
Ин нуктаро ниёз ба шарҳу барот нест.

Ҳар кас, ки саҳми хеш ба «Роғун» ниҳодааст,
Пурқиматаш ба назди Худо з-ин закот нест.

Оне, ки пули андаку беше дар он ниҳод,
Дар Рӯзи Ҳашр маътали Пули Сирот нест.

Он, ки дар ин ҷаҳон накунад дӯзахе бихишт,
Дар он ҷаҳон ба арши бихишташ қанот нест!»

Резад ба пойи ӯ ҳама ганҷинаи ҷаҳон,
Онро, ки ғайри нур, шайаш дар бисот нест.

Дар оби Вахш моҳии заррини бахти мост,
Дар Нилу Волгаву Амазону Фурот нест!

Нерӯи барқи обии «Роғун» начоти мост,
Дар барқи абру оби ду чашмон начот нест.

Ваҳшии Вахш ром кун, эй ҳамватан, ба зӯр,
Дигар замони тарсу шаку эҳтиёт нест!

ТОЧИКИСТОН БЕҲТАР АЗ ЧОН

Заҳми чашм афтод бар рухсори ту,
Дар ҳавои софу дар чӯбори ту,
Оҳи сурху зард омад дар ҳаво,
Оби сурху зард андар чӯйҳо.

Зард ояд дард аз овои ман,
Оҳҳои сард аз ҳайҳои ман,
Мерасад аз нағмаҳои чӯйҳо,
Тоҷики ман, вои ман, эй вои ман.

Пардаҳои нағмаҳоямро бикан,
Бар барои бекафанҳоям кафан,
Эй ғарибони Ватан, овардаам,
Пораеро аз Ватан дар ҳар сухан.

Тоҷикистон, зиндаам бо бӯи ту,
Кӯр бодо чашми бад бар сӯи ту,
Дур бодо ранги зарду гарди дард,
Човидон аз рӯи ту, аз чӯи ту.

Эй худо, пайванд кун бишкастаро,
Чамъ кун чамъи парешон рафтаро,
Чамъи хурди Тоҷикистони маро,
Аз парешонӣ, ниғаҳ дор, эй худо.

Тоҷикистон, Тоҷикистон,
Тоҷикистон чону чонон,
Тоҷикистон беҳтар аз чон,
Беҳтар аз чонону чонон.

ОРИЁНИ БОСТОНАМ, ТОЧИКИСТОНИ ЧАВОНАМ...

Ориёно, Ориёно, Ориёни бостонӣ,
Ориёни бостону Тоҷикистони чавонӣ.
Тозаву сарсабзу рӯшан, эй диёри боғу гулшан,
Чашмасору обшорӣ, чаннати рӯи ҷаҳонӣ.

Азм кардӣ, ориёна, дасти Аҳриман бубастӣ,
Разм кардӣ рустамона, пой сарлашкар шикастӣ.
Базм кардӣ ориёна, даштҳоро кишта кардӣ,
Базм кардӣ орифона, кинаҳоро кушта кардӣ.

Киштаӣ дар ҷӯяхои мағзҳо пиндорҳо,
Ҷорӣ кардӣ аз забонат чашмаи гуфторҳо.
Аз қадамҳоят бирӯяд хуштарин рафторҳо,
Хуштарин ангорҳо, атворҳо, адворҳо.

Шаҳриёри, шаҳриёри кишвари меҳру муҳаббат,
Шаҳриёри орифони кишвари ишқу садоқат.
Орифи шахрофаринӣ, сад Бухоро сохтӣ,
Шаҳраке аз хишти пухта, шаҳре аз хишти саодат.

Ман ба расми ориёни тоҷ бар сар кардаам,
Бар дирафши ориёни ҳафт ахтар кардаам,
Чилчароғи орифона ман фурузон доштам,
Хонадони ҳафт кишварро мунаввар кардаам.

Зинда бодо Ориёнам, ориёни бостонам,
Ориёни бостону Тоҷикистони чавонам!

САРЗАМИНИ КАМЗАМИНИ БЕКАНОР

Осмонат зарнигору остонат зарнисор,
Кӯхсорат нуқрадору обшорат нуқрабор.
Киштзорат ширадору боғҳоят шахдбор,
Пирҳоят пири қору тифлаконат шахриёр.

Қаҳрамонҳои қаламдори азизат, эй Ватан,
Аз азал сардафтари майдони маънуву суҳан.
Аз қадамгоҳи қаламкашҳои қавми сафшиқан,
Мерасад сад Орашу сад Рустаму Исфандиёр.

Оли Сомон чун камону тире пайконири гирифт,
Мағрибу Маҷрику ҳомуну биёбонири гирифт.
Лаҳни ноҳи орифонат Руму Юнонири гирифт,
Алғараз биғрифт Шарку Фарбу Ёмину Ясор.

Мезанам Заҳҳокро бо кӯбаи оҳангарӣ,
Медиҳам позаҳр заҳрашро зи алфози дарӣ,
Душманатро месароям ояти одамгарӣ,
То бимонад ҳовидона осмонат беғубор.

Синаро бикшодаам бар рӯи дунёи башар,
Чор сӯи хонаро бикшода бар ҳар раҳгузар,
Сарзаминам камзамину неъматаш бологузар,
Марҳабо бар хонаи ман, эй ҷаҳони беканор!

ТОҶИКИСТОНИ ОЗОД

Ҳама армони мо дар қалби ту чо шуд,
Дилат чун кохи нав болову барпо шуд,
Чу ҳамдил ёфт, якдил бо ту дунё шуд,
Ғамат, чун хотират шуд чамъ, танҳо шуд,
Сари ту боз бо хуршед боло шуд.

Басо помол шуд сарҳо, ки подорӣ,
Басо хуншор шуд дил, то ту саршорӣ.
Зи гил оварда берун бору пурборӣ,
Ту то гулпарварӣ, дурӣ зи ҳар хорӣ,
Ҳавою об ҳам кардат ҳаводорӣ.

Дилатро баҳри бахт омода кардӣ, лек
Шудӣ дур аз дилат, чун бахт шуд наздик,
Вале баҳшид чун рӯҳат туро таҳрик,
Ту худ бардошти бадро зи роҳи нек,
Ки боқӣ монд тоҷу тахтат, эй тоҷик!

Чу поённопазирӣ кард дил оғоз,
Сазовори ту боду бошад ин эъҷоз,
Ту ҳастӣ аз азал чун халқи давронсоз,
Яқин, оварда рӯ бар сӯи даврон боз,
Қарини ман, бикардӣ дуртар парвоз.

Батар мехост ҳасмат, гаштай беҳтар,
Ба худ бовар бикун, ӯ монд бе бовар.
Чу ҳолат дид бад, хуш холи ӯ шуд гар,
Бишуд дилхун, ки дилкаш мондаӣ, бингар,
Мабар аз ёд овард он чият бар сар.

Накандӣ дил зи бахт азбас туй хушбин,
Бубин рӯзи хуш, аз бад дорад он эмин,
Дилат ҳаққӯю чашми туст то ҳақбин
Сарат чун қулла бодо, на аз он пойин!

Баробар байни Балхиву Бухорой,
Чу гавҳар байни Балхиву Бухорой,
Ки ту бо оламорой, дилорой,
Саропо байни Балхиву Бухорой,
Сарафроз аз ту балхиву бухорой!

ХАСУ ХОКИ ВАТАН

Аз он чарҳо, ки ман гежидаам бо тан,
Аз он чарҳо, ки ман лағжидаам аз по,
Аз он чарҳо, ки ман гелидаам чун санг—
Намоёнӣ, Ватан, чун як тани хокӣ,
Аз он чарҳо, аз он хоки пур аз чокӣ.
Чунон хокӣ, ки бар он бигзарад чун бод,
Кунад бодаш, вале хоҳад ки афзун бод.

Бизад бар гӯш боде пушти ангуштам,
Ки пуштак ман ниҳодам бар танаш пуштам,
Чу кардам бар тани худ бори хокаш ҳис,
Бикардам бори хокатро зи чокаш ҳис.

Чу гирад бори он ҳатто хасе бар дӯш,
Бихоҳам гирад онро ҳар касе бар дӯш,
Нагирад заррае аз он касе бар дӯш,
Ки натвон буд бори як хасе бар дӯш,
Чунин будаст ҳисси ифтихори он,
Чунинам ифтихори хоки кӯҳистон.

Чу мешуд селае аз чӯши чар берун,
Ҳамешуд гов-гов аз гӯши чар берун.
Канораш абрҳо чун ришта меборид,
Ки об аз нӯги ҳар як ришта мешорид,
Ба чокаш мезадам бо мижжаам сӯзан,
Ба хокаш мезадам бо мижжаам сӯзан.

Накардам баски худро дар гумонат гум
Яке тири ту аз тирукамонат гум,
Намекард остонро осмонат гум,
Канори дилкашатро Қаҳқашонат гум,
Қалам ҳам таъми обу таъми донат гум.

Чи роҳатбахш, агарки хаста мо будем,
Ба ҳар чоки танат дил баста мо будем,
Ки бо хору хасат пайваста мо будем,
Ҳама побандат, эй вораста, мо будем
Ту ро ҳамдаст садҳо даста мо будем.

Чунон бо махмали худ беҳтарӣ аз раҳт
Ки он буд нарм моро рӯзҳои сахт,
Ту дон бахшидаӣ дар рӯзҳои қаҳт,
Шудӣ яклуҳт аз садҳо тани садлаҳт,
Худатро боҳтӣ бар хотири ин баҳт.

Гули субҳи сафедат чун ғияҳ меруст,
Чу дидат бефара, он бо фараҳ меруст,
Ба шомат руст мешуд, то пағаҳ меруст
Сафедии ту аз хоки сияҳ меруст.

Накарда чун ҳасе хоки туро помол,
Накард аз мо касе хоки туро помол,
Сафоли синаи чоки туро помол,
Нарӯяд то ки бар ангушти мо ҳасмол,
Накарда кас ҳаси поки туро помол!

ПАДАРОН

Қулласон рӯи кӯҳи меҳани мо,
Дар урӯчу шукӯҳи меҳани мо,
Чумла собит чу рӯҳи меҳани мо,
Бо Ватан ҳамтананду ҳамтани мо,
Монда барчову ҷовидон мани мо.

Чун зи ҳафтод пушти ҷусту матин
Пушташон рӯи худ надида замин,
Кӯҳ тан дода бар ватандорон,
Тор бар пудашон танида замин.
Ҷуз ба рӯи Ватан ба пеши касе
Ҳеч зону намезаданд, яқин!

Хоки мо то ки арзи ҳастӣ дошт,
Љумла азми ватанпарастӣ дошт,
По ниҳода ба арсаи ҳастӣ
Ҳар як онро, чу сарпарастӣ дошт.
Қадри хокам баландтар бурданд,
Даҳр гарчи зиёда пастӣ дошт.

Баски хоки Ватан зи ҷуд намонд,
Дар вучудааш басо сууд бимонд.
Дудмоне чи чангу дуд бимонд,
Ҳар чи бар даст дошт, зуд бимонд,
Ҳар киро ҳар чияш, ки буд намонд,
Бар Ватан арсаи вучуд бимонд!

Љуз падарҳои мо ба амри сиришт,
Кас ба хокам дарахту тухм накишт,
Рӯи девору бораҳои Ватан,
Кас набигзошт хишт рӯи хишт,
Ғайри ҳар шоири бузургаш кас
Баҳри ӯ ҳарфи ҷовидон нанвишт!

БА ҲАМЗАБОН

Эй ҳамзабон, эй ҳамзабон, рӯзи хушат фархунда бод,
Эй вориси озодагон, рӯзи хушат фархунда бод.

Эй як нишон аз дурҳо, аз мулки нуру хурҳо,
Эй насли неки ориён, рӯзи хушат фархунда бод.

Эй ҳамхудову ҳамрасул, эй ҳамсадову ҳамусул,
Эй бо Авасто ҷовидон, рӯзи хушат фархунда бод.

Поянда бо Зардушти худ, поянда бо сад пушти худ,
Сомонии пуршаъну шон, рӯзи хушат фархунда бод.

Насли Каюмарсу Курӯш, эй аз нажоди Дориюш,
Эй Ардашери Бобакон, рӯзи хушат фархунда бод.

Эй Хусрави Парвизи ман, эй Рустами рӯинатан,
Эй Хурмузу Нӯширавон, рӯзи хушат фархунда бод.

Эй чашми бози Рӯдакӣ, эй чангу сози Рӯдакӣ,
Эй чун Бухоро роздон, рӯзи хушат фархунда бод.

Бо «Маснавии маънавӣ» олам ба олам мезанӣ,
Эй орифи шаҳномагон, рӯзи хушат фархунда бод.

Қонуни Синоям туй, имрӯзу фардоям туй,
Эй хаста аз ину аз он, рӯзи хушат фархунда бод.

Чун Носири Хусрав биё, аз нав биё, аз нав биё,
Эй Айние аз Гиждувон, рӯзи хушат фархунда бод.

Сарсабз шуд иқболи мо, сарсабз истиқлоли мо,
Эй ҳамдилу ҳамормон, рӯзи хушат фархунда бод.

Дар рӯзи нав, эй меҳрубон, Раъно ба лаҳни булбулон
Бо меҳр гӯяд чони чон, рӯзи хушат фархунда бод!

ТОЧИКИСТОН, ВАТАНАМ!

Тоҷикистон, Ватанам, боғу баҳору чаманам,
Мулки хуршедии ман, кишвари гулпираҳанам.
Бишкуфӣ ҳар нафасе тозаву сабз андар сабз,
Бишкуфад васфи ту оҳанги нафису суханам.

Шодрӯзони накӯи ту фаровон бодо,
Чор фаслат ҳама гулбезу гулафшон бодо.
Сабзу обод Душанбеvu Бадахшону Ҳисор,
Суғду Хатлону ҳама водии Раштон бодо.

Рӯзи имрӯзи саиди ту муборак бошад,
Субҳи саршори навиди ту муборак бошад.
Хуш шукуфон шудай, бош шукуфон доим,
Эй Ватан, шодиву иди ту муборак бошад!

НУРИ ВАҲДАТ

Чамоат зӯр шуд аз нури ваҳдат,
Балоҳо дур шуд аз нури ваҳдат.
Замона пур шуд аз оҳанги тавҳид,
Садоҳо чӯр шуд аз нури ваҳдат.
Тамоми ҳамхудоён бо ҳам омад,
Риёҳо ур шуд аз нури ваҳдат.
Ба кулли аҳриманкорию дунё
Фалак мансур шуд аз нури ваҳдат.
Замин шуд сабз аз гармии дидор,
Само пурнур шуд аз нури ваҳдат.
Шабони тор рафта боз аз нав
Саҳар манзур шуд аз нури ваҳдат.
Фидои номи ваҳдат, ай азизон,
Чаҳон пурсур шуд аз нури ваҳдат.

ОЙИНАИ ЯКРҮӢ

1

Эй толиби Сосонӣ, эй вориси Сомонӣ,
Кас домани ин давлат нагрифт ба осонӣ.

Ободии Меҳанро имрӯз ҳамебояд,
Бозӯи Каюмарсӣ, тадбири Сулаймонӣ.

То чанд кунӣ такрор дар сояи ин пиндор:
Девори Бухоро буд Исмоили Сомонӣ.

Бедор бишав эй дил, хушёр бишав, эй қон,
Бо фарраи яздонӣ, бо фитрати инсонӣ.

Он бо дили бишката, ин бо чигари хаста,
Ё Раб, чи пушаймонӣ, ё Раб чи пушаймонӣ.

Гирди ду-се хон гардон, ку рои чаҳонгардон?
Ин моя чаҳонбинӣ, даъвои чаҳонбонӣ.

Аз манманӣ безорем, бигзор, ки бигзорем,
«Баҳмониву басторӣ, басториву баҳмонӣ».

Гар хоки Самарқандӣ ё хори Бухорӣ,
Нури басари моӣ, лаъле зи Бадахшонӣ.

Бар зарраи хоки мо сад чашми тамаъ боз аст,
Дар тангаи ин чашмон мову ту чу зиндонӣ.

3-ин танг ба парвоз ой, эй ақли чаҳонтасхир,
Симурғи ту аввал буд дар вусъати кайҳонӣ.

Созанда бишав, эй даст, пӯянда бишав, эй ақл,
«Аз чанги хурӯсон беҳ фарҳанги хуросонӣ».

Аз наъраи бедардон хуршеди Ватан ларзон,
Фазл аст суханчинӣ, айб аст сухандонӣ.

Омӯ лаби пурхунро то бар лаби Сир овард,
Меғуфт ба дил дорам сад хуққай руммонӣ.

Ин хуққай руммонӣ он дурчи маъонӣ нест,
Ин қиссаи Ниле нест в-он Мӯсии Имронӣ.

Бигзор ки бардӯзем лаброву чигар сӯзем,
Гар ёри Худовандӣ, в-ар душмани шайтонӣ.

Хомӯш кун ин гуфтор, гуфтори пур аз озор,
Гар гуфтаи мо шеър аст, пас чист зи Хоконӣ?

Аз ҳарзаву беҳуда сад хирману сад туда,
То дона чудо созад, ку бозуи деҳқоне.¹

2

Аз захми камон растем, аз захми забон ҷастем,
Аз захи маи ҷон мастем дар пардаи ирфонӣ.

Ҷовид бимон эй дил, дар пайкари обу гил,
Бе ту чи бувад ин даҳр ҷуз фарфараи фонӣ.

Ҷовид бимон, эй ақл, беҳтар зи ту ёре нест,
Он ҷо ки суворе нест н-афтада зи пайконе.

Ҷовид бимон, эй рӯҳ, эй мояи ҳар ҳастӣ,
Ин банд даре дорад, эй бандии канъонӣ.

Ҷовид бимон, эй ишқ, эй ахтари пирӯзӣ,
Заҳрӣ туву нӯшӣ ту, дардӣ туву дармонӣ.

Ҷовид бимон Меҳан, эй колбади чонам,
Ё Раб, ба хато гуфтам, ҷонӣ туву ҷононӣ.

Ҷовид бимон дониш, ҷовид бимон фарҳанг:
Эй равзанаҳои нур дар дидаи зиндонӣ.

---

¹ « То кунад аз ҳам чудо бозуи деҳқон кучост»

3

Эй Пири барозанда, як ҳиммати созанда,
То чамъ кунӣ моро з-ин хоки парешонӣ.

Эй санги сабури мо, эй чашмаи нури мо,
Аз дидаи кӯри мо ҳарчанд ки пинҳонӣ.

Аз оташи нойи ту сад шӯъла ба чон дорем,
Дар хастии мо пинҳон, ай шери найистонӣ.

Ин қадр чалолатро офоқ писандидаст:
Ҳар рӯз туро бахшад як шамс ба қурбонӣ.

Маҳмилкаши дарди мо, эй марди набарди мо,
Донам, ки давои мо ҳам низ ту медонӣ.

Ёри ту Худои туст, в-он ақли расои туст,
К-аз мо натавонӣ дид чуз ғафлату ҳайронӣ.

Сад узр ҳамегӯяд муслим, ки мусалмон аст,
Имрӯз мусалмонро нанг аст мусалмонӣ.

Сад тиккаву сад пора, ҳар пора пайи чора,
То рӯзи дигар пора созад шаби зулмонӣ.

«Чун даври фалак гардон, дар кори чаҳон ҳайрон»,¹
Ду чашми Хуросонанд он ду шаҳи раббонӣ...

4

Савганд ҳамехӯрдам, к-аз дард нахоҳам гуфт,
Чуз дард чиро гӯям, ту дидаӣ дармоне?

Эй дӯст, ту дидастӣ як лахти чигар обод,
Як мушти дили эман аз санги фалахмоне?

Як рӯй, ки сели ғам бар он нахурӯшидаст,
Як дида, ки хунобаш наншаста ба домоне.

---

¹ Аз Хоқони Шервонӣ

Як даст, ки домоне нокарда раҳо дидӣ?
Як сар ту магар дидӣ нохӯрда ба сандоне?..

Эй нури ду чашмонам, оё ту надидастӣ
Роҳе, ки барад моро то мақсади имонӣ?

Роҳе тихӣ аз раҳзан в-аз фитнаи оҳарман,
То қуллаи қуръонӣ, то қиблаи ваҳдонӣ.

Он роҳ, ки Симурғи Аттор бипаймудаш,
Он роҳ, ки худхудо кардаст Сулаймонӣ.

Қурбони ду чашмонат, эй дӯст, агар дидӣ,
Он роҳ маро бинмо, в-ар дар гарави ҷоне.

Он қуллаи якрой, он қиблаи яктой,
Ойнаи якрӯйӣ, ойини якорой,

ВАТАН

Хонам китоби ҳикмати пурмӯхтавои ту, Ватан,
Бар кӯи хушноӣ расам ман бо дуои ту, Ватан.

Бар гарди домони дилам кай мерасад бегонае?
Чун хешро бахшидаам ман аз барои ту, Ватан.

Гар лаҳзае берун равам аз марзи сабзат, мекашад
Васлу вафою чазбаи оҳанрабои ту, Ватан.

Бар боргоҳи рӯшанӣ созад садо чашми маро,
Ойнаи хуршедии пур аз чилои ту, Ватан.

Номи накӯят бар лабам набвад агар як лаҳзае,
Заҳри мақотил бошадам обу ҳавои ту, Ватан.

Имони чони ман қавӣ аз дӯстдориҳои туст,
Чун ҳадяи нозилшуда аз кибриёи ту, Ватан.

Санг афканад гар оламе ин шишаи чони маро,
Пайванд месозӣ варо чун мӯмиёи ту, Ватан.

Як каф дуои сабзро бар лаб биёрам ҳар нафас,
Ҳамду санои ту Ватан, ҳамду санои ту, Ватан.

ДИЁРИ ВАҲДАТ

Гулхандаи мо баҳори ваҳдат бошад,
Чону дили мо нисори ваҳдат бошад.

Моем, ки пеша дӯстдорӣ кардем,
Ин шева зи ифтихори ваҳдат бошад.

Заҳрест ба чоми чони мо танҳой,
Хушбахт касе ки ёри ваҳдат бошад.

Таъби дили мо чу ҳаст бо ҳам будан,
Моро ҳама дам хумори ваҳдат бошад.

Аҳсант ба оне ки сари хоки Ватан,
Чону дили ӯ нисори ваҳдат бошад.

Афсона наяст ин вафодории мо,
Шаш сӯйи Ватан диёри ваҳдат бошад.

Моем, ки дӯст дошта душмани хеш,
Оёти вафо мадори ваҳдат бошад.

Таърихи башар ба ёди худ бинвишта,
Тоҷик худ аз табори ваҳдат бошад.

ПАРЧАМИ ҲАМЕШАСАБЗ

Дар парчами кишвар ибтидо мебинам,
Фарҳангу нишонаи ниё мебинам.

Як лаҳза нигоҳи ман фитад бар сӯяш,
Бар чашми дилам чу тӯтиё мебинам.

Дар чилваву парфишонии зебоаш,
Парвози парастуву ҳумо мебинам.

Дар ранги ҳамешасабзи чун наврӯзаш,
Лабхандаи лолаву хино мебинам.

Рӯсурхии мо бувад зи ранги сурхаш,
Дар ранги сафеди ӯ сафо мебинам.

Бо дидаи акл бингарам бар тоҷаш,
Ман тоҷи баланди Ориё мебинам.

Алқисса дар ин парчами гулафшонам,
Ман пушту паноҳу муттако мебинам.

Бинам чу варо ҳамеша дар боми Ватан,
Дар ҳастии миллатам бақо мебинам.

САРОИШИ ИСТИҚЛОЛ

Месароям маснади волои Истиклол,
Медамад хуршед аз фардои Истиклол.
Чашми бад дигар наафтад сӯи мо имрӯз,
Пуштибони мо бувад Мавлои Истиклол
Зери бори миннати ғайре будан талх аст,
Коми мо ширин шуд аз ҳалвои Истиклол
Хафт шаҳри ишқро Аттор гашту лек,
Аз ҷаҳони ишқ буд ҷӯи Истиклол.
Пири Тӯсӣ кард эҳё то Хуросонам,
Шохнома худ бувад эҳёи Истиклол
Миллати мо зист бо фарҳанги зебоӣ,
То музаффар гашт дар дунёи Истиклол.
Қисса шуд шеърӯ забони дӯстӣ моро,
Шеърӣ мо дорад ҳама маънои Истиклол.
Сураҳои ишқ орам ман ба номаш беш,
Оят-оят мекунам ифшои Истиклол.
Ҳамватан, эй ҷони ман, дастобаст имрӯз
Сачда бояд кард хоки пой Истиклол.

ҲАМДУ САНОИ ТУ, ВАТАН

Ҳонам китоби ҳикмати пурмӯҳтавои ту Ватан,
Ёбам зи ҳар сатраш раҳи нуру зиёи ту Ватан.
Арзандатар аз гавҳари меҳрат набошад ҳеч ганҷ,
Садҳо карат болотар аз кӯҳи тилои ту Ватан.
Поям бурун бинҳам даме аз хоки сабзат, мекашад
Он чазбаи пурқудрату оҳанрабои ту Ватан.
Бар боргоҳи рӯшанӣ созад садо чашми маро,
Ойнаи хуршедии фардонамои ту Ватан.
Бошад Ватанхоҳӣ агар аз гӯшаи имони кас,
Як ҳадяи нозимшуда аз кибриёи ту Ватан.
Андар радифи модарам ҳастӣ муқаддас ҷовидон,
Бар кӯи мақсудам барад дасти дуои ту Ватан.
Такрор созам ҳар нафас чун тӯтие ин ҷумларо:
Ҳамду санои ту Ватан, ҳамду санои ту Ватан.

ИСТИҚЛОЛ

Нурест ба дидагони мо Истиқлол,
Хунест тану равони мо Истиқлол.

Як хирмани пошхурдаро чамъ овард,
Пайвандгари чаҳони мо Истиқлол.

Эй ҳамқалами азиз васфаш бисаро,
Илҳомдеҳи баёни мо–Истиқлол.

Бо пайки хушаш бубин Ватансоз шудем,
Ободии ормони мо–Истиқлол.

Тоҷик хусумате наварзад ба касе,
Покизагии ниҳони мо–Истиқлол.

Равшан шуда аз чароғи чашмаш раҳи мо,
Моҳест дар осмони мо–Истиқлол.

Имрӯз баҳори бистумаш боз расид,
Шаҳбачаи навҷавони мо Истиқлол.

Шаҳномаву Шаҳриёру Шаҳрия турост,
Тоҷи шарафу нишони мо–Истиқлол.

**СУРУДИ
АСКАРБАЧАҲО**

Чаҳони орзӯи ман,
Сафои гуфтугӯи ман,
Баҳори ман, нумӯи ман,
Ватан, Ватан, Ватан.

Баҳори гулфишон туй,
Умеди ҷовидон туй,
Ба номи мо нишон туй.
Ватан, Ватан, Ватан.

Ситодаам ба марзи ту,
Пайи адои қарзи ту,
Ягона додварзи ту,
Ватан, Ватан, Ватан.

Ба ҳар кучо яке адӯ,
Чу қард қасди хоки ту,
Шиори мост марги ӯ,
Ватан, Ватан, Ватан.

ҚАЛАМЧАИ ҚАЛАМ

Шинохтам ман аз ту хешро,
Ватан! ба ту сипоси бекарон.
Набудай, набуда шеъри ман
Қасам ба рӯҳи поки рафтагон...

Шукуҳи безавол ёфтам
Ман аз ҳавову хоку оби ту.
Паём аз ту ҳар саҳар диҳад
Маро саманди офтоби ту.

Зи ишқи софу синасӯзи туст
Маро ҷунуну шӯру ҷон, Ватан!
Зи чорсӯи даҳр, ин замон
Маро ба худ бихон, бихон Ватан.

Қаламкаши ту қисмати маро
Навиштааст бар ҷабини ту.
Ки пушт-пушти ман ҷавону пир,
Ба хоб рафта дар замини ту.

Ғами Сиёвушону Коваҳост,
Ғаме, ки ҷонгудоз гаштааст.
Чӣ дастҳо ниҳону ошкор
Ба қасди ту дароз гаштааст.

Бурун, бурун ба ранчу ҳасратам,
Дарун-дарун алам гирифтаам.
Зи нахли хоки поки Рӯдакӣ
Қаламчаи қалам гирифтаам.

Шинохтам, ман аз ту хешро,
Ватан ба ту сипоси бекарон.
Набудай, набуда шеъри ман
Қасам ба рӯҳи поки рафтагон...

ВАТАН

Набудам, нахи чархаи чархи дун,
Барои Ватан гаштаам синахун.

Фидо шуд вучудам барои Ватан,
Ҳама тору пудам, барои Ватан.

Нарафт аз дилу чон ҳавои Ватан,
Хушо чон супорам ба пой Ватан.

Ҳама тору пудам барои ту буд,
Ки буду набудам барои ту буд.

Фидои ту бодо сари сабзи ман,
Ватан, эй Ватан, эй Ватан, эй Ватан.

ТОЧИКИСТОН

Гули хушрангу зебой ба олам,
Зи ту нозад дилу ақлу рӯҳу чон.
Зи хоки ту бирӯяд сабзаи шеър,
Замини файзборам, Тоҷикистон!

Зи рӯди Рӯдакам ояд ба гӯшам
Суруди нотамоми қалби шоир.
Камоли шеър омӯзам, биёям,
Нишинам гар даме дар соҳили Сир.

Ҳаким Носир ба ҳар сатри қасида
Ҳамегӯяд санову мадҳ моро.
«Зихӣ, гахвораи таъриху фарҳанг!»
Шунида аҳли олам ин нидоро.

Ҳамедорад забон дар каффаи хеш,
Сифоти Сугду Хатлону Зарафшон.
Шавад рӯшан зи чашмат чашми таърих,
Бимирам ман ба номат, Истаравшон!

Китоби «Тоҷикон»-ро карда оғӯш,
Тафохур мекунад Алломаи мо,
Дар ин кишвар бидонад Айнӣ акнун,
Намемонад «Ятим»-аш зору танҳо.

Ба номи шоираш Мирзои маҳбуб
Намояд Тоҷикистон ифтихоре.
Ҳасан гӯяд Садафро «Ҷони ширин»,
Дихад як даста гулҳои баҳорӣ.

Қаноатпеша Мӯъминшоҳи фозил,
Намебардошт ҳаргиз нози мансаб.
Пайи ашъори гирову гуворо,
Маъонӣ шуд варо устоду мактаб

Битобад дар самои шеъри имрӯз
Маҳу хуршеди ҳарфи Лоиқи мо.
Даме бошад чу ӯ дар «Хонаи чашм»,
Шавад як лаҳза меҳмон ошиқи мо.

Чу Исмоил таҳамтан пури Раҳмон,
Ба тоҷик фатҳу иқболе биёвард.
Зи истиклолу ҳамраъйиву ваҳдат,
Фазои миллати моро дигар кард.

Ватан, эй маскани ҷонпарвари ман,
Шукӯҳу давлатат поянда бошад!
Ту оғози тамоми орзуҳо,
Шуҷоатпешагонат зинда бошад!

НАВРӯЗИ ВАТАН

Тарфи чаман сабззор, сайри гулистон кунед,
Тӯҳфа ба ёри азиз аз гулу райҳон кунед.

Нури фараҳ медамад, аз лаби домони субҳ,
Баҳри дили ташналаб лутфи худ арзон кунед.

Дар ҳаваси молу чоҳ кӯшиши бесуд чист?
Ишқи Меҳан парваред, ҷумлагӣ ҳайрон кунед.

Мо написанием ҳеч, ҳарфи муҳаббат зи кас,
Ҳарфи талаб аз нафас сокиту пинҳон кунед.

Шӯҳии парвози табъ то ба фалак мерасад,
Сози тавачҷӯҳ ба мо кошки арзон кунед.

Ҳофизу Саъдӣ кушуд банди гирах бо сухан,
Аҳли Ватанро закӣ, шеърӯ ғазалхон кунед.

Қобили таҳсину мадҳ гар ки нашуд ҳарфи хуш,
Ашки пушаймоние то бари домон кунед.

Ҳарза нампарварад ҷодаи созандагӣ,
Дар раҳи рушди Ватан кори басомон кунед.

Бар лаби боми умед духти саҳар мерасад,
Хонаи нодониву ҷоҳилӣ вайрон кунед.

Ҳазрати Одам падар буду Ҳаво моми мост,
Хусни тавачҷӯҳи хеш ҷониби инсон кунед.

Манзараҳои дилам вошуда пеши қасон,
Ин хабари нози Маҳ дар бари султон кунед.

ЗАМЗАМАИ ВАТАНДОР

Ватан–хоҷаи некфармони ман,
Ватан–маҳраи розу армони ман,
Ватан–қудрату эътибору шараф,
Ватан–ҳомии ман, саробони ман.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Ватан ҳадя бар мо зи яздон бувад,
Ватан ёдгори ниёгон бувад.
Кафи хоки ўро набахшам ба чоҳ,
Агарчанд тахти Сулаймон бувад.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Дар ин хок зода маро модарам,
Ҳама аҳли меҳан бувад ёварам,
Ҳама некмардаш бародар, падар,
Ҳама авраташ модару хоҳарам.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Ватан, гулшани роҳати одамист,
Ватан, мояи шодиву хуррамист.
Маро мулки бегонаи чун бихишт,
Ғарибист, ҳаргиз Ватан нест, нест.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Манам, родмарди ҷасури Ватан,
Ба ҳар хасми дун мушти зӯри Ватан,
Манам, бонии марзи номуси ӯ,
Манам, ифтихору ғурури Ватан.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Кунам чону танро зиреҳу сипар,
Ки ҳифзаш намоям зи ҳар фитнагар,
Ки фарзанди имрӯзу фардои халқ,
Шавад соҳиби кишвари бехатар.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Туй , маънии гуфтугӯям, Ватан,
Беҳин боғи рушду намӯям, Ватан,
Маро бӯи ту мисли бӯи биҳишт,
Туй иззату обрӯям, Ватан.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

Яке дастёрам барои Ватан,
Яке ғамгусорам барои Ватан,
Пайи ҳурмати хоки аҷдоди хеш,
Яке ҷонсупорам барои Ватан.

Ватандору ҳомии кишвар манам,
Алайҳи адӯ шеру аждар манам.

ТОҶИКИСТОН

Ман намозамро ба номат мегузорам тоҷикӣ,
Ифтихорам тоҷикӣ, дору надорам тоҷикӣ.

Атрomezу фараҳафзо ҳавои кишварам,
Лафзи ширину забони ширадорам тоҷикӣ.

Дар саховат офтобам, дар тарахҳум мисли абр,
З-оташи сугдон ба чонам сӯз дорам тоҷикӣ.

Хоки поки дӯстонро тӯтиё созам ба чашм,
Нури дида, тоҷи сар бошад шиорам тоҷикӣ.

Рӯзи шодиям намедонам кӣ омад, бо кӣ рафт,
Дар азоям дӯстонро мешуморам тоҷикӣ.

Гушна мегардам, вале ояд ба дидорам табиб,
Ҳар чӣ дорам рӯи хонам мегузорам тоҷикӣ.

З-аҳли сомонам, мусулмон, эътиқодам комил аст,
Аз Худои мутгаол уммедворам тоҷикӣ.

Ваҳдати миллат таманнои дили Меҳринисост,
Ин башорат шӯълаи санги мазорам, тоҷикӣ.

МАН ВАТАНДОРАМ

Ман Ватандорам, Ватан дорам,
Минбари розу сухан дорам.
Бо забони хеш аз минбар
Гуфтугӯ дар анчуман дорам.

Кишвари ман, мулки озодӣ,
Кишвари ман, мулки ободӣ.
Ончунон матбӯъу зебой,
Кишвари боғу чаман дорам.

Бар ман аз дунё ту болоӣ,
Модари ҷониву яктой.
Номи ту гар бар забон гирам,
Шаҳду шаккар бар даҳан дорам.

Ман Ватан дорам, тавоноям,
Аз тафохур сар ба болоям.
Баҳри ҳифзаш то нафас боқист,
Карда испар ҷону тан дорам.

Ман Ватандорам, Ватан дорам,
Пуштибоне таҳмтан дорам.
Нестам чун ту залилу хор,
Мурдаву гӯру кафан дорам.
Ман Ватандорам, Ватан дорам!

* * *

Хуб ё ки гандаам, чон меканам,
Дар ғами ояндаам, чон меканам.
Заррае то суд бар мардум расад,
То даме ки зиндаам, чон меканам.
Фориғ ар як дам зи халқу Меҳанам,
Заҳр бодо шири модар бар танам!

Пос дорам шаъну шони рафтаҳо,
Панд гирам аз чаҳони рафтаҳо.
Пайрави неки раҳи онҳо шудам,
Бишканад то ормони рафтаҳо.
Фориғ ар як дам зи халқу Меҳанам,
Заҳр бодо шири модар бар танам!

Бо талошу кӯшиши худ зиндаам,
Бо дилу ба сӯзиши худ зиндаам.
Зиндаанд арчи басо бо чаҳди ғайр,
Ман вале бо чунбиши худ зиндаам.
Фориғ ар як дам зи халқу Меҳанам,
Заҳр бодо шири модар бар танам.

Гуфтаанду боз мегӯям, шунав
(Гарчи ҳарфам нест, гӯй, ҳарфи нав):
Бар Ватан, бар халқи некачдоди худ
Бемуҳобо, чону дил монам гарав.
Фориғ ар як дам зи халқу Меҳанам,
Заҳр бодо шири модар бар танам!

СУЛҲИ ВАТАН

Дорам Ватане, ки чун гулу гулзор аст,
Бар дидаи ман азизу нотакрор аст.
Чун ӯ чамани хубу дилоро набувад,
Зебои ягонаву қадамбардор аст.

Баҳри Ватанам рӯзу шабон мекӯшам,
Ободтаре шавад, ба чон мекӯшам.
Сад чон ба яке ишораташ мебахшам,
Чонбахш чу ман дар Ватанам бисёр аст.

Озодаву осуда ба хоки Ватанам,
Аз ранҷ ки полуда ба хоки Ватанам.
Ҳар ғам, ки ба дил фитад, фано мегардад,
Зеро ки Ватан ба ҷони ман ғамхор аст.

То ҳаст зи чон рамақ, Ватан мегӯям,
Андар сари ҳар варақ Ватан мегӯям.
Шукронаи обу хоку нуру бодаш,
Шукрона, ки Сулҳ дар Ватан подор аст.

НУРИ ВАҲДАТ

Хуррам баҳори мо,
Пурҷӯш кори мо,
Авчу барори мо
Аз нури Ваҳдат аст!
Шамъи саодат аст!

Гулҳои боғи мо,
Ҳар дам фароғи мо,
Равшан чароғи мо
Аз нури Ваҳдат аст!
Шамъи саодат аст!

Сулҳу Сафои мо,
Созу навои мо,
Амну бақои мо
Аз нури Ваҳдат аст!
Шамъи саодат аст!

Бозӯи зӯри мо,
Бар чашм нури мо,
Кайфу хузури мо
Аз нури Ваҳдат аст!
Шамъи саодат аст!

Хушранг анчуман,
Зебоии сухан,
Ободии Ватан
Аз нури Ваҳдат аст!
Шамъи саодат аст!

РОҒУН

Роғун, ки шуо ба қалбҳо мефиканӣ,
Имрӯз ту мубтадои ҳар як суханӣ.
Созем ҳазор чон фидо бар ту, зи бас
Армони ҳазорсоларо мешиканӣ.

Нур бар дил фиканӣ,
Зеби ҳар як суханӣ.
Чон фидоят бикунем,
Баски армоншиканӣ.

Ҳар деҳа зи ту шавад чароғон, Роғун,
Ҳар хона зи ту шавад дурахшон, Роғун.
Чун чархи замон зи қудратат чарх занад,
Ризқи ҳамагон шавад фаровон, Роғун.

Нури дарё, Роғун,
Сари боло, Роғун.
Мо туро месозем,
Ганчи дунё, Роғун.

Донем туро бинои Ваҳдат, Роғун,
Ёбем зи ту ҳазор роҳат, Роғун.
Бо нури дилу дида туро месозем,
Чун пояи устувори миллат, Роғун.

Қасри Ваҳдат, Роғун,
Кони роҳат, Роғун.
Нури чон дар тани мо,
Фаҳри миллат, Роғун!

ВАҲДАТ

Барои Эмомалӣ Раҳмон

Чист ваҳдат? Эътибори миллат аст,
Зӯри бозуи замон дар ваҳдат аст.

Ваҳдат аст–ин қудрати ҳар давлате,
Ваҳдат –ин сармояи ҳар давлат аст.

Ваҳдат ар бошад, ба хасмат ғолибӣ,
Дар ҳама майдон ба ваҳдат нусрат аст.

Ваҳдати моро ба ҳам овардаӣ,
З-ин сабаб бар ҳафт пуштат раҳмат аст.

Чамъ кардӣ миллати саргаштаро,
Кай насиби ҳар касе ин санъат аст?!

Ҳифзи Ваҳдат шуд нишони нанги мо,
Мардро ин нанг тоҷи ҳиммат аст.

БА РОҒУН

Нур ёбад аз ту дар ҳар сина чо,
Дардҳо ёбанд аз нурат шифо.
Аз шарофатҳои нури бегазанд,
Зиндагӣ бар худ бигирад нав чило.

Нури ту олам мунаввар мекунад,
Тирагиҳоро мусаххар мекунад.
Эй ту, Роғун, нурбахшои замон,
Олами моро зиёофар намо.

Боз бинмо укдаҳои кори мо,
Дур бинмо заҳмату озори мо.
Қудратат бар қудрати одам бирез,
Чашми танги тангчашмонро кушо!

НАВРҶЗИ РОҒУН

Наврӯзи гулгун омада,
Дар чилва акнун омада.

Хушпираҳан аз кӯҳҳо
То дашту ҳомун омада.

Бар пешвозаш ҳар диле
Чун беда мачнун омада.

Ганҷи дили ҷонбозҳо
Имрӯз берун омада.

Нуре ба дилҳо оварад,
Шодӣ ба маҳзун омада.

Ҷоно, биё, шодӣ кунем,
Наврӯзи Роғун омада.

ОШТИ

Ватан! Қасам ба обу хоку оташу ҳавои ту,
Қасам ба рӯҳи поки анбиёву авлиёи ту.
Қасам ба ҳафт пушти некахтари ниёи ту,
Ки мо силаҳ фикандаем, тоҷикони ғамзада,
Ки мо силоҳ мекунем, меҳани ситамзада.

Ҳақиқат он бувад, ки мо бaсе фиреб хӯрдаем,
Ду саф, ду пора гашта, айбу ҷурми ҳам шумурдаем,
Дигар чӣ ҷои баҳс, мурда ё намурдаем,
Ватан! Гуноҳи ҷумла тоҷикони хешро бибахш!
Ватан! Гуноҳи миллати ватанпарешро бибахш!

Бас аст баъд аз ин дигар маҳалгароихои мо,
Бас аст марғу зиндагонии ҷудо-ҷудои мо,
Бибахш, эй худои муттаъол, ин хатои мо,
Ки зери парчами ватан дигар ҳамора саф кашем,
На мисли «Куву моҳӣ»-и масал ба ҳар тараф кашем.

Худо кунад, ки хони ноз пеши ҳам бигустурем,
Ба ҷои заҳри тир ҷумла оши ошти хурем,
Ғам аз нигоҳи модарон ба мавҷи ханда бистурем,
Ҳама ба лаб тарона зиндагӣ кунем дар ватан,
Ҳама бародарона зиндагӣ кунем дар ватан.

Ватан! Марамматат ҳамеша қарзу фарзи ҳар кас аст,
Ватан! Маро ба чашм тӯтиёи хоки ту бас аст,
Ватан! Барои наслҳо чӣ вожаи муқаддас аст,
Ҳаёт то ба по бувад, зиҳи Ватан! Зиҳи Ватан!
Худот раҳнамо бувад, зиҳи Ватан! Зиҳи Ватан!

НИГАҲ ДОРАД ХУДО

Дар чаҳон аз дасти бешафқат ниғаҳ дорад худо,
Љумларо аз пой бетоат ниғаҳ дорад худо!

Навҷавонро ҳар азобе бар сар ояд, бок не,
Пирро аз хориву зиллат ниғаҳ дорад худо!

Нохалаф сад тори ҳиллат метанад чун анкабут,
Дар раҳи қисмат зи ҳар офат ниғаҳ дорад худо!

Сангпушт аз некии худ неши каждум дидааст,
Некхоҳонро зи бадтинат ниғаҳ дорад худо!

Зӯри мушт аз ваҳдати ангуштҳо ояд ба даст,
Аз парешонии ҷамъият ниғаҳ дорад худо!

Аз маҳалбозии мо иллат ба миллат мерасад,
Миллати моро аз ин иллат ниғаҳ дорад худо!

НИЁИШ

Даври истиклол омад, шукри даврон мекунем,
Ифтихор аз ному хоки Тоҷикистон мекунем.

Дасти ҳам бигрифта мисли кӯҳҳои пур зи ганҷ,
Шукри мулки ворисони Оли Сомон мекунем.

Рӯйи парчам тоҷи миллат, нури давлат парфишон,
Тоҷ бар сар ифтихор аз давру даврон мекунем.

Мерасад рӯзе, ки ҳамчун ворисони мулки худ,
Аҳли олам аз сафои хеш ҳайрон мекунем.

Чаннати рӯйи замин додаст моро Кирдугор,
Шукри ин доди Худою лутфи раҳмон мекунем.

Тоҷикистон тоҷи истиклолият дорад ба сар,
Модар аст ӯ, чон фидои модари чон мекунем.

ИФТИХОР

Мо савти як тарона, гулҳои як баҳорем,
Аз Суғду аз Бадахшон, аз Рашту аз Ҳисорем,
Мо файзи хоки Хатлон, зарҳокаи Зарафшон,
Дилдодаи Душанбе, гулдастай диёрем.
Мо сарсупурдагони ин мулку ин маконем,
Фарзанди кӯҳсори пурганҷи тоҷиконем.
Пирем агар чу кӯҳаш, чун рӯди ӯ чавонем,
Бар сӯйи бахти миллат бо завқи дил равонем,
Моро мадад намояд арвоҳи Оли Сомон,
Ҳамсанги халқи олам, ҳамрози ин замонем.

Мо насли сарбаланди имрӯзи Тоҷикистон,
Дорем дӯст аз чон ин мулки хуштар аз чон!

ТОҶИКИСТОНИ МАН АСТ

Ин диёри кӯҳсорон Тоҷикистони ман аст,
Ин макони сабздомон Тоҷикистони ман аст.

Ифтихори миллати ман қуллаи Боми Ҷаҳон,
Махзани лаъли Бадахшон Тоҷикистони ман аст.

Кишвари манро набошад эҳтиёҷи посбон,
Сангдевори кӯҳистон Тоҷикистони ман аст.

Дар талоши оби ӯ сад фитна барпо мекунанд,
Мавҷи кони чашмасорон Тоҷикистони ман аст.

Суғду Хатлону Ҳисору Рашту Ваҳши гулчакан,
Бо Зарафшони зарафшон Тоҷикистони ман аст.

Бебаҳо ганҷ аст ҳар фарзанди бономуси он,
Сарзамини родмардон Тоҷикистони ман аст.

Пешдодону Каёнон, Оли Сомон тухмаам,
Вориси девони Сомон Тоҷикистони ман аст.

Обу хокаш сачдагоҳам, санги роҳаш тоҷи сар,
Ин ҳама дунёи Султон Тоҷикистони ман аст.

ТОҶИКИСТОН

Тоҷикистон, зинда бодо чашни истиқлоли ту,
Хушдиливу хуррамай ояд ба истиқболи ту!

Бо ҳаловат, бо саодат рӯз бинӣ, кишварам,
Пок бодо аз мусибат номаи аъмоли ту!

Аз самои нилгунат бахт борад бар сарат,
То абад хуш бигзарад ҳар рӯзу моҳу соли ту!

Дӯстонро тоҷи сар кардан туро ойин бувад,
Сар барорад ҳар кучо душман, шавад помоли ту!

Ман ба ҳусни беназират то қиёмат ошиқам,
Нест маскан дар биҳишти адн ҳам тимсоли ту.

Чашм бикшодам қатори чашмасоронат зи кӯҳ,
Ҳаст парвози сурудам аз пару аз боли ту.

Кишвари ман, равшании дидаи ман аз ту бод,
Бар сарам тобанда бодо ахтари иқболи ту!

ПАРЧАМ

Ҳар чо қадам гузорам дар зери Парчами ту,
Умре шарик бошам дар шодиву ғами ту.

Дар санги ту тапад дил, ҳар хори ту кунад гул,
Мурғи дилам сарояд бо зеру бо бами ту.

Ман дӯстат бидорам, эй кишвари мунаввар,
Тӯфони ишқ чӯшад дар чашми шабнами ту.

Дар дил намедихам раҳ куфрони неъмататро,
Шукронаи пури ту, шукронаи ками ту.

Хоки туро физояд як мушт хоки Равшан,
Рӯҳам бимонад аммо ҳамрозу ҳамдами ту.

АСРҲО

Асрҳо, асрҳои қисматсоз,
Аз раҳи умрҳо гузар карданд.
Сабт бошад, ки асрҳои қадим
Бар сари одамай чи оварданд.

Шодмон он яке зи файзи ишқ
Дигаре хуррам аз паёми малак.
Он яке буд асри кашфи замин,
Дигаре буд асри кашфи фалак.

Гар яке хунталаб гузашт, гузашт,
Дигаре чон ба лаб гузашт, гузашт.
В-ар яке буд рӯзгоршинос
Дигаре мисли шаб гузашт, гузашт.

Асрҳо, асрҳои қисматсоз—
Қисмати обу хоку оташу бод,
Ҳама рафтанд як дуо бар лаб:
—Асри нав беш шодиовар бод!

Бар сари боду хоку оташу об,
Ки ба қолаб фитод инсон аст,
Гардиши чарх асри нав овард,
Асри нав-асри Тоҷикистон аст.

РОЗИ БУНЁДГАР

Кӯҳсори Тоҷикистон,
Осмонбӯсӣ, ки дорӣ ганҷ дар дил.
Парчами бахти маро чо додаӣ чун тоҷ бар сар.
Бар саломат мерасад аз осмонҳои мусаффо
Офтоби чехрахандону мунаввар.

Кӯҳсори Тоҷикистон,
Мечашӣ аз чоми беҳамтои хуршед
Бодаи анвори гарму рӯшани як умр тобонро.
Дар раҳи ташрифи наврӯзу баҳор эҷод месозанд
Пирияхоят ҳазорон рӯду дарёи ҷавонро.

Кӯҳсори Тоҷикистон,
Мӯхташам, тамкинқарину сарбаландӣ.
Ҳамчу фарзанди накӯноми ту ман ҳам
Нанг дорам, сарбаландам.
Сарбаландиро чу мақсуди бузургони
диёрам меписандам.

Кӯҳсори Тоҷикистон,
Вақти он омад, ки наврӯзу баҳори тозаро
Ман ба коми хеш созам ром бо азми ҷадид.
Балки созам дар канори ин баҳор
Як баҳори дигаре,
Рангинтаре, рӯшантаре.

Пас, дар ин роҳи муқаддас
Бозувонамро диҳам ташбеҳ бар бозӯи ту,
Нерӯямро қувва бахшоям ман аз нерӯи ту!

ТОҶИКИСТОН

Кишвари беҳазон–Тоҷикистони мо,
Нурбахши замон–Тоҷикистони мо.
Парчами сулҳро чилваҳо медиҳӣ,
Ҷовидон дар ҷаҳон–Тоҷикистони мо.

Тахти ту арҷманд, ифтихорат баланд,
Эътиқодат қавӣ, эътиборат баланд.
Обу хокат даво, осмонат азиз,
Рӯзгори ту чун кӯҳсорат баланд.

Эй Ватан, хомии фазлу илму хунар,
Боги эҷоди мо бо ту орад самар.
Аҳди мо пойдор, азми мо устувор,
Рӯҳи мо безарар, роҳи мо бехатар.

Ориёнзодаем, Тоҷикистонием,
Чехрабикшодаем, Тоҷикистонием.
Бар хирад, бар адаб, бар хунар, бар зафар
Ҷону дил додаем, Тоҷикистонием.

БИЁ, БАҲОР

Биё, баҳор, ки дар дилбарӣ ту яктой,
Биё, ки ҳусн бифаҳрад, ки ҳуснорой.
Ҷунон мусаввири покӣ, ки ранг менозад,
Ки аз ту ҷилва кунад дар сарои зебой.

Самои ҷашми туву чехраи мунаввари ту
Маро ба лутф бихонанд ҳамчу ёвари ту.
Биё, баҳор, ки аз обшори гесӯят
Расад димоғи маро нақҳати муаттари ту.

Зи ҷону дил ба лаб орам ман ин баҳои бузург,
Ки ту расидай чун раҳмати худои бузург.
Давоми дасти саховатқарину сабзи туанд
Ниҳолҳои ҷавону дарахтҳои бузург.

Дигар ба васфи ҷамолат сухан намеёбам,
Ки беҳтар аз ту гули анҷуман намеёбам.
Ту ро ба коми худ ар ошно нагардонам,
Ҷаман агарчи биёбам, Ватан намеёбам!

ИСТИҚЛОЛ

Эй бахти мо, иқболи мо, ҷонбахш истиқлоли мо,
Аз ту шуда хуш ҳоли мо, бикшода парру боли мо.
Беҳтар зи ҳар сарват туйӣ, волотарин неъмат туйӣ,
Рӯсурхии давлат туйӣ, сарсабзии миллат туйӣ.
То ту ба коми мо шудӣ, дар синаи мо ҷо шудӣ,
Рӯде будӣ дарё шудӣ, эҳё шудӣ, дунё шудӣ.

ПАРЧАМИ ИҚБОЛ

Эй, ки гӯй, Тоҷикистонро замон,
Фурсате бишнохт бо номи фалон.
Хез акнун, чашми ақлат баркушо,
Мешиносад Тоҷикистонро ҷаҳон.

Диди таърих дар гумонам кӯр буд,
Чашми ӯ ин халқро нодида монд.
Пунба дар гӯшаш магар буд, як замон
Шеъри ӯро аз фалак нашнида монд.

Аз диёри офтобӣ як замон,
Тоҷикистон гар ба зери соя рафт,
Бо ливои Коваю Чамшед ӯ
Зери боли кишвари ҳамсоя рафт.

Боз аз нав офтобӣ гашт ӯ,
Кишвари сарсабзи обӣ гашт ӯ.
Дар ҷаҳон машҳур шуд бо файзи об,
Бо ҷамоли ҳамҷамоли офтоб.

Аз ҳавопаймо назар кун, эй ҷаноб,
Он ҷӣ бинӣ, ки надидастӣ ба хоб
Нур меборад ба рӯяш з-офтоб,
Дар шабонаш нур мерезад зи об.

Мешукуфад ҳар канори ин Ватан,
Ҳар вачаб хокаш шавад боғу ҷаман.
Ҳаркӣ аз ӯ монда ҷоё беватан,
Ташнаи обаш шавад оби даҳан.

Хонаҳояш ошён то ошён,
Нордбоне гашта сӯи осмон.
Бар фалак қад мекашад нахли Ватан,
Набзи худ пайваста бар ҳар остон.

Тоҷикистон нусрату иқбол ёфт,
Тоҷикистон файзи истиқлол ёфт.
Соли бисти ҷашни Истиқлоли ӯ,
Пар - парафшон парчами иқболи ӯ!

ШУКРИ ИСТИҚЛОЛ

Шукри истиқлоли тоҷик,
Омад аз иқболи тоҷик.
Мезанад пар бар баландӣ,
Мурғи бахти соли тоҷик.

Халқи моро гашт аз нав,
Дар ҷаҳон андеша боло.
Мебарад сӯи баландӣ
Олами андеша моро.

Тоҷикистон тоҷикона
Шӯҳрат аз дунё бичӯяд.
Ҳамзабони халқи дунё,
Роҳ бар дилҳо бичӯяд.

Устуворӣ ёфт имрӯз,
Пояи тақдири тоҷик.
Боли парвози дигар ёфт,
Бахти оламгири тоҷик.

Ин диёри шеърӯ дастон,
Мекашад сар то ба кайҳон.
Бо Ҳисору Рашту Хатлон
Зинда бош, эй Тоҷикистон!

ОЁТИ ИСТИҚЛОЛ

Шукри ҳақ, дар сахнаи гардони вақт
Чашни истиқлол барпо кардаем.
Баҳри худро дидану бишнохтан
Дидаи пушидаро во кардаем.
Марҳабо гӯед истиқлолро,
Ҳиммати ин миллати хушфолро.
Офтобо, нури истиқлол бор
Бар дили хок аз фазои дӯстӣ.
То ба рақс ояд ҳама гулҳои боғ,
Дар танини ин навои дӯстӣ.
Марҳабо гӯед истиқлолро,
Ҳиммати ин миллати хушфолро.
3-ибтидо бо заҳмати фарзандхот
Тоҷикистон, тоҷ бар сар кардай.
3-он, ки ҳар рӯзи нават ид аст, ид
Хилъати хуршед дар бар кардай.
Марҳабо гӯед истиқлолро,
Ҳиммати ин миллати хушфолро.

МУЪЦИЗА

Нақарот:

Зихӣ, марди ватанпарвар, ки дорӣ тоҷи зар бар сар,
Туй сарвар, туй раҳбар, туй созандаи кишвар.
Туй марди ҳақиқатчӯ, туй марди саховатманд,
Туй равшанзамир ахтар, ки дорӣ чой дар минбар.

Ба мардум дода Истиқлол, қалби мост шод аз ту,
Халоиқ ҳар кучо бо ифтихор оранд ёд аз ту.
Ба ҳар як анҷуман бингар, ба марзи ин Ватан бингар,
Ки мустаҳкам шудааст имрӯз сулҳу иттиҳод аз ту.

Нақарот:

Ту ҳам доно, ту ҳам оқил, ту ҳам бо фазлу бо идрок,
Ту ҳам шамси замин ҳастӣ, ту ҳам шамси дили афлок.
Ба ҳар най чӯр овардӣ, ба ҳар дил сур овардӣ,
Ба кишвар нур овардӣ, туй муъҷизаи ин хок.

ТОЧИКИСТОН

Тоҷикистон, ҷои ту дар хонаи чашмони мо,
Ҳифзи хоку оби покат қарз бар вичдони мо.

Сачдаи хоки сиёҳат мурдаро ҷон медиҳад,
Ҳар гиёҳи кӯҳсорат дорую дармони мо.

Мекунад аз нав забони модарӣ нашъунамо,
Фаҳр бар фарзанд дорад модари даврони мо.

Сар халонад гар адӯ андар фазоят, сар занем,
Сар фурорем аз барояш, гар шавад меҳмони мо.

ГЭС-и Норақ нур бахшад аз камоли дӯстӣ,
Дӯстонро ҷо бувад андар дилу дар ҷони мо.

Эй умеди орзуи тоҷики рӯи замин,
Мешавӣ эҳё зи нав чун Давлати Сомони мо.

Тоҷики мотамкашам, каш ҷомаи мотам зи бар,
Медамад субҳи абад бар чеҳраи хандони мо.

ДУШАНБЕ

Душанбеи азизам, сайргоҳам,
Шавӣ ҳар рӯз зебо дар нигоҳам.

Дару дарвозаат гулпӯш гашта,
Бирезӣ шавқу шодӣ рӯи роҳам.

Қадамҷои бузургон кӯчаҳоят,
Бувад хоки дари ту сачдагоҳам,

Ба фаҳр истода Исмоили Сомон,
Ба рӯям бингарад чун қиблагоҳам.

Туй ваҳдатсарои ҷумла инсон,
Паёми тозаи субҳи сабоҳам!

Аё шаҳри Душанбе, ҷовидон бош,
Туй фаҳрам, туй пушту паноҳам.

СУБҲИ ИСТИҚЛОЛ

Дамида субҳи Истиклоли тоҷик,
Гули нуре ба истикболи тоҷик.

Баҳори зиндагонӣ чеҳра афрӯхт,
Шукуфт аз нав гули иқболи тоҷик.

Рақам гардида андар сафҳаи даҳр,
Хушо, бо ҳарфи некӣ фоли тоҷик.

Парафшон гашт аз меҳру муҳаббат,
Умеди навпару навболи тоҷик.

Зиҳӣ ин давлату толеи некӯ,
Ба тахти шӯҳрат омад Оли Тоҷик.

Муборак бод ин фархунда давлат,
Хумоюн бод Истиклоли тоҷик.

ҒАЗАЛСОЗИ ВАТАН

Ай Ватан, ман ҳамдами рози туам,
Нахлаки сабзи сарафрои туам.

Ҳар кучо бошам канори ин чаҳон,
Тифли поки домани нози туам.

Хусн мегирад зи рӯят рӯйи ман,
Дар баҳори хусн анбози туам.

Андаруни сина то дил метапад,
Ҳамнафас бо нағмаю сози туам.

Эй, ки болу пар ба ман бахшидаӣ,
Волаву шайдои эъҷози туам.

Дар фазои бахту иқболи баланд,
Шоҳини дар авчи парвози туам.

Дар гулистони вафою ишқи пок,
Андалеби нағмапардози туам.

Дар китоби ҷовидони зиндагӣ,
Умр то бошад ғазалсози туам.

ПАЙВАНДИ МЕҲР

Пайванди дилу равони мо ту,
Шаҳрешаи сабзи ҷони мо ту,
Шаҳду шакари забони мо ту,
Фарзанди туем, Тоҷикистон,
Дилбанди туем, Тоҷикистон,

Дар домани ту баҳор дорем,
Дар боғи ту баргу бор дорем,
Як гулшани гулқатор дорем,
Фарзанди туем, Тоҷикистон,
Дилбанди туем, Тоҷикистон.

Иқболу саодатӣ ту моро,
Ганчи зару сарватӣ ту моро,
Гаҳвораи давлатӣ ту моро,
Фарзанди туем, Тоҷикистон,
Дилбанди туем, Тоҷикистон.

Ту модари меҳрубони мой,
Ту давлати ҷовидони мой,
Дар рӯи ҷаҳон ҷаҳони мой,
Фарзанди туем, Тоҷикистон,
Дилбанди туем, Тоҷикистон.

Эй тахти баланди шӯҳрату шон,
Эй Каъбаи бахту нури имон,
Фархунда давоми Оли Сомон,
Фарзанди туем, Тоҷикистон,
Дилбанди туем, Тоҷикистон.

ХУРШЕДИ ИСТИҚЛОЛ

Кушода чехра субҳи дилкашу испеди Истиқлол,
Расонад муждаи суру сурури Иди Истиқлол.

Ҳазорон орзу гулрез гашта, чун баҳори сабз,
Миёни синаи пурмеҳр аз уммеди Истиқлол.

Чаҳоне дар чаҳони мост пурфайзу саҳо, ёрон,
Агар бинӣ чаҳони пирро бо диди Истиқлол.

Чамоли офтобӣ, тинате аз кибриё дорад,
Ба чашми дил агар сози назар бар шеде Истиқлол.

Ба лутфи Эзиду иқболи миллат , ай хушо, имрӯз
Зиёву нур резад бар Ватан Хуршеди Истиқлол.

Ба дунёи саодат парфишон хоҳам ба фарқи сар,
Барои миллати худ Парчами ҷовиди Истиқлол.

Ба меҳроби садоқат дар тавофам аз саҳар то шом,
Намоям сачдаи шукрона бар Даршеди Истиқлол.

Бақою умри нав бахшид истиқлоли мо моро,
Муборак бод рӯзу соати тавлиди Истиқлол.

ТОҶИКИСТОН

Ман намакхӯрда зи ҳар хони туям,
Ҳамчу меҳмон ба сари хони туям.
Ҳар гиёҳат, ки парастам ба ҳавас,
Ошиқи боғу гулистони туям.

Тоҷикистон Ватанам, з-они туям,
То абад ёру ниғаҳбони туям.

Субҳи оғӯши баҳорони туям,
Олами шеърару дастони туям.
Ошиқам катраи борони туро,
Мавҷи дарёи Зарафшони туям.

Тоҷикистон Ватанам, з-они туям,
То абад ёру ниғаҳбони туям.

Дард агар ҳаст, чу дармони туям,
Як кафи хоки кӯҳистони туям.
Дар ҳавоят пару болам ки кушод,
Ҷонфидо дар сари фармони туям.

Тоҷикистон Ватанам, з-они туям,
То абад ёру ниғаҳбони туям.

Ҳамчу фарзанди вафодори туям,
Ҳар кучоям, чу харидори туям.
Васфи зебои туро охир нест,
Ман Ҳабибам, ки ба гуфтори туям.

Тоҷикистон Ватанам, з-они туям,
То абад ёру ниғаҳбони туям.

ТОЧИКАМ

Тоҷикам, аз Тоҷикистон,
Решапайванди Зарафшон.
Фаҳри ман–фаҳри Бадахшон,
Ҳам Ҳучанду Рашту Хатлон.

Тоҷикам, аз Тоҷикистон,
Тоҷи имон, тоҷи инсон.
Обу хокат–дарду дармон,
Меҳри покат–қуввати ҷон.
Резасангат–нури чашмон,
Сарзаминат–кони армон.

Тоҷикам, аз Тоҷикистон,
Тоҷи имон, тоҷи инсон.
Эй ҷавонон, эй ҷавонон,
Пиру барно, ҳамзамонон.
«Тоҷикам ман» гуфта, фаҳред,
Тоҷи давру тоҷи даврон.

Тоҷикам, аз Тоҷикистон,
Тоҷи имон, тоҷи инсон.

Ҳар кучо қавми парешон,
Бош бо ҳам якдилу ҷон.
Ин ҷаҳон нозат ба номат,
Рас ба қадри насли Сомон.

Тоҷикам, аз Тоҷикистон,
Тоҷи имон, тоҷи инсон.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗ

Тоҷикистон азизам, ориёфар миллатам,
Сарзамини бегазандам, олами баҳру барам.
Чашми дилро во намудам баски дар оғӯши ту
Ҷовидонӣ сарпаноҳам, ҷовидона модарам.

Гармии хунам, тапиданҳои ҷон аз ишқи туст,
Тоҷикистон, сарвосо соябонӣ бар сарам.
Хоку сангу сабзаву обу ҳавоят ҳамдилам,
Эй биҳишти дар заминам, раҳнамову раҳбарам.

Дар дили хурди ту меҳри халқи олам ҷо шудааст,
Номи ту вирди забони ҷумла миллатҳо шудааст.
Гашта мероси ниёгон ифтихорат, эй Ватан,
Тоҷики бонанги ман тоҷи сари дунё шудааст.

Тоҷикистон, хонаи меҳру таманно, зинда бош,
Соҳиби иқбол гаштӣ, хурраму фархунда бош.
Коми моро меваи сулҳи ту ширинтар кунад,
Тоҷикистон, бар сари мо то абад поянда бош!

ПАРЧАМИ МЕҲР

Худшиносиат муборак, Тоҷикистон,
Хешро дарёфтӣ чун Оли Сомон.
Парчами меҳрат ба гардунҳо расонем,
Ҳамчу фарзанди банангат, модари ҷон.

Худшиносиат муборак, Тоҷикистон,
Як ҷаҳон мерос дорӣ аз ниёгон.
Ту ба рағми қисмати худ мард будӣ,
Тоҷу тахтатро ту овардӣ ба сомон.

Худшиносиат муборак, Тоҷикистон,
Карда ҷо дар синаат қавми парешон.
Якзбону якдилу якрӯй бошанд
Рашту Хатлону Зарафшону Бадахшон.

Худшиносиат муборак, Тоҷикистон,
Хуштар аз бахтат касеро нест армон.
Тахт бар чо, тоҷ бар сар ҷовидон зӣ,
Кардаӣ пайдо ба олам шӯҳрату шон.
Худшиносиат муборак, Тоҷикистон!

ЧАШНИ ИСТИҚЛОЛ

Ту истиқлол дорӣ, Тоҷикистон,
Ачаб иқбол дорӣ, Тоҷикистон.
Дар оғӯшат гирифтӣю чу модар
Маро хушҳол дорӣ, Тоҷикистон.

Ватан ҳастӣ бароям, шукр гӯям,
Ту ро танҳо сароям, шукр гӯям.
Заминат зарфишон, оби ту шахд аст,
Ба хуршеди самоям шукр гӯям.

Ватан–кошонаи ман, хонаи ман,
Ирамбоғӣ дар ин афсонаи ман.
Ту ро дорам, чи ғам дорам ба дунё,
Ба бахти миллати фарзонаи ман.

Ватан, номи ту шуд вирди забонҳо,
Баландайвонӣ ту аз осмонҳо.
Намояд ифтихор аз ту Ватандор,
Бизӣ ту ҷовидон, то ҷовидонҳо.

РӯИ ЯК ПОЙ

Ҳамватан,
Паи эъдоми бадӣ
Ман агар бархезам,
Ту агар бархезӣ,
Ҳама кас бархезад.

Ва мабар аз хотир,
Ту агар бигрезӣ,
Ман агар бигрезам,
Ҳама кас бигрезад.

Турна дар соҳати дашт
Рӯи як пой кунад селаи худро бонӣ.
Нахл дар соҳати боғ
Рӯи як пой кунад сояву гулафшонӣ.

Фикри бисёр макун,
Бирасид, он чи расид,

Ва гузашт, он чи гузашт.
Паи эъдоми бадӣ
Ҳама қоим бошем
Рӯи як пой ғурур!

Мисли он нахл ба боғ,
Мисли он турна ба дашт.

Ҳамватан,
Соати хавфу хатар,
Пои дуввуми худ аз ёд бубар!

ДИЛИ ШИКАСТАТАРИНАМ

Ба имоми аъзам Абӯҳанифа

Дили шикастатаринам ҳамеша ҷои ту бод,
Сабоҳи ҳашр қиёми сапедазои ту бод.

Ту сархатӣ зи хати сурхи тозиёна ба дӯш,
Мақоми чумлаи оянда аз қафои ту бод.

Хилофи ҳақ ки накардӣ, ба ноҳақат куштанд,
Хилофати дили ушшоқ хунбаҳои ту бод.

Сари баланд ниҳодӣ ба пой ҳазрати Дӯст,
Надидамат, ки бигӯям сарам ба пой ту бод.

Хутути рӯи кафам матни ин дуо бошад:
Ба ҳар кучо ки кафе ҳаст, дар дуои ту бод.

ПАРЧАМИ МИЛЛӢ

Дирафши Коваи оҳангарӣ, эй парчами миллӣ,
Намои эътиқоду боварӣ, эй парчами миллӣ.

Намоёнӣ миёни садҳазорон рамзи дунёӣ,
Шукӯҳи асли моро минбарӣ, эй парчами миллӣ.

Ба домони ту дида ахтаронатро, ҳамегӯем,
Самои бахти моро ахтарӣ, эй парчами миллӣ.

Ту рамзи Тоҷикистонӣ, ба ҳар як гӯшаи олам,
Ҳумои бахт болои сарӣ, эй парчами миллӣ.

Тамошои туро танҳо сари боло тавонад кард,
Фидоят ман, шуҷоатофарӣ, эй парчами миллӣ.

ИСТИҚЛОЛИЯТ

Мулки обод аст Истиқлоли мо,
Нахли шамшод аст Истиқлоли мо.

Сад қафас бишкасту дар парвоз шуд,
Мурғи озод аст Истиқлоли мо.

Бояд аз дил сачдаи шукрона кард,
Каъбаи ёд аст Истиқлоли мо.

Дар билоди сарнавишти тоҷдор,
Қасри бунёд аст Истиқлоли мо.

Дар замини кишвари озодагон
Роҳи имдод аст Истиқлоли мо.

Фаҳр аз мероси Сомон мекунем,
Моли аҷдод аст Истиқлоли мо.

Сад биёбон обшорон мешавад,
Ранҷи Фарҳод аст Истиқлоли мо.

Барфурӯзон оташи хомӯшро,
Юсуфи шод аст Истиқлоли мо.

Боди навмедӣ ба дигар кӯй рафт,
Садди ҳар бод аст Истиқлоли мо.

Дар камоли худшиносӣ то абад
Юмни афрод аст Истиқлоли мо.

Дар хати пайроҳаи уммедҳо,
Нақши эҷод аст Истиқлоли мо.

Дар амон бошем аз чашми ҳасуд,
Бас худодод аст Истиқлоли мо.

ЛИВОИ МО

Нишони эҳтироми мо, Ливои мо,
Шукӯҳи нангу номи мо, Ливои мо.

Ба олами фазои сулҳу дӯстӣ,
Кабӯтари паёми мо, Ливои мо.

Ба сафҳаи сафеду сабзу сурхи бахт,
Нишони сад каломи мо, Ливои мо.

Чилои бахту нури ифтихори дил
Бувад ба рӯи боми мо, Ливои мо.

Ба пешвозу эҳтироми дӯстон
Шаҳодати саломи мо, Ливои мо.

Ба рангҳои ӯ зи меҳр ҷилва аст,
Чу рӯймоли моми мо, Ливои мо.

Ба сачдагоҳ шукр гӯй аз ифтихор,
Ба ҷонамози номи мо, Ливои мо.

* * *

Шаҳраги ҷону танам восили ҷони Ватан аст,
Бонги номусу шараф бонги азони Ватан аст.

Заррае хокам агар тобу табам дар ҷӯш аст,
Қувва дар бозуву зону ба тавони Ватан аст.

Чашмсерем, сари хони касе нест ниёз,
Дар танӯри дили мо кулчаву нони Ватан аст.

Домани сабзи талу пушта, ки сарсабзии мост,
Сабз дар сабз саропои ҷаҳони Ватан аст.

Гар ғарибе накунад ёди Ватан, беном аст,
Ёди даргоҳи падар ному нишони Ватан аст.

Худоё!

Кулбаи мо аз ҳама дунё, ки дидам

дилкашу орому побарҷост,

Ки он чо каъбаи дилҳост.

Ва ҳоло ҳотай мо сабзу гулпӯш аст.

Ҳазорон боғи Маскав,

Бо ҳама он шӯҳрату гулҳои садрангаш,

Дилоро нест чун дастобадастии сафедорони ошиққуш,

Ки ҳамчун қалъаи сабзе гирифта

Мӯъминободи маро оғӯш.

Падар чун солҳои кӯдакӣ саргарми меҳмон аст,

Ба шоҳи пургули зардолу банди ҳой рақсон аст.

Сабо бо кокулони хоҳарам чун ишқи печон аст,

Ба шоҳи тути пайвандӣ, ки садранг аст,

Қафас танг асту дар он кабки хушхон аст.

Ватан!

Ҳар зарра хокат...

Қатраобат нӯшдоруи ғарибон аст!

Чу меҳри модарам ёди ту дар ҷон аст!

ТОҶИКИСТОН

Тоҷикистон!

Тақягоҳам!

Нури хуршеди сабоҳам,

Дар нигоҳам.

Ту маро пушту паноҳӣ,

Ман туро чун тифл умре дар паноҳам.

Хоҳамат умре баҳори бегазанд.

Ҳам ба хоку ҳам ба сангат,

Рӯҳи ман бо ҷисм пайванд.

Ахтаронат,
Шӯълаҳои ишқи гумноми мананд.
Балки ҳамрозанд,
Дар шои мананд.
Моҳу хуршедат,
Саранҷои мананд.

Тоҷикистон!
Бе ту ҳечам!
Меҳанӣ!
Ту модарӣ!
Сабз монам, кош чун нахли тари ту,
Дар бари ту.

БО ВАТАНУ БЕ ВАТАН

Зарра-зарра бе Ватан кам мешавам,
Меравам чун тармае дар худ фурӯ.
Шӯразори қисматам оби маро
Мекашад, кай мерасад он то ба чӯ?

Бе Ватан аз бепаноҳиҳои худ
Дар назар аз шаш чихат бошам сиёҳ.
Ман зи ҷумла бепаноҳӣ дар Ватан
Дар паноҳам, дар паноҳам, дар паноҳ.

Бе Ватан ман гарди бодовардаам,
Менишинам бар сари ҳар хору хас.
Метакад аз худ маро, аз худ маро,
Чун нишинам дар бару домони кас.

Бе Ватан аз дӯши худ афтодаам,
Мешавам бори гарони дигарон.
Ман зи неши хори қаҳру таънаҳо
Кай амон ёбам, амон ёбам, амон?!

Бе Ватан ман аз мани аз худ ризо
Дар канорам, дар канорам, дар канор.
Бо Ватан ман дар мани бонангу ор
Устуворам, устуворам, устувор.

Будани ман бе Ватан нобудан аст,
Меравам бар бод ҳамчун дуди оҳ.
Чун сириштӣ, эй Худо, аз меҳри ӯ,
То қиёмат дар Ватан дорам нигоҳ.

БЕ ТУ

Бе ту бар дастам наояд домани шавку хавас,
Бе ту дардолуда оҳе бошадам ҳар як нафас,
Бе ту дил бошад миёни сина чун мурғи қафас,
Бе ту бефайзу сахоям, бе туам чун хору хас,

Тоҷикистон, эй биҳишти ҷовидон,
Эй ҳумои бахти моро ошён.

Бе ту чун боре ба дӯши худ гаронӣ мекунам,
Дар раҳи уммеду армон нотавонӣ мекунам,
Бе ту сарфу ҳайф умри навҷавонӣ мекунам,
Бо чунин маънӣ магар ман зиндагонӣ мекунам?

Тоҷикистон, эй биҳишти ҷовидон,
Эй ҳумои бахти моро ошён.

Бе ту ман бе қимате чун чомаи афсурдаам,
Бе ту дар осудагӣ ҳам як нафас н-осудаам,
Бе ту ман сар то ба по бар дарду ғам олудаам,
Бе ту беҳтар бошад аз ин будаам нобудаам,

Тоҷикистон, эй биҳишти ҷовидон,
Эй ҳумои бахти моро ошён.

ТУ ДАР ХУД БОБАҚОӢ, ТОҶИКИСТОН

Ба худ аз кӯҳи худ то поя дорӣ,
Зи ганҷат сарвату сармоя дорӣ.
Ба сар аз Боми Олам соя дорӣ,
Ту дар худ бобақоӣ, Тоҷикистон.
Ту бар худ муттақоӣ, Тоҷикистон.

Бидорад то баландиат баландат,
Баландиат бидорад дилписандат,
Ва дорад дилписандӣ арчмандат,
Ту дар худ бобақой, Тоҷикистон.
Ту бар худ мутгақой, Тоҷикистон.

Зи обат то туй сарсабзу обӣ,
Зи хокат то ту пурфайзу савобӣ,
Зи нанги халқи худ дар обутобӣ,
Ту дар худ бобақой, Тоҷикистон.
Ту бар худ мутгақой, Тоҷикистон

Набошад то амониат амонат,
Амон дорад ба ҳар даври замонат,
Туро аз бенишониҳо нишонат,
Ба ҷои худ баҷой, Тоҷикистон,
Ту бар худ бобақой, Тоҷикистон.

Зи таърихи куҳан то реша дорӣ,
Най аз фари ориёна ори.
Зи истиклоли худ дар ифтихорӣ,
Ту дар худ бобақой, Тоҷикистон.
Ту бар худ мутгақой, Тоҷикистон

Бимонад партавафшон то ливоят,
Бувад андар ливои ту ҷилоят,
Ту ҳастӣ ҳастиатро дар ҳимоят,
Ту дар худ бобақой, Тоҷикистон
Ту бар худ мутгақой, Тоҷикистон

Ҳисори шуҳратат то ки зи санг аст,
Ва ҳар марди туро нерӯ зи нанг аст,
Ва то сулҳи ту садди роҳи ҷанг аст,
Ту дар худ бобақой, Тоҷикистон
Ту бар худ мутгақой, Тоҷикистон.

ТОЧИКИСТОН

Хавои меҳри ту биншаста дар чон,
Ба сони сабзаву анфоси борон.

Баҳоре дар ниҳодам ранг дар ранг,
Дилорову гуворову гулафшон.

Чи гӯям тавсифи ҳусну ҷамолат,
Биҳишти дар замин, дар чархи гардон.

Ҳавоят доруву оби ту дору,
Маро ҳар сангу хорат ҳаст дармон.

Фуруру эътибору ифтихорам,
Умедам дар ду олам, Тоҷикистон.

Туро, ҷуз ин дуо дигар надорам:
Худои меҳрубон бодо ниғаҳбон.

ҶОНБАҲО

Партави уммеду армон аст истиқлол,
Шӯълаи ҷовид дар чон аст истиқлол.

Дар гили мо аз азал бисриштаанд ин меҳр,
Муддаои ҷумла инсон аст истиқлол

То нишоне аз асорат дар ҷаҳон боқист,
Арсаи пайкори мардон аст истиқлол.

Дар дифоъи ному номуси ватандорӣ,
Аҳду савганд асту паймон аст истиқлол.

Қуввату нуру ҳарорат медиҳад бар дил,
Офтоби шӯълаафшон аст истиқлол.

ВОЖАИ ЧОН

Ин баҳоре, ки гулафшон аст,
Ин диёре, ки гулистон аст,

Сарзамини сабзу ҳосилхез,
Меҳани ман, Тоҷикистон аст.

Боғи фирдавс аст пиндорӣ,
Сабзу хуррам, боғу бустон аст.

Рӯзу шаб, ҳар чор фасли сол,
Гулшани сабзу шукуфон аст.

Кишвари хуршедиву сарсабз,
Осмонаш гарму тобон аст.

Хоку обаш дардро дармон,
Бодҳояш анбарафшон аст.

Баски бо чон аст ҳампайванд,
Ҳамрадифи вожаи чон аст.

ИСТИҚЛОЛ

Чи хуш ҳаловатест дар ҳавои истиқлол,
Ба рақс мекашад маро навои истиқлол.

Талоши зиндагониву фасоҳати ҳаёт,
Ҳар он чи ҳаст мекунам фидои истиқлол.

Агар ба маснади чаҳон ба чид бингарӣ,
Шаҳаст дар макоми худ гадои истиқлол.

Тавони тоза медиҳад ба кишвари вучуд,
Таровати насими пурсафои истиқлол.

Зи шавқ аз қабои худ бурун шавам, ачаб
Бинам чу бар тани ватан қабои истиқлол.

Зи ҳар канори ватан ба шодиву сурур,
Ба гӯши ҷон ҳамерасад садои истиқлол.

Чалолу чоҳи қайсарӣ ба сад шукӯҳу ноз,
Сари ҳавас ҳамениҳад ба пой истиқлол.

НУРИ ИСТИҚЛОЛ

Ахтаристон аст гардуни Ватан,
Ќӯш дорад дар бадан хуни Ватан.

Хуни шарёни ватан мову туем,
Ахтарони шӯълазан мову туем.

Анчуман дорем то бар даври хеш,
Пеш метозем аз айём пеш.

Пеш будан пешаи оқил бувад,
Пешрафти халқи соҳибдил бувад.

Шамъи ақли мост то партавфикан
Нур борад аз саропои Ватан.

Нури Истиқлол бо ваҳдатшиор,
Равшанӣ бахшид бар чашмони чор.

Пиру барно дар миёни корзор,
Дасти ҳам бигрифта бо номусу ор.

Нурборон шуд сарои зиндагӣ,
Тоза меояд садои зиндагӣ.

Халқи ман аз нури Истиқлоли худ,
Фахр дорад чун уқоб аз боли худ.

НИЁИШ

Тоҷикистон, ҳастии ман, бахти ман,
Эй ватан, эй тоҷи ман, эй тахти ман!
Аз дили нарми ниёгон ёдгор
Мондаӣ, эй сарзамини сахти ман.

Кишвари фархундаи ман, эй ватан,
Рафтаву ояндаи ман, эй ватан.
Ормони зиндаи Сомониён,
Давлати пояндаи ман, эй ватан.

Мепарастам марзи яздонии ту,
Меситоям ишқи нуронии ту.
Рӯшноии ту бодо ҷовидон
Дар дили Зебои Хатлонии ту!

МЕҲРИ ВАТАН

Сарзамини беназирам, эй ватан,
Як ҷаҳонӣ дар замирам, эй ватан.
Ман ба ойини муҳаббат аз дилам
Сӯи ту ойина гирам, эй ватан.
Нақши гулҳои баҳори сабзи ту
Дар сарандози ҳарирам, эй ватан.
Чашмаҳои кӯҳсорат додаанд
Дар ҳавои шеър ширам, эй ватан.
Чун каму беши насиби худ туро
Дар дилу ҷон мепазирам, эй ватан.
Сарбаландам бо ту ҳамчун кӯҳи ту,
Бе ту ман зору ҳақирам, эй ватан.
Бе Камони Рустами ту осмон
Мезанад аз дур тирам, эй ватан.
Ман агар як шаб бимирам, эй ватан,
Номи ту бар лаб бимирам, эй ватан!

ШУКРИ ИСТИҚЛОЛ

Бўйи Турсунзода дорад равзаву кўйи Ватан,
Шеъри Турсунзода хонад гулпарирўйи Ватан.

«Менависам ман суруди сулхро бо хуни дил»,
Ў навид аз сулҳ дода баҳри нерўйи Ватан.

«Ишк»-гўяд оху дар сахрову булбул дар чаман,
Дўстиву сулҳ чўяд ҳар сухангўйи Ватан.

Шукри истиқлоли кишвар, ваҳдату созандагӣ,
Бахти нав хоҳам туро, садбарги хушбўйи Ватан.

Гўшту нохун бигарду «Тоҷи сар кун дўстро»,
Ончуноне гуфт Мирзо, марди хушрўйи Ватан.

Гар кабутар қосиди сулҳ асту булбул рамзи ишк,
Байти хушбахтӣ саро, эй гулсуманбўйи Ватан!

–Об додан ташнагонро баски мебошад савоб,
Ин ҳадис бишинидаам аз замзами чўйи Ватан.

Дар лабонам шеъри Мирзо меравам сўйи Ҳисор,
То нафас гирам зи боғи сабзу хулбўйи Ватан.

Зиндагӣ акнун дигар шуд, ҳамдилӣ пояндагист,
Сарбаланду шодмон зӣ, эй худоҷўйи Ватан.

ТОҶИКИСТОН

Зираке гуфто ба ҳукми доварӣ:
«Тоҷикистон – меҳани лафзи дарӣ.
Бо ҳама ширинию хуснофарӣ,
Ин забонро додаанд эҳёгарӣ,–
Рӯдакиву Балъамӣ, Айнӣ, Парӣ.
Гар бигӯям аз раҳи донишварӣ,
Тоҷикистон–хиттаи шеъри дарӣ».

Аз ҳамин рӯ Тоҷикистон, шоиро,
Кишвари шеъри тару насри расо,
Зодгоҳи орифони хушадо,
Сарзамини ваҳдату сулҳу сафо,
Ҷам Ватан ҳам Модари дилсӯзи мо.
Тоҷикистон–зевари арзу само,
Тоҷикистон–манзари нури Худо.

Сулҳ бошад ҳар саломи халқи ман,
Амният бошад мароми халқи ман,
«Шоҳнома»–худ каломи халқи ман,
Қас шунида «Шашмақом»-и халқи ман,
Баҳрае бурд аз мақоми халқи ман,
Ҷар кӣ нӯшад май зи чоми халқи ман,
Маст гардад аз паёми халқи ман.

ТОЧИКИСТОН

Тоҷикистон, модари зебои ман,
Эй бихишти поку беҳамтои ман.
Сарзамини нозанини дилрабо,
Манзили ман, хонаву маъвои ман.

Меунам шукронаи ҳар санги ту,
Зиндаам бо номи ту, бо нанги ту.
Сози сулҳу сози ваҳдат мезанӣ,
Гашта ин дунё пур аз оҳанги ту.

Хонаи сулҳу амонӣ гаштай,
Раҳнамои зиндагонӣ гаштай.
Меҳри ту дар сина афзун мешавад,
Ту нишони меҳрубонӣ гаштай.

ФАЙЗИ ИСТИҚЛОЛ

Файзи истиқлоли мо аз Ваҳдат аст
Ин ҳама иқболи мо аз Ваҳдат аст.

Хони мо аз файзи истиқлол пур,
Сарзамини мо шуда лабреси нур.

Нораку Сарбанду Роғун чилвагар,
Шоми мо гардида монанди сахар.

Кишвари мо гашта машҳури ҷаҳон,
Дар ҷаҳон донанд акнун тоҷикон.

Миллати бо нангу номусем мо,
Соҳиби фарҳангу қомусем мо.

Дода истиқлол бар мо болу пар,
Дар ҷаҳон шуд парчами мо чилвагар.

Мо ба дунё сози Ваҳдат мезанем,
Чанг бо микрози Ваҳдат мезанем.

Сулҳу ободӣ шуда бар мо шиор,
Кишвари мо мешавад овозадор.

Сулҳу ваҳдат ин шиори миллат аст,
Обрӯю эътибори миллат аст.

Миллати мо миллати олинажод,
Гашта сарчамъу намуда иттиҳод.

Гирди раҳбар раҳбари воломақом,
Раҳбари бономусу бо эҳтиром.

Покчон, покизатан, покизадин,
Мешиносандаш ҳама рӯи замин.

Раҳбари мо раҳнамои миллат аст,
Раҳнамою раҳқушои миллат аст.

Роҳи мулки мо кушод аз чор сӯй,
Дорад ӯ хушбахтии мо чустучӯй.

Рӯзу шаб ӯ дар талоши зиндагист,
Дар пайи ободию созандагист.

Ӯ Ватанхоҳу Ватанпарвар бувад,
Пуштибони миллату кишвар бувад.

Миллаташро дӯст дорад раҳбарам,
Раҳбари бонангу меҳнатпарварам.

Файзи истиқлоли мо аз бахти ӯст,
Ин ҳама иқболи мо аз бахти ӯст.

Аз Худо хоҳам набинад рӯзи сахт,
Дар ҷаҳон поянда бодаш тоҷу тахт.

Чашмаи иқболи ӯ зоянда бод!
Тоҷу тахту бахти ӯ поянда бод.

ТАЗМИНИ ҒАЗАЛИ РҶДАКӢ

*Бӯи ҷӯи Мулиён ояд ҳаме,
Ёди ёри меҳрубон ояд ҳаме.*

Рӯдакӣ

Бар диёри мо баҳор ояд ҳаме,
Рӯзгори мо ба бор ояд ҳаме.

Марди деҳкон сӯи саҳро бо ҳавас
Шод бо чуфти сипор ояд ҳаме.

Дар чаман булбул ба бӯи гул хуш аст,
Ҳамчу ошиқ беқарор ояд ҳаме.

Оби ҳар як чашма бо сад печутоб
Бар канори марғзор ояд ҳаме.

Боз Варзоби биҳиштосои ман
Гулфишону гулнисор ояд ҳаме.

Тири чашми духтарони масти ишқ
Бар дили мо ҷоншикор ояд ҳаме.

Ваҳдати мо ҳар қадар боло равад,
Дӯстии мо ба бор ояд ҳаме.

Мардуме аз ғайзи Истиклолият
Баҳри Меҳан ҷоннисор ояд ҳаме.

Чун муроди мо муроди мардум аст,
Шеърӣ мо беихтиёр ояд ҳаме...

ТАЛОШ

Санги туро болин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман,
Меҳри туро таҳсин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман.

Бо панчаи худ барканам ҳар буттаи хори туро,
Боғат кунам, гулчин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман.

Ҳамчун баҳори ҷовидон бинам туро умре ҷавон,
Рӯи туро бечин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман.

Бар марраҷоят то расам, чун гулгуни дарё расам,
Аз мавҷи дарё зин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман.

Эй тахтаи шаҳмоти ман, аз ҳар пиёда дар барат
Бо ҷаҳди дил фарзин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман.

Бо хуни поки синаам, бо ранги поки хомаам
Ҳусни туро рангин кунам, эй мулки ман, эй мулки ман!

ҶАВОБИ КИШВАРАМ

Рӯзгорамро кунад гарм офтоби кишварам,
Рӯшани бахшад шабамро моҳтоби кишварам.

Рӯди ӯ андар шитобу кӯҳи ӯ андар сукут,
Рамз дорад ҳар сукуту ҳар шитоби кишварам.

Бобҳо бикшода меҳраш дар дилу дар ҷони мо,
Сад ҳазорон маънӣ ояд аз китоби кишварам.

Чашмааш аз чашмаи меҳру муҳаббат сар шавад,
Ташнаҷоно, нӯш кун аз оби ноби кишварам.

Бадгумоно, некдил шав аз нақӯйҳои ӯ,
Пургуноҳо, баҳра бардор аз савоби кишварам.

Эй ки хоҳӣ маънии дунё аз ӯ созӣ суол,
Дӯстиву ростӣ бошад ҷавоби кишварам.

ТОЧИКАМ

Эй ки пурсӣ, аз кучоям?—точикам,
Бо дили дардошноям точикам.

Шукри обу хоки меҳан мекунам,
Маскани меҳру вафоям точикам.

Ҳастиям аз хуни поки тоҷик аст,
Ифтихор аст аз бароям, точикам.

Ҳарзагӯён ҳарза мегӯянд чанд?
Ҳафт пушти муттакоям точикам.

Зодаи домони покат, эй Ватан,
Ҳомии сулҳу сафоям, точикам.

Гар ғаразгӯён гаҳе лофе зананд,
Бисмиллаҳ, сар то ба поям, точикам.

Ҳар ваҷаб хокат маро пайванди чон,
Риштаи чонӣ бароям, точикам.

Гар ғазал гӯям ва ё савту суруд,
Бо ҳама савту садоам точикам.

Лутфу илҳоми баланди ман туй,
Шарҳи ҳуснат месароям, точикам.

Эътибору ифтихори ман туй,
Бе ту сарсону гадоам, точикам.

Бобоназар ШАМСИДДИНЗОДА

ВАСФИ ВАТАН

Офтоби шӯълаафкан ҳар саҳар
Муждаи файзи диёр орад ба кӯҳ,
Доманашро ҳам такида мисли абр,
Симу зар ҳам бешумор орад ба кӯҳ.

Мезанад гӯш аз сари кӯҳи баланд
Чашмасору рӯди софи беғубор.
Ҳам уқобони баландидӯстдор,
Дар фазои беғубораш беқарор.

Оҳувони тездав бо майли том,
Нӯш месозанд з-оби чашмаҳо.
Кабки хушрафтор ҳангоми саҳар
Месарояд шеърӣ кӯҳӣ беҳато.

Рӯдҳо аз байни соҳилҳо равон,
Рафта-рафта обашон чамъ мешавад.
Ё ба уқёнуси даҳри беканор,
Рафта-рафта обашон зам мешавад.

Шӯхию шодии боди кӯхро
Дар сухан пардохтан мушкил бувад.
Мисли он, ки рӯди шӯхи беқарор,
Ҷовидонӣ бандии соҳил бувад.

Бо садои шаршара ҳар шоире
Рӯи коғаз н-оварад шеъре агар.
Кӯҳ домангири он шоир шавад,
Кабки масти он хурад хуни чигар.

Офтоби шӯълаафкан ҳар саҳар,
Бо зиёрат кӯхро гирад хабар.
Тоҷикистонрост гар «Боми Ҷаҳон».
Ман намехоҳам ба сар боми дигар.

ВАТАН

Ман бо садои хандаи боди сахар ба худ,
Охиста маст, боз пурафсуну растачон
Бар тораҳои зулфи пур аз рози бофта
Бар хонаи сафинаи хуршед омадам.
Лек аз ҳучуми шӯълаи чашми ситораҳо
Омад садои нозуке бар гӯшаи хаёл
Эй бандаи замин,
Ачдоди ту кучост?!
Чун пеша кардаӣ ба дил ин тарки кешу хок
Ин кори ту хатост!
Омад магар ситорае аз осмони дур
Бар хонаи Шумо?!
Ё ки шаби сиёҳ магар нӯш кардааст
Паймонаи вафо?!...

Зуд он лачоми аспӣ абасро кашидаму
Аз зин фаромадам
З-он, ки макони модари ачдоди одамӣ
Бошад макони ман!
То хонаи садоқати ишқу умедҳо
Бошад ҳамин Ватан!

* * *

Эй ҳамватанон, мояи ҳастам Ватан аст,
Боғу чаману булбули мастам Ватан аст.

Аз рӯзи азал меҳри Ватан бар дили ман,
Ду қоши базеби сурмастам Ватан аст.

Кай дидӣ, гуле шукуфта бар шӯразамин,
Донӣ, ки замини гулпарастам Ватан аст.

Бо базму тараб сайқали дил гашт маро,
Шукрона, ки зодгоҳи бахтам Ватан аст.

Ду дидаи мӯхтоҷ ба гардиш дорам,
Ман тифламу нексарпарастам Ватан аст.

Шуд қиблаи уммед, сафои дилу чон,
Фархундаву фарзонапарастам Ватан аст.

Ганче агарам нест, чаро ғам бихурам,
Тоҷам Ватан асту ганҷу тахтам Ватан аст.

Тарсе набувад, тира само чун гардад,
Истораи пурчилои бахтам Ватан аст.

Моро накунад тарси адӯ музламу¹ паст,
Парво чӣ кунам? Ливои дастам Ватан аст.

Ҷоно, Ватанам, сано туро гуфт Ҳалим,
Ҳам зеби санову боду ҳастам Ватан аст.

---

¹ Музлам–моту маҳбут, хайрон.

ТОҶИКИСТОН – ВАТАНАМ

Тоҷикистон – Ватанам, ҷон Ватанам, ҷон Ватанам,
Ҷои ту дар дилу дар дидаву дар ҷону танам.

Дашту кӯҳу дамани санги туро сачда кунам,
Ҳоки зархезу ҳама ганчи туро сачда кунам .
Ранҷ бурдӣ ту басе, ранҷи туро сачда кунам.

Тоҷикистон–Ватанам, ҷон Ватанам, ҷон Ватанам,
Ҷои ту дар дилу дар дидаву дар ҷону танам.

Навазад боди хазон, бори дигар бар дари ту,
Назанад санги парешонӣ адӯ бар сари ту.
Кӯр он чашми тамаъ, гар нигарад бар зари ту.

Тоҷикистон–Ватанам, ҷон Ватанам, ҷон Ватанам,
Ҷои ту дар дилу дар дидаву дар ҷону танам.

Ситаму ҷабру ҷафо, ранҷи гарон бар ту бас аст,
Мотаму ранҷу азо, модари ҷон, бар ту бас аст.
Дили садпора ба мулки дигарон бар ту бас аст.

Тоҷикистон – Ватанам, ҷон Ватанам, ҷон Ватанам,
Ҷои ту дар дилу дар дидаву дар ҷону танам.

Султон СУЛАЙМОН

* * *

Мо аз ҳарими раҳмати яздон расидаем,
Аз чорсӯи хоки Хуросон расидаем.
Зери дирафши Коваю зери дурахши нур,
Бо аспҳои хатлии паррон расидаем.

Гетӣ зи номи аҳриманӣ пок кардаем,
Эй бас палангу шер, ки дар хок кардаем.
Инак, манам ба даҳр Каюмарси додхоҳ,
Оварда халқ зери ливоям ҳама паноҳ.

З-он дам, ки ман ба тахти забарҷад нишастаам,
Чуз ростӣ ба ҳеч амал дил набастаам.
Оину расму кеши ниёгон шинохтам,
Он Хусравам, ки дар раҳи ҳақ ҷон бибохтам.

Имрӯз пойдор бувад дар ҷаҳон хирад,
Бо адлу доду донишу фарҳанг то абад.
Имрӯз пеши парчами худ мекунам сучуд,
Бар хонадону дудаи Сомониён дуруд.

НУРИ ВАҲДАТ

Чамоат босафо аз нури Ваҳдат,
Замона пурчило аз нури Ваҳдат.
Шуда кошонаи тоҷик равшан,
Ҳама ҷо пурзиё аз нури Ваҳдат.
Зи дилҳо кинаю бугзу ҳасад рафт,
Мунаввар ҳар кучо аз нури Ваҳдат.
Ба Хатлону Зарафшону Бадахшон,
Ҳама файзу саҳо аз нури Ваҳдат.
Зи кӯрии замона дар амонем,
Дурахшон дидаҳо аз нури Ваҳдат .
Ватан аз нури Ваҳдат нур бигрифт,
Шуда дардаш даво аз нури Ваҳдат.

САЙҚАЛИ ДИЛҲОСТ ИСТИҚЛОЛИ МО

Ваҳ ҷӣ хуш зебост истиқлоли мо,
Чун гули раъност истиқлоли мо.
Мо ба ҳифзаш ҷону дил карда нисор,
Аз ҳама болост истиқлоли мо.
Дил ба васфи ӯ ҳамерӯяд ғазал,
Сайқали дилҳост истиқлоли мо.
Чун кабӯтар болафшон дар само,
Зиннати дилҳост истиқлоли мо.
Фахрҳо дорем з-истиқлоли хеш,
Раҳбари фардост истиқлоли мо.
Навшукфта ғунчае андар чаман,
Зебиши гулҳост истиқлоли мо.
Неъматии волотарини халқи мо,
Дар ҷаҳон яктост истиқлоли мо.
Лаълу марҷонро набошад қимате,
Гавҳари дарёст истиқлоли мо.
Ҳеҷ гаҳ дигар намеебад завол,
Кӯҳи побарҷост истиқлоли мо!

ЗАБОНИ ТОЧИКОН ЯК АСТ

Забони ноби тоҷикон ту чавҳари сиришти ман,
Ту рамзи неки Ориён, паёми зардуҳишти ман.
Ту дар замини фикри ман самар диҳӣ зи кишти ман,
Ту лафзи поки қудсиён, бақои сарнавишти ман.
    Бародарон, бародарон, Ватан як асту ҷон як аст,
    Ба ҳаққи шири модарон забони тоҷикон як аст.

Ту ояти каломи ман, ту нури хонадони ман,
Ту мағзи устухони ман, ту ҷисми ман, равони ман.
Сараввали ҷаҳони ман, замини осмони ман,
Баҳори беҳазони ман, бақои хонадони ман.
    Бародарон бародарон Ватан як асту ҷон як аст,
    Ба ҳаққи шири модарон забони тоҷикон як аст.

Ту махзани саодатам, ту манбаи саодатам,
Ту тахту бахту сарватам, нигини тоҷи нусратам.
Ту ҳимматам, ту ҳикматам, тулӯи фоли миллатам,
Ту санъатам, ту фитратам, фуруғи шамъи давлатам.
    Бародарон, бародарон, Ватан як асту ҷон як аст,
    Ба ҳаққи шири модарон забони тоҷикон як аст.

Ба субҳи поки ин Ватан, чу нури ҳақ расидаӣ,
Басе фарозу шебҳо ба ҳар кучо ту дидаӣ.
Зи Рӯдакии нуктадон ба даври мо расидаӣ,
Чу нақҳате зи Мулиён ба рӯи мо вазидай.
    Бародарон, бародарон, Ватан як асту ҷон як аст,
    Ба ҳаққи шири модарон забони тоҷикон як аст.

Забони модарии ман, ту арсаи вучуди ман,
Даме, ки аст ин нафас, ту қиблаи сучуди ман.
Ту байти ман, суруди ман, ту буди ман, набуди ман
Фидои шаъну шони ту тамоми тору пуди ман.
    Бародарон бародарон Ватан як асту ҷон як аст,
    Ба ҳаққи шири модарон забони тоҷикон як аст.

ПАЙКИ ИСТИҚЛОЛ

Дўстон номаи иқбол муборак бодо!
Некӣ дар сафҳаи аъмол муборак бодо.
Хандаи модару тифлон бирасад то ба фалак,
Фараҳу шодии ҳар сол муборак бодо!

Оли Сомонӣ зи нав бар сари қудрат омад,
Бо ҳамон ақлу тавоноиву фитрат омад.
Баъди сад қарн насибаш шуда мероси Аҷам,
Комрон тоҷики ман бар сари нусрат омад.

Машъали сулҳу амонӣ раҳи мо равшан кард,
Сарзамини дили моро зи фараҳ гулшан кард
Омада сарвари фарзона чу атои яздон,
Ҷаннате меҳани тоҷик ба мову ман кард.

Зинда гардиду тавон ёфт равони миллат,
Фаҳри моён зи суруд асту нишони миллат.
Парчами тоҷики мо гашт ба ҳар гӯша баланд,
Қудрату зӯр зи нав ёфт забони миллат.

Тоҷики ман, ки зи нав соҳиби иқбол бишуд,
Дар хати қисмати мо боз накӯ фол бишуд.
Пайки шодӣ бирасид аз дари фардои ҳаёт,
Боиси хандаи ҳар модару атфол бишуд.

**ТОҶИКИСТОН МОДАРИ
ҶОНИ МАН АСТ**

Тоҷикистони азизам, модари ҷони ман аст,
Модари ҷони ману тифлони хандони ман аст.
Қудрати мардонаам хоки варо зар мекунад,
Ҳусни рӯзафзуни ӯ аз файзи дастони ман аст.
Ҳар кучое гар равам, ёди варо бо худ барам,
Офтоби бахтреш нури чашмони ман аст.
Аз суҳан, аз фазлу маънӣ Кохи Ваҳдат сохтем,
Ваҳдати ақлу хирад, эҷоди паймони ман аст.
Аз азал тоҷик баски тоҷдорӣ кардааст,
Тоҷи ӯ имрӯз аз нав шӯҳрату шони ман аст.
Дар ҳавои ҷонфизояш чун кабӯтар пар занем,
Ин нишон аз неъматӣ иқболи даврони ман аст.
Гуфтаам, аз симу зар гарчӣ надорам давлате,
Давлатам дар ҳарду олам Тоҷикистони ман аст.

ТОҶИКИСТОН, ДУНЁИ ЗЕБОИ МАНӢ!

Рӯзи бахтат рӯ намояд бо тулӯи офтоб,
Дар ҳавоят мезанад ҷуфти кабӯтар печутоб.
Ҳар касе бинад чунин дунёи рангини туро,
Мешавад ӯро зи шодӣ дил даруни сина об.
Тоҷикистон, баҳти ман, дунёи зебои манӣ,
Бе ту дунёе надорам, як ту дунёи манӣ!

Субҳи уммедам зи файзи ту муаттар мешавад,
Чехраи поки ту дида, дил мунаввар мешавад.
Чун надонад носипосе қадри обу хоки ту,
Шоҳи олам гар шавад, охир қаландар мешавад.
Тоҷикистон, баҳти ман, дунёи зебои манӣ,
Бе ту дунёе надорам, як ту дунёи манӣ.

ИСТИҚЛОЛ

Шӯҳрати миллат ба олам файзи истиқлоли мост,
Бози истиқлоли давлат ҳампару ҳамболи мост,
Шукри ин даврон, ки дар он сулҳу ваҳдат ёфтем,
Пешрафти зиндагӣ дар рӯзу моҳу соли мост.

Субҳи истиқлолро хуршеди равшан ҳамдилист,
Ваҳдату ҳамбастагӣ мазмуни номи зиндагист,
Мақсади инсоният пайванди истиқлоли ўст,
Одамиро аз ҳама бад боли нанги бандагист.

Тоҷиконро тоҷ бар сар рамзи озодӣ бувад,
Маслаки озодагон пайваста ободӣ бувад.
Сӯи фардои начибу чониби шахкориҳо,
Ворисе аз Оли Сомон халқро ҳодӣ бувад.

Ман ба истиқлол нозам ҳамчу фарзанди Ватан,
Ҳар кучо ҳастам ба нури меҳр пайванди Ватан,
Сӯи озодӣ кунад даъват маро ҳар дам Ватан,
Сар напечам ҳеч гаҳ аз даъвату панди Ватан.

Бо Ватан ман тоҷикам дар ҳар кучо, дар ҳар замон,
Бо Ватан ман миллатастам, бо Ватан ман комрон.
Чун бувад Оли таборам аз нажоди ориё,
Ёфтам дар миллати худ офариниш ҷовидон.

ТОҶИКЕМ

Мо зи насли миллати Сомониёни тоҷикем,
Қавми бо тоҷи тафоҳур, аз шаҳони тоҷикем,
Бо ҳама ёру рафиқи меҳрубони тоҷикем,
Рустами душманфикан аз достони тоҷикем,
Халқи пирӯзу музаффар, қаҳрамони тоҷикем.

Суфта шуд дар коргоҳи завқи мо дурри сухан,
Шӯҳра шуд дар ҳар кучо аз шеъри мо номи Ватан,
Аз азал мардони тоҷик буда садри анҷуман,
Баҳравар гардида моро нахли боғи илму фан,
Ворисони олимону шоирони тоҷикем.

Рӯдакӣ шеъри дариро шаҳпари парвоз дод,
Шавқу шӯре дар дили аҳли адаб оғоз дод,
Ӯ чу шамъе гашту моро тоби сӯзу соз дод,
Аҳли оламо ба шеъри тоҷикӣ овоз дод,
Тоҷики овозадор аз хонадони тоҷикем.

Бӯалӣ аз қаъри гил то авчи Кайвон пар кушод,
Банди ҳар як мушкили моро ба ҳикмат баркушод,
Илми тибро дафтари дастури қонун шарҳ дод,
Тоҷи донишро мурассаъ карду бар сар барниҳод,
Шоҳи мулки ҳикмату шаҳзодагони тоҷикем.

Носири Хусрав хирадпарварди ҳикматошно,
Баҳри илму донишаш бесоҳилу беинтиҳо,
Равзани маънӣ кушода сӯи мулки кибриё,
Банди зоҳирро зи пои мӯъминон карда раҳо,
Мазҳаби озодаи озодагони тоҷикем.

Тоҷикон таърихи оламо шаҳодат додаанд,
Гулшани боғи тамаддунро назокат додаанд,
Офтоби маърифатро файзи ҳикмат додаанд,
Чехраи фарҳангро зебу тароват додаанд,
Гулшане дар ин ҷаҳон, ҳамбӯстони тоҷикем.

ХУРШЕДИ ИСТИҚЛОЛ

Самандарвор миллат зист бо уммеди Истиқлол,
Дамид аз қуллай уммеди ӯ хуршеди Истиқлол.

Саре аз иртифои ҳимматаш афрохт болотар,
Назар афканд бар фардои хеш аз диди Истиқлол.

Зи по барканд то занчири заррини тааллуқро,
Варо шуд зеби гардан шаддамарвориди Истиқлол.

Худо ҳар миллатеро медиҳад гар аз дилу ният.
Ба мо дод аз дилу аз нияти испеди Истиқлол.

Фазои бекарону гардиши гардуни гардонро
Кучо ин рафъати як лаҳзаи ҷовиди Истиқлол?!

Имоми барҳақи миллат башорат дод аз Ваҳдат,
Ба мо ҳамчун дуо дар шаҳраҳи тавҳиди Истиқлол.

Раҳи созандагӣ бикшоду тарҳи зиндагӣ бинҳод,
Ки сад тачдиди дигар зод ҳар тачдиди Истиқлол.

Зи нав озода минбар ёфт, фарри эзадӣ дарёфт,
Ки миллатрост тавлиде дигар тавлиди Истиқлол.

Диёри соҳибистиклолам, ин меҳрона аз Мирзо
Нисорат бод чун идонае дар Иди Истиқлол!

МАЗҲАРИ ХУРШЕД

Чу эъҷози хирад бинмуд бо Ваҳдат шарафёбаш,
Бишуд зебанда Шаҳри Сулҳ бо номи ғазалбобаш.

Чунон нури шарофат метаровад аз ҷамоли ӯ,
Ки гӯй шуста имшаб нуриён бо шири маҳтобаш.

Душанбе – маснади Чамшед, шаҳри мазҳари хуршед
Бишуд кошонои уммед баҳри чумла аҳбобаш.

Варо ҳар чашми равзан бингарад бар кӯчабоғи бахт,
Ба шаҳроҳи саодат мешавад бикшода ҳар бобаш.

Бувад пушту паноҳаш рӯҳи Исмоили Сомонӣ,
Чароғи роҳ бошад машғали фазли чаҳонтобаш.

Имоми мову моро Тоҷикистон сачдагаҳ бошад,
Душанбе дар таносуб минбари арҷ асту меҳробаш.

Зи файзи обрӯ шодон, тар асту сабзу ободон,
Хушо, Раҳмон аз ин борони раҳмат карда шодобаш.

Кушоям дидаи уммед сӯи Мазҳари Хуршед,
Маро дил мекушояд бо ҳама паҳнову поёбаш;

Навозад як тараф дилро Суханкошонои Мирзо,
Рабояд дидаро як сӯ Нигористони Сӯҳробаш.

Душанбешаҳру Кохи Ваҳдаташ як минбари сулҳанд,
Фазилатгоҳ чун шаҳри Хучанду Қасри Арбобаш.

Зи ошиқпарварии ӯ нагӯям, чунки аз ман бех
Бигӯяд бо шумо инро лаби дарёи Варзобаш.

Раҳи саҳти куҳистон роҳи баҳти тоҷикон гардид,
Далели равшани баҳти баландаш – нақби Анзобаш.

Ба шасти чӯи набзи ӯ хурӯшон хуни сабзи ӯ,
Хуш оҳанги шукуфтанҳо, ки дорад набзи бетобаш.

Надорад лаҳзае ором субҳи солеҳон то шом;
Чӣ тамкинест озода дар ин биштоб – биштобаш.

Шабон Варзобкӯҳаш алла гӯяд бо забони рӯд,
Чу тифле дар бари домони модар мебарад хобаш.

ДОДИ ИСТИҚЛОЛ

Месарояд дил суруди шоди Истиқлол,
Ин Ватан гардидааст ободи Истиқлол.
Роҳи Кӯлобу Бадахшон роҳи дилҳо шуд,
Нақби Анзобаш бишуд имдоди Истиқлол.
Сар ба гардун шуд сари болои Сомонӣ,
Қасри миллат омад аз бунёди Истиқлол.
Сангтӯда санги зулмат дар шикастанҳост,
Шукр гӯяд халқи мо аз доди Истиқлол.
Тоҷи гул омад ҷаҳонро қуллаи Помир,
Нақҳати гулҳо расонад боди Истиқлол.
Коми оламро ҷакад шири забони мо,
Бар замонҳо зинда монад ёди Истиқлол.
Роҳи оҳан даф занад дар кӯчаи Иқбол,¹
Мӯҳри бедорист дар бунёди Истиқлол.
Нотавонбине, ки умре душмани мо буд,
Нақшаи ӯ мешавад барбоди Истиқлол.
Қуллаи касноғузар таслими кӯҳкан шуд,
Нотавон шуд дар кафи Фарҳоди Истиқлол.

ТОҶИКИСТОН

Дар кучо олам ба амсоли биҳишт,
Дар кучо печида шӯри булбулон?
Дар кучое чашма мехонад суруд,
Сар кашида қуллаҳо то осмон.

Дар кучо рӯи гули хуршедро
Мекунад ҳайрон руҳи моҳи замин,
Дар кучо ин моҳ мешармад ба шаб
Аз ҷамоли духтарони нозанин?!

Дар кучо чун оҳувоне духтарон
Ҳусн мепошанд аз болои санг?

---

¹ Яъне Покистон, низ дар назар аст.

Дар лабон бинҳода сими «Чанқаваз»¹,
Дар наво бинҳода бо овози чанг.

Дар кучое ҳамчу зулфи духтарон
Пушта-пушта лола рақсон мешавад,
Дар кучо абри сияҳ аз рашки зулф
Танг гашта дидагирён мешавад?!

Дар кучо зулфони беи кокулак
Меҳӯрад сад печ чун зулфони ман,
Дар кучо бо шарм нафси гургсон
Аз талоши барра мебандад даҳан?!

Ин ҳама, эй дӯст, меову бубин,
Дар диёри Тоҷикистони ман аст.
Тоҷикистон, аз ҳама боло туй,
Ҷои ту болотар аз ҷони ман аст.

Тоҷикистон! Тоҷикистони азиз,
Санги ту аз хоки олам нармтар.
Ҳар қадар ки мешиносам хешро,
Он қадар дар сина гардӣ гармтар.

ОҒОЗИ НУР

Зиндагӣ оғоз шуд, анҷоми нур,
Рӯзро оғози нав аз шомии нур.
Зиндагӣ як фурсат аз Парвардигор,
Аз барои мову ту инъоми нур.
Умр агар бигзашт дунболи ҳавас,
Ҳайфи умри рафтае, аз хоми нур.
Кас чу коме ёфт, аз бори сабук,
Оқиле ҳар ҷост мушқилкоми нур.
Зистан марге бувад аз пушти нафс,
Зинда монад, он ки некӯноми нур.
Мо чу бод бигзарем аз зиндагӣ,
Баъди мо ин хонаву ин боми нур.

---

¹ Чанговоз.

ШУКРИ ВАҲДАТ

Шукри миллат, шукри ваҳдат
Шукри истиқлоли тоҷик.
Шукри бахту ҳам саодат,
Шукри ин иқболи тоҷик.

Ҳамнаво шуд Рашту Хатлон,
Бо Ҳисору ҳам Зарафшон,
Суғд ҳамрози Бадахшон
Ҳам Душанбеи гулафшон.

Шукри миллат, шукри ваҳдат
Шукри истиқлоли тоҷик
Шукри бахту ҳам саодат,
Шукри ҳам иқболи тоҷик.

Бо паёми нав ҳидоят
Роҳи мо гашта дурахшон.
Сулҳу ваҳдат партавафшон
Дар диёри Тоҷикистон.

Шукри миллат, шукри ваҳдат
Шукри истиқлоли тоҷик
Шукри бахту ҳам саодат,
Шукри ин иқболи тоҷик.

Халқи тоҷик ҳамнаво шуд,
Ҳамдилу ваҳдатсаро шуд,
Ботини ӯ пурзиё шуд,
Зиндагонӣ пурсафо шуд.

Шукри миллат, шукри ваҳдат
Шукри истиқлоли тоҷик.
Шукри бахту ҳам саодат,
Шукри ин иқболи тоҷик.

ВАТАН БОҒИ САОДАТҲОСТ

Ватан бахту саодат чун насими навбахор орад,
Шукуфа бар шукуфа накҳате аз кӯйи ёр орад.
Ба боғи Тоҷикистонам хазонрезон намезебад,
Насими ваҳдатафшонаш хушо атри баҳор орад.
Ватан боғи саодатҳост, ҳам паймонаи дилҳост,
Диле бо дил бипайвандад, хумор андар хумор орад.
Зи рӯи ҳамдигар мастем, гӯ, аз дарду ғам растем,
Чуноне даст бо дастем, чаҳоне дар канор орад.
Ман ин боғ, аз Худо хоҳам, макони сур гардонад,
Чавононро саодатҳо, ба ҳар пире мадор орад.
Басо хуш гуфта Ҳофиз дар сифоти ваҳдати инсон:
«Дарахти дӯстӣ биншон, ки коми дил ба бор орад!»

БУНЁДИ ВАҲДАТ

Аё, эй мардуми покизабунёд,
Туй ваҳдатсаро ҳам ваҳдатъҷод.
Дилат поку ду дастат поку номат,
Бинои ҳастият аз покӣ бунёд.

Ҳазорон шукри ҳақ, ки дар амонем,
Зи Мавлонои Румӣ мо бихонем:
«Биё то қадри якдигар бидонем,
Ки то ногаҳ зи якдигар намонем».

Ҳама бунёди мо бунёди Ваҳдат,
Мароми мо ҳама сулҳу саодат.
Ниҳоди мо чунон оби зулолест,
Ки саҳни осмон бидҳад шаҳодат.

Зиҳӣ меъмори сулҳи Тоҷикистон,
Бинои давлати нав карда бунён.
Аз ин ақлу амал, з-ин роҳу тадбир,
Шуда фархунда рӯҳи Оли Сомон.

МУЛКИ ПУРШОН

Эй Тоҷикистон, зебо диёрӣ,
Гулшан надорад ҳусне, ки дорӣ.

Ҳар гӯшаи ту чаннатнишон аст,
Бар ҳастии мо роҳатрасон аст.

Дехоту шаҳрат боғи гулафшон,
Обу ҳавоят осоиши чон.

Ганчи фаровон дар кӯҳсорат,
Файз аст резон аз обшорат.

Домони даштат хони пуралвон,
Кони саховат сахрои деҳқон.

Ту сарзамини озодагонӣ,
Ту ҷовидона озод монӣ.

Эй Тоҷикистон, эй мулки пуршон,
Эй Тоҷикистон, эй модари чон.

МУБОРАК ЧАШНИ ИСТИҚЛОЛИ ТОЧИК

Ҳама шоду ҳама хурсанду хандон,
Ҳама шукронагӯи даври даврон.
Ба истиқболи Истиқлоли кишвар
Саропо сабзу хуррам Тоҷикистон.

Муборак чашни Истиқлоли тоҷик,
Шукӯху шавкату иқболи тоҷик!

Замин аз гул ба сар чодар гирифта,
Ачаб хусне ба худ кишвар гирифта,
Табассум дар лаби ҳар пиру барно,
Зи дасти тифлакаш модар гирифта.

Муборак чашни Истиклоли тоҷик,
Шукӯху шавкату иқболи тоҷик!

Ватан, аз бахту иқболат бинозам,
Ба ин парвози шаҳболат бинозам.
Бақоят то абад бодо ба олам,
Ба чашни бистумин солат бинозам.

Муборак чашни Истиклоли тоҷик,
Шукӯху шавкату иқболи тоҷик!

ТОЧИКИСТОН

Тоҷикистон, ман ба дашту кӯҳсорат ошиқам,
Бар замини дилрабою зарнисорат ошиқам.

Хусни дилчӯи ту бар дил шавку шодӣ оварад,
Бар шукӯҳи гулшани доимбахорат ошиқам.

Домани покат бихишту гулрухонат хури он,
Ошиқам, ошиқ, ба хусни гулнигорат ошиқам.

Шоми тор охир шуду субҳи сафоят даррасид,
Бар ҷамоли субҳи пурнуру шарорат ошиқам.

Аз насими сулҳу ваҳдат шуд баҳорат гулфишон,
Ман ба гулбарги руху савти ҳазорат ошиқам.

Ҳар яке фарзанди ту чон медуҳад аз баҳри ту,
Ман ба ин фарзандҳои чонсупорат ошиқам.

МАЪВОИ АРМОН

Эй Тоҷикистон, эй Ватан,
Маъвои армонам туй.
Ман андалеби хушсухан,
Боғи гулафшоном туй!

Номи ту дорам дар забон,
Эй марзи поки Ориён!
То ҳастаму ҳаст ин ҷаҳон,
Дар дидаву чоном туй!

Бо туст ин болу парам,
Бо туст ин зебу фарам.
Эй кишвари меҳроварам,
Тахти Сулаймонам туй!

Ҳар заррасангат тоҷи сар,
Оби ту дар чашмам гуҳар.
Ту модарию ман писар,
Номусу виҷдонам туй.

Дар чорсӯи ин Замин,
Гар ҳаст мулке нозанин.
Донам, ки сад раҳ беҳтарин,
Эй Тоҷикистонам, туй.

СУРУДИ ВАТАН

Ту тахту тоҷи мо, Ватан,
Умеду бахти мо, Ватан
Ту рамзи ҷовидониям,
Ту ҷони саҳти мо, Ватан.

Ту навбаҳори мо, Ватан,
Ту ҳар барори мо, Ватан.
Ту баҳри мо ягонаӣ,
Ту ифтихори мо, Ватан.

Ту ҷону ҳам ҷаҳони мо,
Ту бахти ҷовидони мо.
Нишони умри мо туй,
Ту нури дидағони мо.

МУНДАРИҶА

Лоиқ Шералӣ	3
Ашӯр Сафар	6
Меҳмон Бахтӣ	8
Ғаффор Мирзо	10
Мӯъмин Қаноат	11
Абдучаббор Қаҳҳорӣ	14
Абдумалик Баҳорӣ	15
Убайд Раҷаб	16
Қутбӣ Киром	17
Гулназар	20
Аскар Ҳаким	25
Сафармуҳаммад Айюбӣ	28
Ҳақназар Ғоиб	31
Сайидалӣ Маъмур	33
Камол Насрулло	39
Абдулхамид Самад	45
Раҳмат Назрӣ	46
Мухаммад Ғоиб	49
Ширин Бунёд	52
Мирзо Файзалӣ	53
Зулфия Атой	57
Ҳадиса	60
Низом Қосим	63
Доро Начот	69
Бобо Ҳочӣ	71
Абдучалил Воситзода	73
Маҳмадалишоҳи Ҳайдаршо	74
Басир Расо	75
Субҳон Тӯйғун	76
Исроил Иброҳим	77
Алӣ Бобочон	78
Наримон Бақозода	85
Салимшо Ҳалимшо	86
Собири Шохонӣ	89

Шоҳмузаффар Ёдгорӣ	91
Саидҷон Ҳақимзода.....	93
Абдуллоҳ Қодирии Мумтоз	95
Раҷабалӣ Роғӣ	96
Нуралӣ Аюбӣ	97
Лутфи Хомӯш.....	99
Ҳочӣ Мурод.....	101
Зиё Абдулло.....	104
Исмоил Зарифӣ	109
Одина Мирак.....	111
Нозирҷон Бохирӣ.....	114
Ҳикмат Раҳмат	116
Киром Остонзода	118
Усмон Назир.....	120
Саид Абдулло.....	122
Мӯҳтарам Ҳотам.....	123
Нурмуҳаммад Ниёзӣ	126
Мирзо Шукурзода	128
Алии Муҳаммадии Хуросонӣ	129
Аҳмадҷони Раҳматзод	132
Юсуфҷон Аҳмадзода.....	133
Убайдуллоҳи Ширин	135
Абдулхай Қаландар	137
Абдурауф Муродӣ	139
Хосият Вализода	141
Саидкул Мирализода.....	142
Нуқраи Суннатниё	143
Лаълҷубаи Мирзоҳасан	145
Лутфишоҳи Додо	148
Акбар Абдулло.....	150
Зиё Раҳмон.....	153
Сафар Айюбзодаи Маҳзун.....	155
Кароматулло Олимзода.....	158
Норинисо	161
Ҷӯра Ҳошимӣ	163
Одина Азимӣ	165

Алимухаммад Муродӣ	166
Ато Мирхоҷаи Нерӯ	167
Назри Яздонӣ	173
Парда Ҳабиб	176
Раънои Мубориз	180
Рустами Ваҳҳоб	182
Шаҳрия	186
Салими Хатлонӣ	190
Мухаммадали Ачамӣ	191
Раънои Зоирдухт	193
Валиҷон Акбарӣ	196
Меҳринисо	198
Гурез Сафар	199
Олимхон Исмаъӣ	206
Султонмурод Одина	208
Равшани Ҳамроҳ	210
Файзи Ашӯр	211
Ҳидоятуллоҳ Раҳмонӣ	214
Нуруллоҳи Ориф	216
Мухаммад Юсуф	217
Нуриддини Амриддин	218
Ҳабиб Сулаймонӣ	221
Назокат Олимзода	223
Озар	225
Давлат Сафар	227
Адибаи Азиз	229
Абдусаттори Раҳмон	232
Аҳлиддин Ҳисорӣ	235
Низомиддин Давлатзода	238
Зебои Хатлонӣ	239
Салоҳиддини Садриддин	240
Одина Раҳмон	242
Муродалӣ Собир	244
Ҳамроҳ Усмон	245
Маликаи Аваз	246
Бобоназар Шамсиддинзода	247

Ҳалим Назар.....	249
Султон Сулаймон.....	251
Кӯйбек Шарифзода.....	252
Рӯдобаи Мукаррам	253
Раҷаби Муслмониён.....	255
Раззоки Давроншоҳ	256
Мирзо Кенча	258
Сабринисо Ҳусейнзода	260
Алидоди Чароғабдол.....	262
Гулшан.....	264
Нурулло Норзода.....	266
Зарнигори Муборакшо	268

ГУЛБОНГИ ИСТИҚЛОЛ
(*Баёзи назми муосири тоҷик*)

Муҳаррир *С. Маъмур*
Ороиши *О. Раҳмонӣ*
Муҳаррири ороиш *Р. Шералӣ*
Муҳаррири саҳифабандӣ *М. Саидова*
Ҳуруфчини компютерӣ *Р. Атоева*

Ба матбаа 14.06.2011 супорида шуд. Чопаш 21.06.2011 ба
имзо расид. Ҷузъи чопӣ 17,00. Андозаи 60x84 ¹/₁₆.
Адади нашр 1000 нусаха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати Фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон. 734018.
Душанбе, кӯчаи Н. Қаробоев, 17а.

Комбинати Полиграфии ш. Душанбе.
734063. ш. Душанбе, кӯчаи С.Айнӣ 126.